

102
Upsala Univ. Bibliotek

32: 102.

- 32: 102. ^{4°}
1. Burles & Guattemus.
Dieses Lauten.
Libellus de vita et mortibus
philosophorum et poetarum
veterium.
U. o., t., d. [Nordfrankrie : t. af
Orion de H. Reprint. c. 1485-1490.]
Typ. - Typeface Soc. 1903 an.
2. Dongens Tafel / Poetarum.
Cosmographia s. de sola orbis
Prisciano interprete.
Köln, prope conuentum predi-
catorum [Cornelius von Zy-
rich zet], 31 aug. 1499.
Hain 6225. Proctor 1492.
Voulliéne : Köln 376.
3. Johannes de Sacro Broto.
Opus apicarium c. figuris
et contin. W. Fabri de Budweis.
Köln, Henr. Quentell, 7 juli 1500.
Hain 14124. Voulliéne : Köln 685.
4. Historia nova undecim
milium virginium.
U. o., d. [Köln, Johannes Gulden-
schafft, 31 okt 1494.
Hain 6621. Voulliéne : Buchst.
Köln 584.
5. Heynlin a Lapide, Johannes.
Resolutiorum dubiorum circa
celebrationem missarum
occursum.
Köln, Heinrich Quentell, 1500.
Hain 29918. Proctor 1370.
Voulliéne : Berlin. Köls 573.
Coll. Rigone 1592.

Hydro

Ink. 32: 102

Coll. 387, 497, 848,
719, 828

B. T. 2

12

+
Inscript. Catalogo Collegii Societ. Jesi Rigo.

— F. Ricci. Dm. 1592. Eugenio C. —

Incipit libellus de vita et moribus philosophorum et poetarum

Ex vita et moribus philosophorum veterum
tractatpris multa que ab eundem anno
ribus i diversis libris de locis et aliis
partim scriptis regredi i vita ceterorum
borantur. Plurima quae eorum responda non
dicra eleganter hunc libro literisque q
consolatione et morali informatione coram

De Thalere apud Rigo.

Ipsius nomine editio primi lat
de pisa 1592. In primis
linea ex canticis de
ambento clarissima
secunda de
tem com
tus & idie
culorum et
esproposit
equum
Gloria
pro
quoniam
ne
ta
O
d
or
C
om
on

Milano, a. 1592.
audiopoliis & prou
ordine in recte
a. L. Ibo f. m. p. f.

monibus plenum: tempora quoq; anni fertur inueni-
nisset in trecentos. lxxv. dies diuisisse Scripsit autem
de astrologia multa que in ducentis carminibus
prehendit. **D**um autem tempore quodam a piscatoribus
factum emisset: extracta est tabula aurea pona-
deris magni. **O**rta autem est contraversia magna:
illis se capturam piscium vendidisse affirmantibus
hic dixit se fortune ductum emisse. unde propter no-
uitatem rei et magnitudinem pecunie ad insuersionem
populum delata est sententia. **D**einde ad apollinez
Delphi delatum est ut iudicaret cui mensa aurea
deberetur. **A**pollo respondit illi dandam esse qui ce-
teros sapientia precelleret et virtute. **H**is auditis
Zbalet philosophodata est mensa. **I**lle cessit et iussus
eaz dari blanti blas ille suffit ea dari ptitaco. **I**l-
le protinus misit eam alteri: et sic per omnes sapien-
tes missa ultime venit ad Solonem quis et titulū am-
plissime prudenter et premis ad ipsum apollinē trā-
tulit. **H**icthales pauper erat vacans enī p̄bie studi-
is adquisitionis pecuniarum ostendere non ualebat.
Cunq; a quibusdam exprobaretur illi paupertas
et q̄ sua p̄bia est ianis tali ysus ē īgenio ut confun-
deret exprobantes. Considerauit enī per astrolo-
giā cuius erat peritus q̄ futuro tunc āno vbertas
magna preter consuetudinem fieret olsuarum qua-
rum anno precedenti copia fuerat. **E**t plurimū enī
olsue post vbertatem defluit. **C**um igitur in hyeme
adibuc esset habundantia olsuarum: cultoribus
in duabus ciuitatisbus scilicet milito et chlo: pau-
cas pecunias pro arra fructuum anni futuri: qui
parum credebantur ex crescere tradidit. **E**t

*Delphi op. dū m. j. n.
nde vbi phēbē
apollē clausissim
temp̄tū dūt̄ t̄ orā
multa r̄dēbut 1.
Delphī*

cum ut ipse presiderat facta fuisset copia olsua
rum : multis querentibus oliuas emere precium
tarauit ut voluit. et sic multas collegit pecunias.
Quo facto ostendit exprobantibus non esse phiam i
anez: quoniā philosophis facile est distari: sed phie et
pecunie studia sibi nūcē non posse cōuenire dicebat.
Idcirco ignobiliori studio pretermisso dignorū sc̄z
phie studio vacare preelegerat. fertur de ipso q̄cū
nocte quadam duceretur extra domū a vetula ut as
tra conspiceret incidit in foueam: eoqz lugente dīrs
it vetula Tu quidem o Thales que ante pedes tuos
sunt videre nequio: quō ergo que in celo sunt possel
agnoscere Hic thales fertur dixisse Horum triū cau
sa grās ago fortune. primo q̄ hōsum et non bestia
deinde q̄ masculus sum et no feminā: tertio q̄ gro
cus sum et non barbarus De hoc thalete ait Augus
tū. de ciuitate dei Duo pbōrum genera traduntur
vnum ytalicum et alterū ionicum Et ita sonci genes
ris princeps fuit thales m̄lesius. Hic ut suos suc
cessores propagaret rerū naturas scrutatus ē: qui
suas disputationes litteris mādans prouidus em
cuit maximeqz admirabilis existit: q̄ astrologie nu
meris cōprehensis defectus solis et lune etiā predi
cere potuit Aquā tamē putauit rerū ēē principiū: et
hinc elemēta oīa mundi: ipsuz quoqz mundū et que
in eo gignuntur existere Isido. quoqz i. si i. etb̄lmos
logiarū ita dicit: phiam apud grecos primus per
scrutatus ēt bales m̄lesius unus de septē sapienti
bus illis Hic enim ante alioscelicās atqz oīm rerū
naturaliū cōpleta rōe suspectus Huius bec dicta eē
ferūtur ut ait laertius i. li. de vita pbōrū Antiquiss

magis entium ē deus īgenitū etehī. Optimū entiū est
mūdus nā opus deī. maximū entiū ē locus oīa nā
qz capiē Velocissimū entiū ītelectus passim etenīz
currīt. Validissimū entiū necessitas: domiātur enim
cūctis. Prudentissimū entiuz tēpustadūnēt ei oīa
Respoīa thaleis. Interrogauit eū quidā si lateret
deos bō īsuste agēs. s̄ nec cogitās dixit. Interroga-
tus si iuraret se nūc fuisse mechātuz ait. Petus ei
est adulterio perīurū. Interrogatus quid sit diffici-
lētātē. s̄elpuz cognoscere. Interrogatus quid ē dul-
cissimuz: ait. adquiescere. Interrogatus quid ē numē
ait. quod nec principuz bz nec finem. Interrogatus
quid grauissimū et detestabile vidisset ī mundo: ait
senē tyranuz. Interrogatus q̄lster quis ī fortunum
ferre possit: ait. Si ilm̄cos pati videat. Interroga-
tus q̄lster quis īsuste vluere posset: ait. Si que subet
altis ipse agat. Interrogatus quis felix sit: ait. Qui
sanus ē corpore: aio copiosus: natura docilis. Doce-
bat ā aīcoruz presentiū et absentiū eque recordari
nec faciē ornare: s̄ cogitatiōibus bonuz ee. Kē dia-
cebat. Quae ne disteris nequiter: et que dona obtule-
ris parētibus eadē et a filiis suscipe. Huius thales
eis auditor fuit anezimāder phūs. Obiit āt thales
ēno etatis sue. Icc viii. Claruit vero tēporibus Achā
regis iude. Et notādūz quādo egip̄tus per moysen
et Barōn tot plagiis punita fuit per qui quēnūz: qui
dā tēmētes egip̄tū peritura egressi sunt. sicut tyrops Cenopt
qui īgressus greciā athenas cōdīdīt epītauruz cori-
ebum. De Solone phō. Lapi. ii

Lp̄dām: vībz. a.
charē vībz. & sālū
T̄o oīebāme. q̄ob. Olo phōs vñus dē. vii. sapiētibus grecie natiōe
athenēsis athenis clarūt. Hic athenēsisbus les-
mūc zhōngshū mīng

ges optias cōdīdit. q̄s postmodū romani ab atbenis
enībus acceperūt multaq̄z beneficia eis cōtulit. et
multo tēpore eos prudētia sua a seruitute et tyranni
de liberauit. Et rācē fortūa mutata profugus i egī
ptū se trāstulit. Deinde Creso llydorū regī adhēsit. i
deq̄z promotus fuit i sicciliā: vbi sub noīe suo cōdī
dit ciuitatē. demū i cypro senectutē eregit. Hic dū se
ner eēt ut refert Tulli li. de senectute pīsistrato tyra
no atbenas occupare volēti toto cōatu ressistit multis
ex cīnibus cōsentītib⁹ pīsistrato. Interrogatus aī
q̄ spe fretus tā audacter resisteret: aī senectute Hic
ēt dū videret atbenas pīsistrato tyrāno subīscit: cete
ris se tyrāno offerētib⁹ recessit et apud natiōes ali
as habitauit. Interrogat⁹ cur sub illo manere noll⁹
qui multū ei bōris cōferre parat⁹ erat quis ppe qui
multos mīoris virtutis boſes bōzaret⁹. Respodit ma
gnī et virtuosi apud tyrānos similes sūt calculis rō
nū quorū vnuſquīq̄z quādoq̄z plura signat quādoz
vero pauciora ac sic i cōspectu tyrāni qūq̄z magni
dīcūtur et claris qūq̄z āt et bōzē carētes. Interroga
mel a creso rege llydorū: q̄s ei felix ēē videretur aī
Trīhalan⁹ atbenēs i set cleobol⁹ et bīco ignoti boſes
et hī quorū fama later. Ornāsq̄z se cresus oīmode re
gisq̄z fastu sedēsi sollo interrogauit eū si qđ mīri me
līoris uīdīset: q̄ aīt. gallos fasianos et pauones. na
turali ei flore decorati sūt et mīllseomellos res. Cī
psit illi ut aīt laer perīa. pbūs q̄ apud corītū pīcī
patū tēbat scīscītās an aduersantessib⁹ eēnt fugādi
Tū solō i hec uerba rūdīst: nūcias mībī nō ullos
aduersariostib⁹ Tū ēt si dēres oēs fugare nō attī
ges: aduersabitur ēt et alīq̄nō suspectorū Ille qđē
a līll

timens de se taceat alius vero non timet criminis te-
nam aliqua nichil timens saltē ciuitati grām cōfe-
ret ubi suspectus fueris Satis igitur abstinendū
ut alieneris a causa q̄ pensanduz tyrannidē agere
ut alienā uim plus habeasea oīque ē i ciuitate Si
hec cogitas nemotib⁹ postea malus nec tu repelles
aliquem Huic Soloni mortuū filiuz lugēti nō esse
flendum ait quidā eoq̄ flere nichil prodeisset Lui il-
le:eo magis ploro quo dānum meu⁹ irremediab⁹
video Interrogatus ait an yellet q̄ sui de eius mor-
te lugerēt ait Ad hoc multis conatibus laborauit
ut i mōrē mea dolore et lamētis nō careā amicorū
Hic cum quendā ex amicis grauiter inerentem vī-
deret: ut ait Galerius: eum perdurit ad arcem ciuit-
atis horatusqz ē: ut per önes edificioruz ciuitatis
partes oculos circūferret Quo facto cogita tecuz i-
quit q̄ multi lugent sub his tectis: et oīm fuerint: ho-
dieqz versentur: et i sequentibus seculio sint futuri
et id omīte mortalium incōmodata tanq̄ propria de-
flere Idem ut ait sdez Galerius ad aīcum dīcentē
se itolerabilem penitus amaritudinem perpeti dīc-
it Si i vnum locum mala sua cuncti cōculissent fu-
turum est ut propria quisqz deportare domum q̄ ex
cōi missiarum aceruo portionem suam ferre mal-
let Hoc est. mallet hō suā amaritudinem habere q̄
portionem que eum cōtigeret: si cunctoz angustie
i vnum aceruum posite per singulos diuidi pro rā-
ta deberent. nō dīcat igitur quis ceterisquisbusqz
itolerabiliōres se amaritudies sustinere. Interce-
teras autē eius leges sunt he ut ait laer. Si quis pa-
rentes idigentes nō alat igloriosus est: filii eorum

qui pro republica obire de republica nutritur et
doceatur Item statuit tutorēcū orphanorū mīrē nō
habitare nec tutoris officiū exercere ī quē orphano
rum defunctorū substātēla proueniet nec sculptori
anuli licere signū tenere vēdīlī anuli. Et si vnū oculū
habentē quis illo prūauerit: visce uersa ipse ge
mīnis careret. Et q̄ princeps si ebriosus fuerit ne
ce dānetur. Iulius be leguntur sentētē fuisse Satu
ritas ab opībus generatā: cōtumelīa a saturitate.
Que nō posuisti nō tollas: ne mentīaris probītatez
surelurādo certiorē habe. Cūlūs enī dictū nō bz iu
risiurādi pōdus elusquoqz susiurādum vīle ē Amī
cos ne cito possideas: quos āt possederis ne repro
bes Principari nōl nīl p̄ius edoc̄tus subeas p̄in
cipi. Lōsule nō dulciora sed optīa. Intellectum fac
ducē: ne male loquaris Deos honora: et parētis re
uerere Germōis blādīcia seruētis et īperātis dēt
ēēcōis. nemīnē q̄dīu vīlītī dicas ēē felicē: eo q̄ vīz
ad vītimū vīste sue dīlē possit fortuna mutārī. felicita
tis enī iudex dīes ultimus ē. Rerū iūtīa debētūr for
tune. felicitatē solus cōsēcrat finis. nichil ē autē hōl
metuendum nīl ne felicitatē finis excludat. Respō
sa eius ad quēdā quesita sunt hec Quid ē verbum:
imago operū Quo firmatur verbū: silentio Quo fir
matur silentium tempore Quid est rex: fortis p̄as
Quid ē lex: araneē tela: qz si ī eā icideris quod debis
le est retinetur: graue ēē perfrāsit tela rescissa Lū ī lo
co quodā multis loquentib⁹ solo nō loqueretur: in
terrogatus ē a persādro: vtrū propter verborū iopī
am an qz stultus esset taceret Lūl ast. nō stultus tas
cere pōt Interrogatus a quodā dīvīte cur ipse pau

per eēt an thesauros hēret ait diuīti Tu et ego the
sauros hēmus: si iter meū et tuū hoc īterest. quo
nā de meo null9 me īvito quicq̄pōt cōtingere. et si
alīs dīstribuero dīmīnūtōne no patitur: tu9 āt a
missionis quotdīe patitur discriminē et iā te īvito. et
si alteri vel modisce trībus semper mīnūtūr Inter
rogat9 q̄līs dēat eē pōpūlī rēctōr; ait Pōpūlī rēctōr
pīl9 se q̄ pōpūlī rectificare dēt Alsoquī erit velut
is qui vībrā curuā rectificare conatur. pīlūs q̄ uīr
gā curuā vībrā faciēs recta fīat Interrogat9 quid
acutus glādīo: ait Praū hoīs līgūa Interrogat9
quis ēēt libērallītāst. qui sua bona alīs libētēr īm
partitur et alsenarū rerum cuplītate caret Inter
rogat9 qualiter clītas bene regī possit: ait.
pes et māzores secundū leges vīxerit Interro. quō
fieri posset ut nō tantū se hoīes offendērēt ait Si eo
mō nō passi īvīrlā grauaretur ut passi Scriptit aut
Golō vīlīa multa ī quīq̄ mīlīb9 carmīnū. narrat
et de ipso Haler. II. viii. q̄ ipse adeo toto tēpōre uītē
sue studiōs fuit ut ēt ad lēnlē perductus etātē sicut
quotdīe senescēbat sic quotdīe alīquid addiscebāt
Lūq̄ octogenari9 sā morītur9 ī lecto decūberet et
assisterētib9 amīcis circa līlū et de quodā sermōe īter
se cōfērētib9 satī sā pressum caput ererit. Interrogat9
quapropter illud fecisset respondit Ut cum illud
quicquid est de quo dīsputatīs percepero morīar
morīu9 ēt ī cypro octogenari9 Et claruit tēpōre e
gechīe regīs lude De Lībīlōne pbō Ca. lit

Lacedēmōnī vībīs vīlīb9 Hīllon pbōs lacedēmonī athenis claruit vīn9
Lacedēmōnī vībīs vīlīb9 de. vii sapītētib9 grecie Hīll9 ut dīcītūr ī polis
alio mō spītū tīrētō II. I. fungēde societatis cā mīssus fuit corīthiug
parte a mīssus pānsūna addītūtī bīfāmū

vbi duces et seniores populi ludētes inuenisti alea
propter quod ifecto negotio reuersus ē dicens se noī
le gloriā spartanorū quoruī virtutē cōstructo bissantio
clarescerat: bac maculare ifamia ut disceretur cū ale
atorib⁹ traxisse societate. Hic ut ait laert⁹ īterro
gauit Elop⁹ poeta Quidnā ageret iupiter: respon
dit Alta humiliat: humiliā vero exaltat. Interroga
tus in quo differunt dociles ab indoctis: ait bōa spe
Interrogatus quid difficitur: respōdit ieffabiliā tas
cerēdiligētiā bene disponere et iñiurias passim posse
se patienter pati. Interrogat⁹ quid ē fortuna: ait ign
nar⁹ medicus multos ei excecat. Docebat ēt hic do
minari lingue et presertim i cōsulso nō eē maledicen
dū proximis alioquin oportet audire ea quibus
quis tristabatur. item nō eē minandū culq⁹ quoniam
hoc muliebre ē. Cui⁹ ad calamitatē amicorūq⁹ ad
prosperitatem ire: humiles nuptias facere. nō esse
maledicendū mortuo. seniūz honorare. cauere sibi
ipsi. damnū malle q̄ prauis lucru. illud enim semel
cōtristabat: hoc vsquequaq⁹: nō irridere ifelicitē. Do
minatorē mansuetum eē decet ut euī subdici magis
reuereantur q̄ tūmeat. Discere bene p̄esse proprie
domini linguis nō preuenire. Intellectū: ire dominari
nō cupere. impossibilita: non festinare in via: loquentē
nō mouere manum: non inanimatum esse. Q̄dēdere
legibus. Ati sollicitudines in his que discuntur de a
liquo ad propriam mentem recurrere: in lapidibus
enim et cotibus aurum examinatur. Hic orum vero
bonorum et malorum intellectus dedit examen: in
iudicis iñimicū iudicare secundū leges ut salēlex
conseruetur. Amico vero persuadere ut vterq⁹ con

seruetur lex scz et amicus. Discebat etiam tristis cuncta
exuperari posse animo et amico: quod has duas affec-
tiones scz amor et odium licet ferocissimas sic dice-
bat eē coarcēdas: ut amicos diligat quis tamq; forte
quādoq; odio habiturus: et iūicos odiat tamq; po-
stea amaturus. fuit at Chilon breviloquus. unde et
aristagoras hunc loquendi modū chilū colū vocat. Ut
sit at annis lvi. et mortuus ē. Et iuxta sepulchrū eius
erecta fuit ei statua. Scripsit at notabilia multa in
ducētis carminibus elegāter ut laer. ait. Et clarus
tempore zedechie regis sude

De Pittaco philosopho

Capi. viii

Ittacus assanus mytileneus phūs illustris va-
nus de. vī sapientibus grecie et in re militari
strēnus. Cū belū iter athensēs et mytileneos ī-
staret qd ipse mytilenēsis exercitus dux erat pug-
nare statuit cū phrēnōne athenēsiū duce ī singulaz
ri certamine: et rethe babēs sub scuto furtū circum
uoluit phrēnonē: et occidēs eū saluauit terrā. mītle
nēs āt ei prīcipatū obtulerūt: quē ipse decēnio te-
nuit: et ad optimū ordinē ciuitate adducta deposu-
it prīcipatū ac decē annis aliis superuixit. Et cum
prediues eē potuissz spreuit diuitias: fertur quoq;
ut ait laer. qdā operariū eius filiū securi ī ges-
rēs īterfecit; ciuib; āt ligatū hōicidā mītentibus
ad pītracū ipsū absoluit dicēs idulgētiā eē supplicio
potiorē. Alcheus uero poeta āte ī pīttacus prīcipatū
mytilenēsiū obtieret amaritudine odii et īgenii vīri
bus partiacissimā ī eū persecutionē īgessit. Tādē pī-
ta. prīcipatū adeptus alcheū pauētē et tēvulū accer-
sūt et dīxit. misbi pro vīdā tibiq; pro pēa sufficiat.

q auxiliis uel fuge deficiente presidio posses huc ius
riarum premia reportare. parcem lgitur ebsinibus
te persequi desine: quē luste pari valereq vltorem.
Hic pittacusvidens multum vnum in insula myti
lenensiū erescere: volēs ebsitatis boim precauere le
ge publica statuit ut peccās ebsus dupliciter puni
retur. Dicebat autē vnu malum et bonū ēē. malum
quidē ex crapula: s̄z bonū ex natura. Eius he legū
tur fuisse sententie Dicebat pittacus eas optias esse
victorias que sine sanguine fiunt Dicebat etiā pru
dētium virorū ēē prius q̄ siā diffīcilia premedita
ri. fortiū vero facta bene disponere Itē dicebat in
fortunā nō ēē vñtuperanda nec verentē crīmē vñtus
perandū ēē. nō obliurgaudū ēē amicū: s̄z nec etiā in
amicū depositum recipientē reddere pīcātē. enebsi
am exercere: castitate amare: veritatē haberet s̄lē
experientiā ap̄ studiū amicicis et soleritā similitati.
Itē dicebat quod facturus es nō predicas: defici
ens enī irsdeberis Huius pītacū fuit illa sententia
ab aliis postmodū recitata Prīncipatus ostendit vi
rum Interrogatus quid optimū ait Ad presens be
nefacere Interrogatus quid gratum: respōdit ami
cus Quid occulsi: futurum Quid sīdele terra Quid
infidele mare Scriptū autē pītacū dē moribus et
politia versus sexcentos. multa etiā prosaice scrip
tit Uixit autē annis. lxx. et claruit tempore Boabdil
regis lude. De biante phō Capitu.v

Lepidius. regis iude. De viante pbo
Jas prisenellis pbliis astanua enus de vlt. sapi
entibus grecie sult i prisenelli urbe princeps. L
at ut alt laertius iter prisenelles et messanelles grecie
istaret bellū et prisenelli milites virgines multe
messana et by sive sive q̄ palero. colonia cum
commune et histrorum ad eam amicorum q̄ a ma
estris campani pto reuerunt

messanen. captiuas durissem confestim bias his vi
sis doluit et captiuas puellas liberas tanq; propri
as filias custodisuit. iduēsq; eas vestibus nouis et
singulis dotes tribuēs sub fida custodia remisit ad
parentes: inimicis exibēs pietatē et detestās hoc in
pietatis genere etia crudelissimos hostes non fuisse
ledendos. Cumq; hoc fuisset i messanensiū cōclōne
narratū: missi sunt cū munib; nūncii ad biantē:
pacē placatis animis postulātes. Alio quoq; tēpoz
re ut narrat idē laertius dū Aliatusprīceps prīenē
sium ciuitatē obſideret sperās prīenēs fame deſt
cere: bias tali arte defectum itaneū palliavit. Du
as etenī mulas sero ipinguatas de ciuitate dimisit
ut quasi fortuitū ab hostib; raperentur. quas cuī
aliatus cerneret putauit illos vīctualib; scopiosos
misitq; ad biantē ut egredieretur ad eū de cōcordia
tractaturus. Respōdit bias. Si exīrē forſitā prīenē
ses cepas ederēt vndetu magis intromitte legatū
Tūmūlū enī ne ab hostib; captus flere faceret pri
enēles. Cūq; aliati legatus īgredieretur vrbē: bias
aceruūz arene spargēs et diffundens desuper tritū
eum: ostēdit legato. Quod aliatus audīs recōcilia
tione facta recessit. et sic ciuitas per bias prudenz
etia liberata ē. Alio vero tēpoz vt Galerius narrat
cū terrā eius fortuna mutata hostes iuaderent. et
qui euadere hostes potuerunt preciosarū rerū su
arum pōdere agusti fugerent: nichil ipse de his dea
ferēs fugit. Interrogatus autē cur nichil ex bōsū
is secuū ferret ait. Qia bona mea mecum porto: pec
toze enī illa gestabat. nō vīsenda oculis sī animo
estimāda que domīcilio mētis iclusa erat. Hūusbe

feruntur eē sentēre ut ait laertius i li. de uita phōrum. honestis et sensibus placere stude. Audax māneries sepe nocuū peperit lesionē. fortē eē opus na-
ture ē. Copia habere pecuniarū opus fortune ē. pos-
se at fari cōgrua paci aīo sapienti proprium ē. Enī
memoribus ē impossibilia cupere. alienum malū nō
est memorādum. molestius ē iter duos amicos q̄ i-
ter duos amicos iudicare. nō amicorū quidē alter
erit iūscus. Inamicorū vero alter amicus effici-
tur. At vero sic mensurādām eē dicebat quasi ho-
mines multo et brevi tēpore vīcturī sīne. Itē aiebat
homines sic oportere i vīsu amicis seruari ut memi-
nerint eos ad grauissimas inamicias posse cōueri.
Item dicebat Quicquid proposueris firmiter ser-
uans perseuera. nec cito loquaris signata enī pādile
prudentiā diligē: et de dīs loquere ut sunt. Indig-
num hominem ne laudes ob diuersas: persuadens ac-
cipe nō violās: quicquid boni feceris ad deos trans-
feras. Sapientia oībus alīis bōis certior et securi-
or est. Diu delibera tos amicos eligere: eosq; uno af-
fectu nō uno babeas merito. Amicos sequere quos
nō pudeat elegisse. amici vīta tuam puta gloriā. Co-
silio duo maxime contraria sunt festinatio et ira. Si
em perisse est sine bono opere preterisse. Leleritas
beneficiū gratius facit. De responsis blantis
Interrogatus bias quid sit in bac vīta optimū: ait.
mens sibi bene rectitudinis conscientia. Interrogatus
quis sit inter homines infortunatus: ait. Qui non
potest infortunia patīnauigans quoque cum qui-
busdam īmpīs et persistante nauē et illūque deos
inuocansbus ait. Silete ne dīs vos bic sentiant ne

visgantes Interrogatus autem ab homine ipso quid
nam esset pietas eusebia racebat Eo autem causaz si
lentis querete Sile inquisitio nō de conuenienti
bus tibi queris Interrogatus quid sit dulce homini
nisi sit proprium Interrogatus quid sit homini diffi-
cile ait Illustratione in pensis generose perferre Cla-
rus autem bias tempore zedechie regis iude. et scripsit
vtilia multa in duobus missibus carminu quo mo-
tuo presenles ei templu dedicauerunt

De Cleobolo pbō capitulum vii
cleobolus pbūs lindius unus de septē sapientiis
tibus in grecia claruit tempore zedechie regis su-
de. culus filia cleobolina inuentrix enigmatū ex a-
metrorū fuit Huius cleobolina enigma fuit ut ait
laertius. Unus pater filii. xii. horum cuiuslibet nati
sunt xxx. disformes nam hī quidē albi vīsu hī vero ni-
grī. Immortales autem cuī sint corrūpuntur oēs et de-
ficiunt. Est autem annus xii. mensium pater Celebres
autem senecte eius sunt he amico benefac ut amicis
or fiat. Inimicum vero amicū facere stude magis e-
nī amicorū iūdīs q̄ isidias iūmīcorū cauere de-
bemus. Illud enim apertūzē hoc ē celatuz malū no-
cēdīz frāus que nō speratur potētor. Quāto plus
licz rāto libeat mīnus. Cuī quis exierit domuz que-
rat prīo quid sit facturus cuīzā ita querat querat ite-
ruz quid fecerit. Cōsulebat cleobolus corpus bene
exertere diligere magis audire q̄ loqui diligere.
sciētis Ignorātiaz fugere. Illustris cōsulēduz eē pos-
tora linguis frenata habere. pīrūtis proprium esse
vīcis alienuz. Instricā fugere dominari. voluptatis
filos erudire. Instricā preterire mulieri nō eē fa-

Lindus velz? insula
rhodis velz? insula
cedente heiml. sati-
frabur? in sūdī
te heiml. Lindus id
zhabew? maledicē

miliarē nec cōtendere cū suis paretibus aut alienis
nam illud quidem amentiam hoc vero ignomīnāz
significat Heruum ex ebrietate cōsciantez nō plec-
tere: videtur enim ex ebrietate conviciari Orozes et
paribus ducere naz̄ si ex maioribus duxeris domi-
nos habebis cognatos. non irrideas exprobros
nam fies odiosus bis Prosperatus ne superbias.
depauperatus ne deicaris. mutationes fortune vi-
riliter scito ferre Scriptit autē de enigmatis ques-
tionibus libros trū mīlīum carminum Obist vero
cōpletis annis vīte sue lxx.

De Periandro phō

Eriander corinthius pbūs vñus de septēsa
pientibus scripsit dogmata vñlia in duob⁹ ml
lib⁹ versuum ut ait laertius De sententiis elius celo
brioribus has habere potuimus Volentes securi
tyrannos fieri oportet benivolentia fulciri non ar-
mis Dicebat enim bonum quietē damnosum autē
imperium lucrum malum democratiā pēorem t⁹
rannide Voluptates quidez corruptibiles fast⁹ aut
mortales Prosperatus modestus esto: infortunatus
vero prudē Amicis felicibus et infelicib⁹ tde sis
Quodcūqz prōmissis obserua Herboruz nefando
rum enunciationem ne facias: non solū peccantes
sed peccatores plecte Clariſt gutem periander tem-
pore zedechie regis iude: mortuus vero est octoges-
narius iam factus

Oroastes pbūs vt scribit Isidorus etymologi-
arum vñl̄ regbactrianoz̄ fuit quē nīnus assis-
tiorum rex interfecit De hoc scribit Solinus in Is-
bro de mirabilibus mūdīnaseentīu vox prima vas-

Capitu. vll

Corintian orbe in
qz l̄ et dñmū actum
fīnt istam et
tūgū tñ et dñmū
vñca pñ comū et
qz tñ pñ eph̄t
dñm̄ pñt et zomū
dñm̄ pñt ab anglo
fīnt

m̄ v̄s v̄s v̄s v̄s
d̄ff̄nt d̄ff̄nt d̄ff̄nt d̄ff̄nt
d̄ff̄nt d̄ff̄nt

gitus: leticie enim sensus differtar i. leii. diē Itaqz
vnū nouimus eadem die risisse quo erat natus sci-
licet zoroastē Hic p̄m̄s magorū extitit . de quo
Aristoteles ait: q̄p̄c̄sies centū milia versū ab ip-
so condita īd̄sc̄ts voluminū eius declarātur Hāc
autē magīcam artem multa post secula Democrit̄s
tus ampliavit Claruit autem zoroastes īp̄o re tba-
re patriō Abrabam

De Anaximandro phō Capit. ix
anaximāder pr̄xīadis filius mylessus phōs au-
dītor Thales sapientissimi et Anaximenesphī
preceptor fuit Hic de natura celoz et motu spere
celestis cursuqz syderum et natura rerū multa scrip-
sit et magnarū subtilitatū astrologie inuentor fuit.
Hic Thales magistrī sui opīnōne de rerum natu-
ra mutauit. nō enim ex vna resicut thales ex humo-
re sed ex suis propriis principiis quasqz res nasci
putauit Que reruz principia singularū eē credidit
infinita et innumerabiles mundos ḡgnere. et que-
cunqz in eis oriuntur eosqz mūdos modo iterū ḡg-
ni estimauit quāta quisqz etate sua manere potuerit
nec ipse aliquid dīsine menti ī his rerum operibus
tribuebat Claruit autē tempore Lyri regis persarū

De Anatharse phō Capitu.x.

Ḡt̄r̄a ampliā l̄l̄
Bāra r̄p̄o s̄p̄t̄t̄o
anatharsis phōs scyta genere ut ait laerti. gnu-
rī filius: frater vero eacenidī regis scytarū fu-
ndus in Indiā. Et Hulus mater greca fuit quapropter puer iste scy-
ta in Indiā p̄uenit. ḡricam et grecam linguam nouerat. Hic licet mag-
nus et audax eēt et in rebus bellīcis strenuus: ut
in doctrīa doctorū mōrisbus proficeret iuit athēas
for̄t̄m & fort̄a

et ad Solonis sapientissimi domū prefectus nūcta
ri Solō fecit q̄ venisset ad eū Anatharsis scyta cu
piens eū videre et eius amic⁹ fieri si effici posset.
Solonis aut̄ respōsum fuit q̄ i propriis patris cō
ciliatur amici. Lui mādauit anatharsis dīces. nūc
ipse i patrī sum sō licet mischi amicos cōciliare. Il
le vero i eius prōptitudine stupē itroduxit eū et a
mīcum maximum sibi fecit. Hic anatharsis grādis
per Solonem phūs ē effect⁹. Dicebat aut̄ anathar
sis vineam ferre tres botros: p̄mū secundatatis.
secundū ebrietatis. terciū anxietatis. Interrogatus
autē quō possit quis fieri non amator potus ait. Si
pre oculis haberet mebiantium se turpitudines.
Sciēs quatuor dīgitorū tantū eē sp̄situdines na
uis tantū a morte discebat nauigantes distare. In
terrogatus si erant apud scytas fistolas ait. Sed nec
vinee Interrogat⁹ que nauis sunt tutores ait. que
in terra quieſe ſacent. Interrogatus verū viui plus
res sunt an defuncti ait. nauigātes vbi pons. Ultu
peratus ab attīcō quoniam scyta foret: mischi ſuque
dedicūs ē patria. tu uero patrī. Interrogatus quid
ē in homīnibus bonū et malū: ait: lingua. Interro
gatus quid ē curia: ait. determinatus locus ad deci
piēdū et superandū ſeuicē. Dicebat ēt anatharsis
Turpe quid ausurus te ſine teste time. Item dīces
bat melius eſſe vnum amīcum babere multis dīga
num q̄ multos nullus dignos. Oleum autem dī
cebat vngentum ſtutorum quoniam athlete ſynca
ti ſuicem confeſtim iſsanunt. Cum autem fuſſet a
natharsis atbenis diuſſus conuerſatus confide
rauit apud grecōs quedam de quib⁹ ſe valde

admirari dicebat Unū quia greci legem statuētes
qua inuicem insuriantes punirētur: athletas hono-
rāt cum se inuicem verberarent. Aliud q̄ inhibētes
mentri inuicem in secretis palaz mentiūtur impu-
ne Aliud q̄ greci indigentes comedere sunt parum
fameliči: repleti vero multum esuriunt Aliud quod
mirabilissimum ē q̄ danai simū in montib⁹ deferūt
ad ciuitatē uero deferunt ligna Post hec abiens in
scythiam sura moresq; atbeniensium in scythes in
ducere conabatur: volens patrie profectum affer-
re, ob quam cām inuidus frater eius inveniōe sa-
gitram i eū ifixit letale vulnus phō infligens Qui
moriens ait, per sapientiā i grecia saluat⁹ sum sed
propter inuidiam i patria pereo. facte uero illi fue-
runt statue propter multisplices virtutes illius Sub-
scribitur at imaginib⁹ suis sic Anatharsi presidi ve-
nereorum ventris et gule, fuit enim frugalitatis et
cōtinentie grā preditus

De mylosternone phō Capitulū 3

Mylosternone phūs genere chineus ut ait laerti-
us docuit q̄ nō ex verbis res s̄z rebus verba
querenda: nō ei cā verborum res cōpleri dicebat:
sed rerum verba Hic ut cōsiderationi sapientie ua-
caret libert⁹ et molestias hominum evitaret solus
i deserto habitauit apud lacedemones Quidā au-
tem id pertransiens subito superuenit et vīdēs eū
ridentem interrogauit cur nemine presente rident
Quia ait Eo ipse, rideo quia solus sum gaudeo etenī
nam si cum hominibus habitarem ridenti et gau-
dendi mischi submoueretur occasio Aliud autem mi-
losternone annis LXXXVII

De Epimenide pbō

Capitellū

Pimenides pbūs cretensis ut aet laertis dum
iuvenculuseet missus a patre ad custodiam ouis
declinās in quoddam antrū obdormiuit annis. lxxv.
Surgens autē postea querebat oues putans se pa-
rum obdormisse. Dum autem nō inueniret fuit ad
agrum: et transmutata oia videntis et penes alii pos-
sessorem fuit ad castrum hesitans: illuc autem propriis
am domum ingressus occurrit scisciratisbus quīna
eēt donec iuniorum fratrem inueniens iam senecte fa-
ctum totam ab eo rei geste didicit veritatē. nec au-
tem a grecis deo amississimus eēsusceptus ē bonos
rifice Athēnensib⁹ autem peste detentis datuz fuit
oraculum ut clivitas congruis sacrificiis purgares-
tur. Tunc audita epimenidis fama missa ad eū na-
ue in cretam vocatus ei⁹ qui veniens pestem hoc mo-
do sedauit. accipiens enim oues nigras et albas du-
xit ad arisopagū et ibi dimisit eas quiescere ubi vel-
lent: subenī sequentibus ut vbi cunq⁹ declinarent:
ibi vnaqueq⁹ earum immolarentur conuensiēti deo:
et sic desist malum. Unde in memorie facte propiti-
ationis arca facta est signata deo. athēnensibus vero
illi magnam sumمام pecunie offerentesbus pbūs
recipere rennuit: sed amicicam inter cretenses fecit
et creta reuersus ē. Cum rex persarum illi magnam
pecuniam obtulisset tempore ut eius animosq⁹ pro-
ditionem dirigeret. Ille dī pranderet et olives cōe-
deret admitti legatos syber. audire inquit. Hoc pra-
dictum proditores non facit unde pecunia ad regem
vestrum portate. nam pecunia queror ē supplicium
liberalis decus paricidūm proditorū. Vixit autē ea-

b. lli

nis clxxvii. Et scripsit de genesis et ortu dino libros
in v. milibus versuum. nec non de diversis naturis res-
rum libros. scilicet milium ac quingentorum carminum.
Item scripsit prosaice de victoris et de cretensi po-
litis. fundauit autem apud athenas templum uene-
randorum deorum. Et Solonis sapientissimi tempo-
re claruit.

De Eretide pho

Capitulum. xlii.

Syria p. 270. 102. Retides pho syrus auditor Pittaci pho fuit.
Hoc ut ait laertius de diis et natura scripsit: et ideo
suum vocum rotundum mirabilia plura de eo feruntur: nam dum secus lit-
us agmina maris ambularet et uideret nauem in tranquili-
tate percurrentem ait: qd non post multum tempus
submergeretur et pro oculis eius submersa est Idem
cum baustam aqua de putoe bibisset predixit: qd se
tercias terremotus fieret et factus est Hic cum senio
grauaretur et infirmitate consumptus est interrogatus
a pythagorae qualiter illi esset Extendens digi-
tum ait Corpore patet Isidorus quoqz: i: etymologiarum
de Eretide sic ait Nam apud grecosqz apud
latinos longe antiquior extitit cura carminum qd pro
se Omnia enim prius versibus condebantur: pro-
se autem sero studium usqz Primum enim apud gre-
cos Eretides syr9 soluta oratione scripsit: apud
manos aut Appius aduersum pyrrhui orationem solu-
tam exercuit: et ex hinc cereri prose eloquentiam ex-
tenderunt: Hic pythagore preceptor fuit Clavus at
Thales pho tempore: cuius et litteras scripsit plurim
mas eiusdemqz multas suscepit.

De Homero poeta

Capitulum. xliii.

Homero poeta assan9 in grecia claruit tempore

Saulis regis israel Hic ut ait Heliodorus libro
iii. ab athensiensib⁹ pro iſano bīt⁹ ē eo q̄d eos inter
se belligerasse diceret Hic ut dicitur i pollicrato li
i. leue questionē a nautis libi propositis non potuit
explīcare A quib⁹ dū ipudenti⁹ et procaci⁹ deris
deretur: cū ēēt uerecudi⁹ i geni⁹ q̄si toricato cōfusio
nis faculo perfoſſ⁹ ad mox spūm exaluit Quelz
tio ſt nauearū talis fuit Zbat ei bomer⁹ ſpaciatuz
i littore maris celū aſpiciēt utpote cōſideratiōe ei
leuat⁹ Quē uideſtes pifatores ſedētes i littore adi
uicē colloquētes deriseri⁹ qui cū eos riddētes aſpi
ceret interrogauit quid baberet⁹ Qui dixerit⁹ Quod
cepim⁹ nō bēm⁹ et quod nō cepim⁹ retiem⁹ vermeſ
ei i vefib⁹ ſcrutabatur Homer⁹ uero dirigēt cogi
tatu ad pifces cogitabat q̄litter hoc ēēt poruſi⁹ ut vi
deſiſ nodiſi captoſ pifces bērēt: ei captoſ pifces nō
haberet⁹ Ait uero quida ei et hoc amarscat⁹ adeo
ut i iſanā uer⁹ ſcipium fulpēderit Et ita amē ūniſ
c. et. viſi. De homero Dyltoriographi roferit. q̄ ipſe
uirtute pariter et etate nō ſolij poetaru ſi pborum
princeps uocari pariter et baberi apud grecos ſure
meruit. nā et ante oēs fuit quorū mēdia nō ē: et dñ i
b⁹ uer⁹ et lucidius quicquid dicere uoluit erpūca
uit Hic de troie capitate uitta numeri grecorū ſu
rū. t. ſiſiſ. In heroiſis herib⁹ edificatioq̄ ſu
no lauit Enēi ſu quodq̄ illidē ueritatis ſu ad eam
dē nūterū trāſliquod uocauit neq̄ ſu ſu op̄ uicis er
rore deſcriſebat

De homero Dyltoriographi

b. ſiſiſ.

Teorgus pibūac pifces illiſiſ ſu pib
mones clarui q̄ibus teſtes copoſuit. De hoc
uarrat Teorgus pōpulus illiſiſ pofciuſiſ ſu q̄ ipſe

lacedemonis lura cōposuit. et cum fratri suo spars
tanorum regi successisset in regno et regnare si vo
luisset potuisset Larilao fratri eius qui posthumus na
tus erat: cū ad etatem adultā peruenisset regnū cuius
fide summa restituit ut scirēt omnes plus apud bos
nos hoies pietatis lura valere q̄ opes medio autē
tempore cum infans conualeceret leges instituit ex
emplo earum: quarum opinio et obseruantia clariss
or habebatur. nichil enim legis in alios sanxit: cuius
ipse documentus nō primitus daret. leges vero eius
he sunt Auri argentiq; vsum et omnisq; scelerū ma
teriam sustulit: populum in obsequium principum.
principes vero ad iusticiam inferiorū pari lege for
mauit Parcimonia omnisbus persuasit: estimans la
borem assidua frugalitate consuetudine faciliorē
fore Administrationem respublice per ordinem di
uissit Regibus potestatem bellorum magistratus
iudicia et annas sanctiones: senatus custoditā legūz
populo elegendi senatus uel credidit quos uellet. ma
gistratus potestatem permisit: fundos omnisq; equa
liter inter omnes diuissit. ut equata patrimonia ne
minem potentiores altero redderent: cōsuare om
nes publice sussit ne cui delisce uel luxurie in occul
to eēt. Juuenibus non amplius una ueste vti toto
anno permisit nec aliquem cultius Walterū progre
di nec opulentius edukari. Qui singula nō pecunia
sed cōpensatōne mercium emi sussit. Pueros pube
tes nō in forum sed in agrum duci sussit: vñ primos
annos non in luxuria uel ludis sed in omni opere bo
no et labore perageret. Precepit eis nichil causa sō
ni substruere et ultā sine pulmento agere: neq; pri

in urbem redire q̄ v̄r̄ facti eēt statuit. Virgines
sine dote nubere fūsset ut uxores non pecunie causa e-
ligerentur seueri usq; matrimonia v̄r̄ coarcerēt cū
nullis frenis dotum tenerētur. maximum honores
nō diuitum et potentū s; sensū eē statutine quisq; ho-
noratorem locū sensib; obtineret. Item statuit ut a
dolescentes et scemata sine morsu diceret; et alii i
se dicta perpeti dicerent: ac si quis eorum in Indig-
nationem ob tale dictum prolaps⁹ fūsset v̄ter⁹ ei
in alterum dicere non liceret. Hec et his similla que
solutis moribus dura videbantur: auctorem eorum
apollinem delphicum finxit et inde ea detulisse Dei
de ut eternitatem suis legibus daret: iuramento cī-
uitatem obligauit nichil eos de eius legisb; muta-
tuos pr̄lusq; reueteretur simulans se ad oraculū
delphicum proficisci cōsulturū quid addendū uel
mutandum legibus videretur. Profectus autem cre-
tam sibi voluntarum exilium perpetuo egit mōrēs
q; proscī ossa sua in mare susseine forte lacedemo-
niā referrentur: et sic se putaret lacedemoniā a su-
ramento solutos. Claruit autem hīc līcurgus tēpo-
re Hellēs prop̄bēte

De Anaximene phō Capitū. xvi.
Anaximenes euristrati filius phōs millesius a-
sianus Anaximandri phī auditor fuit, et prece-
ptor permenidis et anaxagore: Hic omniū rerum
causas aerī infinito dedit, nec deos negauit aut ta-
cuit. nō tamē ab ipsis dīs aerem factū sed ipsos et
aere ortos credidit. Claruit autē tēpore cyri regis
periarū De Pythagorāphō capl. xvii

*Samus e insula
et aetate uniuersitatis
turata non et Samos
vicius natus ubi
vixit primi cultus
luius quod est eius
enam insula Samos
a optibus summa
Graecia*

Ithagoras pbūs natione saminus ut ait Justi.
negotiatoris diuinitus filiū fuit cui nomē Dema
ratus erat. sī patre longe dītor fuit. eoq; negotiatō
patris tanta nequāt et acquisfreret quāta filiū cōtēne
re malūst q; habere. magnis itaq; sapientie informa
tus incremētis Egyp̄tū primo mox babylonias ad
perdiscendū syderū morū originemq; mūdū spectā
dum profectus sumimam scientiarū cōsecutus ē. In
de regressū cretam et lacedemoniam ad cognoscen
dam minois et lycurgi leges cōscēdit. Quibus oī
bus instructus Leuonū uenit populūq; i luxuriā la
psum auctoritate sua ad usum frugalitatis reuocar
uit. Tantūq; studium ad frugalitatē perdiscendas
multitudinē prouocauit ut aliquos ex eis luxuriosos
vnq; fuisse incrediblē uideretur. matronas a vīris
separatas et pueros a parentib; derelictos ad pu
dicitā et ad debita societatis obsequia suo studio re
duxit Indusq; matronas ut auratas uestes cete
raq; sue dignitatib; ornamenta uel luxurie instrumē
ta deponeret et in Junonis edē delata ipsi dee con
secraret docens uera maeronarum ornamenta pudic
cītā cē nō uestes. Thimeū vero pbūs scribit pytha
gores filiam uirginē choro uirginū prefuisse et castit
atis eas instruuisse doctris. Hic ut boetius dicit
in. i. musicē. artis musicē suūtōz fuisse apud grecos
dicitur per malleoz ferientū inequalia pondera;
et per cordarum inegalē tensionē. et per calamoz
rū inequalē longitudo. Isto. uero xv. etymo. ita
dicit. numeri disciplinam apud grecos prīmū Py
thagoram nūcupant cōscriptissimē. ac dēlinde a nīcoz
macho diffusus esse dispositam quā apud latīnos

primo Apulegi⁹. deinde boetus trāstulerūt Ab hoc
pythagora ut ait Augus. viii. de ciuitate dei pbie no
men exortum ē: nam cū antea pbi sapientes appella
arentur. ille interrogatus. quid profiteretur. pbiū
se ēē respondit id est studiosum uel sapientie amato
rem. quoniam confiteri se sapientem ēē ei arrogans
simum usdebat. fertur quoqz ut dicit Tullius In
principio quarti libri de tūsculanis questionib⁹
pythagoras ad leontium regem perueniens coram
eo composite et docte differunt. Administratus autē rex
uiri ingenium et eloquentiam petuit quā marie ar
tem confiteretur. Respondit pythagoras erit se uul
lam scire. sed esse philosophum. Administratus rursus
philosophi nominis nouitatem: quidnam ēē pbiū
quisluit. et quid inter philosophos et reliquos iter
esset. Lui pythagoras videtur michi ultra dominum
similis ēē conuentus congregatiōnēs ludorum. qui
apparatu totius grecie celebrantur. q̄o homines
ex diuersa affectione conueniunt. illi quidem. ut ex
diuersa strenuitate ludorum coronam accipiant. aliū ven
dendī et emendī prouocati lucro. alii qui nec plau
sum nec lucrum querant. sed ut studiose prospicant
quid agatur. Eo modo in hac uiam homines qua
si ex alſavita et natura profecti. apt glorie aut lucris
studii occupantur: aut ceteris omnibus p̄o m̄bilo
computatis. rerum naturas studiūt. ut inter sapientie
noīamus. Et ut illic liberalissimum ēē p̄ficiat. nichil
sibi acquisirent. sic in hac vita longe p̄mōndūcō
replationem rerū cognoscendā. p̄cipiat. ininde
li⁹ ē cēsendū Augst⁹ in. viii. de ciui. aci pythagora

nigromāticū extitisse: adeo ut adhibito sanguine
etīā inferos perhibeatur excitare. Huic ut ait Hale
rius li. viss. tāta veneratio ab auditoribus tributa
ē. ut que ab eo acceperat in disputatione dediscere
nefas existimaret. Qui etiam interpellati ad redden-
dum causam hoc solū respondebant pythagorā dī-
cisse. Zautus autem in pbia speculatius extitit. vt
ei quisq; philosopbantium vix potuerit adequari.
Tant⁹ in cultu iusticie ut populum partis ytalie que
antiquit⁹ magna grecia dicebatur. post mortē suā
elus nominis auctoritas rexistit. Tanta etīā frugaliz-
tatis gratia preditus extitit ut ab oīm aīantium se
temperasse credatur egulio. Hic adolescenti⁹ qui
se ad audiendum ipsum conferebat. mores naturas
qz eorum conjecturatione quadam decoris et vul-
tus ingenso et totius corporis habitu sollicit⁹ erat
sciscitari. et quos idoneos aspiciebat: recipi in disci-
plinam subebat. et quinqz annis ysum illis loquen-
tiis subisbebat. Intra quod tēpus is qui facebat que
dicebantur ab aliis audiebat. nec percontari neqz
commentari si nō intellexerat que audierat faserat.
Dēs quatem eius discipuli quicquid pecunie habes-
bant in medium proferebant. et erat inter eos societas
etas inseparabiles. oēsqz in cōsuiuebāt et mutuo se as-
mabant. Docebat enim eos pythagoras verā animē
amicisqz eēyū cor ex plurib⁹ facere. vnde et pytha-
gorici vades sentiūcē dabāt. Refert enī Hale. in li.
v. qz Damon et Phicias pythagore discipulisqz fide-
lē inter se lūterū amicisqz ut cū alterū et his dyo-
ni. tyra. iterficeret uellit et ille tēp⁹ ab illo prī⁹ cōperi-
ret domū proficisci ordīandiqz res suas īpetrasqz

si tamen vadem haberet alter se pro ei reditu tyran
no vadem dare non dubitauit Appropinquante autem diffa
finita die nec illo redeunte vniquisque scutis cie teme
rarium sponsorum damnabat At ille se de amicis cons
tantia nescibil metuere predicabat Eodem autem mo
mento et hora a Dyonisio constituta quis eum acceperat
superuenit tyranno se representans et socium sponso
rem absolu deposcens Et admiratus tyranus am
borum animum et fidem supplicium remisit eosque in
super ut ipsum i socium amicis recipierent tertium
postulauit Docuit autem Pythagoras hec enigma
ta que postmodum ab aliis phis sunt conscripta Ha
teram ne transilias. i. ne pretergrediaris iusticiam
ignem gladio ne foueas. i. trahis et cum id animu
verbis maledictis ne lacefas Cum projectus fues
ris ne redeas: id est post mortem vitam istam ne de
sideres Per viam publicam ne ambules id est mul
torum ne sequeris errores Hirundinem i domo ne
suscipias id est garrulos et verbosos homines sub eo
de teceo tecum habitate non permittas. oneratio sua
perpongas onus et deponetibz ne communices: id est
ad virtutem accedentibz alacriter insungenda sunt
precepta. tradentes autem se octo relinquendi sunt
Item discebat coronam minime carpendum id est le
ges urbium conseruandas Cor non est comedenduz
id est merorem de animo expellendum nisi sufficieat
perioris de statu non discedendum id est animas
de corpore non educendum Item de dictis ei nos
tabilisbz sunt hec. fugienda sunt omnibus modis et
abscindenda languor a corpore imperita ab anima
luxuria a vere. a ciuitate. sed ita a domo discordia

et in cōmuni a cūctis rebus intemperantia. amicorum dicebat oīa eē cōia et amicum se eē alterum. duorū temporū maxime habendā eē curā dicebat: mane et vesperi. i.eorū quē actuū sumus et que ges simus. Post deū dicebat veritatē colendā eē que soū la deo homines proximos facit. Item dicebat quo min⁹ presseris irāeo magis ab ira premeris Tūc incipimus nobis trasci cū aliis trasci desinimus. fīnis enim tūc īstū ē penitentie. liber quoqz non ē: quem superb⁹ inflamat animus. Vir si optimus ē: suis se aspectib⁹ probat. alii aut nō pōt eē bonus qui suis ī se morib⁹ fuerit mal⁹. loqui ignorat qui tacere nescit. Duo lacrimarū genera sunt ī oculis mulierum. veri doloris vnum. insidiarū aliud. aquari hoīes pusilli breuis etatis similes sunt quibus de suo nichil vni līcet. Quidā auaro bōi dixit Pythagoras. Stulte diuītiae tue ī te pereūt: paupertatiqz sunt similes. cū ī his esurias sīrias et algeas. Interrogauit quidā pīthagorā si cuperet eē diues: aīt diuītiae cōtemno habere que liberalitate perduntur et parcītate putrēscunt. Hidit pythagoras quēdā īndutum preciosiss vestib⁹ qui eūpīla loquebatur. et aīt illi. aut loquaris sermones. tūs vestib⁹ similes: aut pānos īduas tūs eloquiss congruentes. Cum quidā stolidus audiente Pythagora diceret: mallem cū mulierib⁹ eē & cum phīs cōversari. Et sues inquit pythagoras libenti⁹ ī ceno & ī aquis claris versantur. Interrogatus quid est ī mundo nouum: gīt. nichil. Interrogatus quid est phīa: aīt. meditatio mortis nītens quotidie de carcere corporis educere libertatem. Pythagoras pīmus apud

grecos inuenit immortales eē animas'. sed errauit
ponendo eas de corporibus ad corpora transire.
Unde se primo dixit euforbis fuisse: secundo thalidē
tercio erichlanū. quarto pyrrbū ad extremū pytha-
goram. et post certa temporum currícula ea que flu-
uerat iterum fieri. Post multa igitur studia venit py-
thagoras in ytaliam ad eam partē que quondam
magna grecia vocabatur: ubi et archatas tarentius
audiuit. deinde in metasplontum migravit: ibi qz de-
cessit: cuius tanta si populo fuit opinio ut ex domo e-
ius templum faceret et ipsum pro deo coleret. Clas-
suit autem pythagoras tempore nabuchodonosor
regis assiriorum

De Anaxagora pbō

capitu. xviii.

Anaxagoras pbūs assanus athensis claruit tem-
pore terris regis persarum ubi annis triginta
ta philosophie studiis insudauit Auditor autem fu-
it anaximenes et archelaus preceptor. Hic cū ad-
modum diues esset possessionibus derelictis studen-
ti gratia diutinam peregrinationem assumpit. Et
cum a quodam interrogaretur discente. non est tibi
cure patria extenso brachio et osteso celo ait: immo
michi admodum patria cure est. Cum autem ut ait
Halerius libro octavo post multa tempora reueneret
possessiones suas desertas videre: alienum essent ei-
go saluus nisi iste persisset. Hunc cum discipulis
disputatē grauis de filii morte nūscit a disputatione
bō von retraxit. Alterū ut est valerius: vi ei morte filii

funcianti ait nichil nichil nouū aut inexpectatū nū
cias: ego enim illū ex me natum sciebam eē mortas
lem Interrogat9 aliquādo ad quid fact9 fuiss9 ad
contemplationem inquit soliset lune Cuidaz ei dū
exularet ab athenis dicenti. priuatus es athenensi
bus. nequaçq; ait sed illi me interroganti amico dū
senex eēt ut ait Tulli9 li. i. de tusculanis questiōib9
an ante mortem in patriam vellet afferri ut in pa
triā moreretur ait. nichil interest: vndiqz enim ad i
feros rendere via ē. Interrogat9 ut ait Galeri9 li.
viii. quis ei eē videretur felix: ait interrogati. nemo
ex his quos tu felices estimas: sed eum i illo nume
ro repieres qui a te misser creditur. nemo erit dñuſi
s8 et honorib8 abundans: s3 aut ruris exiguī aut
nō ambitioſe doctrine fideliſ cultoꝝ In ſecetu ma
gis q̄ in fronte beatior id ē i occulto magis q̄ in ex
perio Hic studiosus valde fuitet multa de motu ce
li curſu syderū et natura rerū ſcripsit Uſpīt aut ēnis
lexiſ. in carcere enī ab athenensiſib9 poſitus et mul
ta inedia ſqualidus ab eis tandem venenatus ē: qz
ſolem diſcebat lapidem ignitum eē quē illi pro deo
colebaut De Crato pbo capi xix

Rates thebanus phūs ſilponis auditor zenoſ
nis preceptor fuit Hic vt ait Ihero. epiftola. ſii
magnū pondus aurī i mare proiecit diſcens. Abire
peſſime diuīſe ego potius vos mergaz q̄ ipſe mar
gar a nobis: nō enim putauit ſe ſimul virtutes et di
uīſes poſſidere poſſe Hic etiam vt ait Seneca li.
prīo epiftolarū cum vidiſſet adoleſcūlum ſecreto
ambulantē interrogauit quid illiſ faceret ſol9. me
cum inquīt loquoꝝ Luf crates Laue inquit obſcro

necum homine in alio loquaris

De Silpone pbō

Capit. xii

Silpō pbūs magister cratis thebanis i acbade
mia claruit Hic cū capta patris ei⁹ et amissis
uxore et liberis ab incendo publico sol⁹ extret iter
rogatus ademētrio an oia perdidisset ait Omnia
bona mea mecum porto pectorē enim illa gestabat
non humeris

De Archilocho poeta

Capit. xxi.

Rchilochus poeta maximus ut sit Valerius si.
v. apud lectiones clarus habens ē Poeta
modum quia libros imparicos scripsit placecemos
nisi libros eius disponitari poserit ex urbe quia inue
recundam et impudicam eius lectionem arbitrabis
tur in querunt enim librorum suorum dominos
animos eorum imbutit plus moribus nocere q̄ in
genio prodesset. Sed in modum hoc tam qz domini
suam in usum obiecta in lectione trahebat car
mipum esset multe mīra. Et in autem archilo
chus tempore magni regis inde

De Simonide poeta

Capit. xxii

Simonides poeta ut sit Valerius libro primo na
tivans per mare ad Icarium venit et tot mox
tui corpus hominis reperitur et cui ipsum
sepeliret admontus ē de oleo pecto namque erat qui
adquisitum monitum invenit in terram ipsius pecto
cellis et circubus eius docebat. Et in pecto invenit
pam cenerem humatum ē et dicitur quod in pecto Janu
am stare rogetur et ad eos qui in pecto videntur
tutique cum eis pectum. Namque in aliis
momento tricliniū coctū ē et cocco mīra oppret

Scorpius opus fabri

sit Interrogatus Simondes quō evadere valeat
quis odia inuidorū: ait Inuidos nō patieris si nīc
hī feliciter gesseris Interrogatus quid iter hōies
facile senescat. ait beneficium Hui⁹ be feruntur eē
sententie Tuti⁹ ē tacere & loqui. neminē enim tas
cendo mūtos autem loquendo cīrcūentos agnouī
m⁹ Remedium malori futura spes ē Innocētē nō
debilitat cōscientia in aduersis. solacium enim est
hōi nō meruisse quod patitur. fortuna innocētē de
serit spē bona spes nūnq⁹. Hic octogesimā annum
habens cōpositū et docuit carmina. et glorificabatur
se in eorum certamina descendisse etate predicta.
Egruit autē Simondes rēpore manasse rēgis iude

De archyta phō Capi. xiii

Chitas tarentin⁹ culus pythagoras et plato
auditores fuerūt. Claruit i ea parte ytalie que
quondam magna grecia vocabatur. I⁹ sc̄ ut ait Zul
lius in libro de senectute cu⁹ ei⁹ sermoni plato arhe
nsensis interesset docuit nullam capitallorēm pē
tem quaz corporis voluptratem hominib⁹ a natura
datam cum nil mente prestabilius dēdil⁹ bo
mīt⁹. Hūc diuīno numeri mītrantīmīcum esse &
voluptrāem. quod ut magis intelligi poss⁹ fingebat
animo tanta lūcitatū hominem corporis voluptrate
quanta percipi posset maxime et nemini censebat fo
re diffidūm quādam pīlā dām ulta glādērē. nichil a
git p̄ meū cogitare nichil ratione cōsiderare poss⁹.
Idem ut ait Zulius in libro de amicitia. longe aīcē amici
cia aīt. natura nichil solitarij amarī poss⁹. Il⁹ q̄d
in celum ascendit natura mīt⁹ modī et pūlebīli
dīnē syderum experītī insuane illā fine amico et fo

cio administrationē fore diceret que sociū dīssima fo
ret si aliquē cui narrasset babuiss^z Huius sententia de
anima hoc ē Anima ad exemplum vni^m composita
est. que sic illocalis dominatur i corpore sicut vnu^z
in numeris Item nulla pessis capitalior & voluptas
corporis cūlūs aude libidinis temere et effre
nate ad poscendū incitant Hinc patrīe prodīces
hinc rerum publicari euerstiones nulli densitas sce
lus nullū facinus ē ad quod suscipitūdūm libido vo
luptatis nō impellar Dic archytas ut ait Hale. Is
x. viii. sc̄o suo ratiō Sumpsiūem tūque a de submissi
nisi statutū cēm. malū et ignū relinquere & pro
pter irām iusto grauius pubit

De Elopo poeta

Cop. 455
Sōphus adelp̄h^z poeta claruit tempore persicis re
gis persarū. sūt aut̄ exēcia de clementia persica &
uir ingeniorū et p̄sonarū. quādā dicitur. q̄dā dicitur illa
teca quoē regum p̄ficitur. q̄dā dicitur illa
ut uirū. p̄sonā dicitur. q̄dā dicitur illa
res beatae. loquitz̄ p̄p̄. p̄ficienda. cōm̄. q̄dā dicitur fa
bula. quādā dicitur illa. cōm̄. q̄dā dicitur illa. ap
posita. q̄dā dicitur illa. m̄. q̄dā dicitur illa. oc̄m̄. q̄dā dicitur illa.
enocari. q̄dā dicitur illa. retor. q̄dā dicitur illa.

De Elopo poeta
Sōphus adelp̄h^z poeta claruit tempore persicis re
gis persarū. sūt aut̄ exēcia de clementia persica &
uir ingeniorū et p̄sonarū. quādā dicitur. q̄dā dicitur illa
teca quoē regum p̄ficitur. q̄dā dicitur illa
ut uirū. p̄sonā dicitur. q̄dā dicitur illa
res beatae. loquitz̄ p̄p̄. p̄ficienda. cōm̄. q̄dā dicitur fa
bula. quādā dicitur illa. cōm̄. q̄dā dicitur illa. ap
posita. q̄dā dicitur illa. m̄. q̄dā dicitur illa. oc̄m̄. q̄dā dicitur illa.
enocari. q̄dā dicitur illa. retor. q̄dā dicitur illa.

Attua ad ult̄. 2 ec
ora grecis int̄ aga
cūp̄. & immunditia
sim. — i fini vīb̄
artīcūm̄ fūs̄

h

misiare posse. Cum illud facere nullatenus preua
leret: nobilissimos ciuitatis adolescentes cupidita
te liberande patris inflammauit. Cum uero huius rei
iudicium ad tyrannum manasset: cōuocato i forū po
pulo torquere eum crudeliter cepit querēs quosnam
consilii haberet participes. At ille neminem illorum
nominans omnes proximos et fideliissimos tyranō
subjectos reddidit. Et cum in ecclio torqueretur ne
q̄ gemitum negat̄ elatū emittens s̄ fortiter popu
lum cobortans: totius urbis animū fortunāq̄ mu
tauit. nam cunctus populus in tyranū insurgens
lapidauit eum. Zenonem a tormentis redimendo.

De zenone ait Seneca in libro de tranquillitate a
nimis: q̄ nunciatum quādōq̄ fuerit illi oia sua nau
fragio fuisse submersa. Neille ait: Huber me fortuna
expeditus philosophari. Hic viso et uxori garrulis
dixit: Lūc, dū soli sc̄is quomodo cap̄t vos una do
mus loquaces. Huius sunt illi sententiae. Sepultus
sit apud te sermo quem solus audieris. malum bōis
nem blande loquentem agnosceretq; laqueum esse
Eisdam loquaci ait: Si mel te audires auribus
taceres.

De gorgia p̄bo. Capi p̄bli

Orgias ph̄bus leontini athenis claruit. hic fas
piscatorius fuit et magister Socratis narrat
Galerius. II. v. de eo q̄ in matris fetore natus sit:
nam dum mulier secundū queri cōseruit: subito infan
tis parvus audiuit p̄bo. Hic inquit: Tunc de primis in
uenito illi rēponit. Fuit p̄ce ut dicitur. In rōp̄m & lūcō
tra. Sicut in aliis p̄ibus p̄tiberrimum de cōcordia artis
cīs inter le diuidentis recitavit oīmīlē cui melis
tibis tñmīcūs ēt: hic nobis iquis de cōcordie p̄e

cipit qui se et uxore et ancillaq; tress i una domo co
cordare non potuit. Emulabatur quis ppe uox ei⁹ an
cille pulchritudine et castissimū virū quotidianis iur
giliis exagitabat. Hic ut refert Tull⁹ i ls de senec .c.
et. viii. annū cōplevit nec unq; a studio et opere cesa
fauit. Interrogat⁹ at cur tam diu uellet esse in hac uita
at. qd nichil beo quo senectutē mēa accusez. Si quid
inorueretur fertur dixisse se dolere qd tūc vīta desere
ret quādo sapere cepisset. Hic primum i cōueniū aut⁹
dicere fuit qua de re quisq; audire uellet suū para
tus omnibus ad oīa respōdere. Unde ex ei in templo
delpicti apollinis vniuersa grecia statuū aurea po
suit ex solidō auro cū ceteroz⁹ usq; ad illud temp⁹ au
ratis collocasset. De glōrate pb⁹. Cxvij.
Socrates phūs auditor gōgōtē pb⁹ claram in
grecia tempore Greci regie. Dicit aut̄ Hale. ll.
viii. nobilissimū libru q transuicis scribitur. Et illi
annū agēs op⁹ ardēris spōle plenū edidit. In exbor
tagonibus at suis ut ait Calcidius virtute laudas
uit et oīm bonorum ūtūz totiusq; opūtūtatis cāz
penes eam cōsistere dicit. Ipotomazē foliā que res
impossibiles ad possibile redigerebantur. Unde ei
aut generosam magnitudinem uirtutis ostendebat. Dicat
uel ceptā fariget ut ratiō uicet diuinum nō. Ne
ret a labore interrogat⁹ ab eius dīc. No. tōz libros in
negociis uerlarentur aut. Quae locūtis colliguntur ne
scio et que ego colligo locūtis dīc. Meū dīc. Meū dīc.
Socrates libras euiponitq; qd modis istis que
dābū collecta ūtūz totiusq; libri illi meū dīc.
lāz s̄ i ūtūz totiusq; libri ūtūz totiusq; libri ūtūz totiusq;
um optimum ēiboc uero probaret. Ingenuū Zellū

fias parentib⁹ q̄les erga te natos tuos optas. Que
nefas ē agere eadēq; fari bonū existimes. nūq; vñ
lū perpetratis facin⁹ laterē credas. nā et si ceteros
hoe lateatū tibi cōsci⁹ ēs. Terere crīmīa et si falsa
sint. nā plēsq; ueritatē ignorār: opīnionē at consēc
tāt. magis formida crīmē q̄dāmū: decet quidem v
nūquēq; formidare male uite exēstū: uirtuolos uero
ignominīa uite. Si quādo tibi cōtingat mortis pe
riculo intētarī salutem tuā in opīnione bona tuere.
nō autem cū infamia: nā mori quidem fortuna i dī
nes sentētū promulgauit. bene aut̄ mori natura
quippe uirtuolis attribuit. In uestib⁹ neq; magnis
fīc⁹ lis neq; curiosus. Cōtēne sollicitos erga dūtīs
asnequētēs uel possētis. nam idē bī patiūtūr sicut
si quis bonū equū habeat prae scīlēs equitare. odi
blandītēs rāq; decīpientes: nā utrq; equaliter i
tūrītār. Strēnue ages si fueris amator sapientie:
Que nosci conserua lectionib⁹: que uero nūq; didī
cīstī acquire. Eque aut̄ nefariū et audientē uile nō
addīscere: et quicq; bonī datū ab amīcis nullaten⁹
acceptare. Ita equa lege utere i peccātēs ut utrq;
i te resū erga alios iudices vti alios erga te se habe
re rogarēs. nec risū p̄cipītē diligēs nec uerbū cū
dīcīmonia accepītē illud uero amīcs. hoc uero furi
osū. Serua magis uerborū q̄d retū deposita. nemī
nē amīcū cōcīllies p̄fūsū perconclēs quo pacto se
gesserit erga p̄fīcos amīcos. Crēde eu⁹ etiā erga te
hūfūscēmōi futurū cōfūsmōi erga illos fūt. lēnē fil
as amīcus factus autem persēuerare nūtāris. Eque
enī malū ē nullū babere amīcū et glēnāre multos
Quoscūq; uelis tibi amīcos facere debis aliquid

boni profer Aurū i igne probam⁹. amicos at i ad⁹
uersitate discernim⁹ Elegāter vteris amicis. si mi⁹
nime prestoleris eorū preces s̄ uero eis cū tempus⁹
exegerit auxilieris Amicorū absens⁹ uelut presen⁹
tium memor esto: ne censem⁹ nales absentes nō dī
ligere Et que propbanū ē nocumētis hostiū superaz⁹
ri et amicorū uici beneficis· benefac̄to bōis. adhe⁹
rebit ei tibi debita grā. beneficēs at malissimis⁹
eris alent: b⁹ alienos canes. Illi enī in impendētes⁹
panem ut i quoſ libertatē personaas quoq⁹ suuan⁹
tes se ut nocentes ledit Cōſiliare dūti⁹ effice uero
deliberata ueloci⁹ Sic aut̄ ad alterius cōſiliū in⁹
citatberis: si calamitates proueniētes cōſiliū carē⁹
tia perspergeris. nā et sanitatis cōſervāde cō magis⁹
sum⁹ seduli cū miseras et langnores animaduertim⁹
m⁹ Cōſiliā de agēdis. exēpla fac p̄terita futu⁹
rum. nam ignotū ex noto cīrīſima naſciunt cōlectu⁹
ra Cum protinus in tuis expediētis te consulere quē⁹
cōcerne quomodo diſposuerit sua. nā qui perperem⁹
agit in propriis nunq̄ cōmode cōſiliabitur in ali⁹
enis.

De Protagora sophista

Capi. xxviii.
Rotbagoras sophista atbenis claruit tempore⁹
affueri regis Dñic atbenisēsō ōnes libro⁹ de⁹
creto publico cōbassēt ut dicit Eusebi⁹. Dñic ut⁹
at A. gellius libro quinto oratorum nocturn⁹. sed de⁹
dit in disciplinam Euchetus adolescens sed diffen⁹
dum eloquentiam orandi in causis p̄ficiunt. et⁹
pecunia se grandem daturum p̄tia dñe. etiam⁹
apud iudices orasset et viciſſet. Cumq; nouis p̄fici⁹
cisset in facūdia et trācurio reprobū logiorū camob⁹

patrociniū denegaret ut putabatur ne doctoris impleret mercedē Protagoras ex pacto mercedē petere iſtituit et iſtem cum Euchalo proſoluenda pecunia cōtestatur Lūqz ad iudices committēde cause grā cōueniſſent prothagoras aut Redde miſchi quod pero ſiue pronūciatum fuerit cōtra te ſiue pro te nā ſi pro te tūc tamē miſchi merces debetur ex pacto qz vīncis. Si cōtra te miſchi adbuc debetur qz vīceris ex ſententia Lui Euchal⁹ Diſcemaglster utroqz mō fore ut nō redraꝝ quod peto: ſiue cōtra me pronunciatiū fuerit ſiue pro me. nam ſi cōtra me n̄l tibi debetur ex pacto qz nō vīci: ſi vero pro me niſhil tibi ex ſententia debetur: qz ego vīctor. Iudices autem hoc inexpliſable rati rem iniudicata dereliquerūt cāmꝝ i dīe longissimum diſtulerūt

De Chryſippo pbō

Ca. xpix.

Chryſipp⁹ pbū ſtosc⁹ de eliopolis ciſcie fuit aſian⁹ Huſ⁹ bec ē ſententia ut ait ſene. i epiftola nona. Gapies nulla re eget et tamē mutis illi rebus opus ē. Et econtra ſtulto nulla re op̄ē: nulla ei re ſciſ uti: ſi tamē oībus eget. Similiter de beneficiis cōgrue coſerēdīſ ſic diſcebat ut ait iene. Ii. ii. de beneficiis. ſic ē de beneficiis que ad modum de pīle ſactuqua cadere nō dubia ē aut mīteris dubio aut recipiētis. necesse ait ē ut luſi: bon⁹ aliter illiſ coluſori lōgo alſer bīeufiſſiſ. Eadem beneficij rō ē nſſi utriqz perſone dātis et accipientis ap̄petitur: nec ab hoc erit nec ad illiſ peruenientiſ. Tisic anno uſteſue. Ixxx. ad hō etatūlīſ ſuſtitutioſi volumen copiūſt ut ad ea que ibidē ſcriſſiſ peniſ cogniōce- da lōga uita op̄ ſicut ait Hale. Ii. viii. Hic chryſip-

p9 aiarū eternitatē itelligēs mortē sibi itulit tāgī i
celū migratur9. Ille cbryssipp9 vna cū zenone stoic
co princeps fuit secte stoicorū. Horum sententia fuit
posse omnē perturbationē eradicari et extirpari de
mentib9 homī. Et boc idē senserūt ueteres q̄bāde
mīci. Peripatetici at easdē perturbationes dicitur frā
gī regī et moderari et quasi iſfrenes equos quibus
dā lupatis nōnunq̄ coarcere. Horū stoicorū senten
tie ille sunt iter ceteras. Illud solū bonū ē quod bo
nestū ē. nichil deest ad recte uiuendū ei i quo ē uirt9
parua nec magna ē culpa. Qēs stults iſequuntur; solus
sapientis diues ē. stult9 secundū stoicogola nūc a bz
bz nō i oīa. natura prau9 ē. Ali9 ei in quaerīdoz vñ
i luxuriā iſtinatur. De Gōrate pōo

Orcates pbūs atbenīlia et māmoz ralo. pīc
et obſtrice māre archeloi dīclīo19 moſtūter
platonis et prim9 etbīce iuentor fuit. ultimes ferre
regiones ad acquīrendā ſaplentia per hūrāuit usq
ad ſenectutē. Et qz ad dīſcendū ſe ſemper pauperē
credidit: ad docendū ſe fecit locupleſtū. Et licet
eēt ſapientissim9 ſe nichil ſcīre reputabat. Unde et
illud ſepe dīſebat ut aſſtūhero. ad paulinū. hoc pīnū
ſcio quod neſcio. bīc ad eō mīdoz ſuſtūt alii bene. ea
pīſtola. trīſtī. ad lucī. et ad caponī. ſe corrigendōz
qz mores vñſuerſam pōlem. Herīlīe. ſi amīlīe. ſi ſumma
pbiām ē. dīſebat bona a mīloz. ſi amīlīe
Et Tulli9 dīſe iſl. de rūſu. queſi. pīc ſentī. ſi amīlīe
euocauit de celo et i urbisbas colloquāit et coſuſe
uīta et moſbus rebalane bona et moſbus obtere
qz illō: uero ſi: li: et pīſtola. ſi amīlīe. ſi ſumma
ad corrigendos coponendosqz mores lūtūt. ſe obte

studī eius ad bene uisūdī disputationēs perdixit
diuidens eām in quatuor uirtutes aīe: sc̄z prudenti-
am: iusticiā: fortitudinē: et temperantia. fuit autē mi-
rabilis castitate iusticia alīsq̄z uirtutib⁹ preditus
ita ut propter uirtutū heroscarum eminētiā eū ul-
tra hominem etiā pbi pronūciarēt. Aliquādo ut aīt
B. gellius lī. v. repert⁹ ē stare pertinaci vultu a sum-
mo lucis ortu usq; ad solē alterū orītem imobilis
issdem uestigis et ore atq; oculis directe cogitatū
dus tanq; i excessu meutis. Tēperātie quoq; tāte fu-
isse peribibatur ut sere per oīa uite sue tempora ual-
tudine ioffensa uixerit. et in illis pessimis uastitate
qua ciuitas abhēssum uastata ē: nequaq; foret cō-
mūnū omnium clade obnox⁹. uoluptatū enim labo-
carunt. Discebat autē multos propterea uelle uiuere
ut ederēt et biberēt: se autē edere et bibere ut uiueret.
Patiētia uero mirabilis preditus inuisitus fuit i om-
nisbus angustiis et tribulationibus sustinēdis. Hes-
pe enim uebemēt⁹ disputans cedebatur collapbis
atq; diuellebatur et plersiq; irris⁹ contenebatur. et
bēcoīa equanīmīter tolerabat. Semel ictu calcis a
quodam percussus ē ut aīt Iaerit⁹ i lī. de vita pbōi
rum et dī quidam ei⁹ tolerātam miraretur aīt Si
asīn⁹ me calce percussisset mīl⁹ eū in iudicio conue-
nīre. cur ligitur nō sic equanīmīter sustinerē ictus ho-
minis sicut percussurā ferrē irrationalium bestiarū.
Erat enim potēs despicer uiterante eū. a quo
dam semel collapso percussus ut scribit Sene. lib.
tercio de fra. nīl aliud dixisse fertur nisi molestū ec-
eo q; nescirent homines quando cum geles uel sine

galea prodire deberet. multum autem dominabatur suis passionibus Erat antem in eo tre signū vocem submittere et loqui parcus. Apparebat namque sibi ipsi obstat: resistebat enim sibi et laborabat ut ratione suos impetus cibisberet Cum multa conuicia in conuentu discipulorum collegisset de eo se pbyrus qui se naturas hominum ex forma prospera profitebatur. dersusq; esset a ceteris qui a soritate uicia non agnoscebant ab ipso sublievatus est discente signa vera e; sed ratione a se esse deuicta. In eodē enim vultus tenore etiaz aduersis interpellantibus persistebat. Luidam dicēti sibi. talis maledicis tibi: ait. Ideo maledicit quis bene loqui non disdicit. Alteri dicenti. nonne talis exprobrat te. non inquit: michi nang; non insunt ea. Dicebat autem Socrates oportere scire se quemquam quendomque pabere detrabentibus. nam si quid eorum que insunt nobis dixerint corridentur. si vero non inschili ad nos Athenenses volentes angere muleteudinem que ex bellis et ex peste fuerat diminuta decreuerunt ut unusquisq; athensium plures habereat uxores. Acccepit ergo Socrates duas uxores. Kanthippen et mistro neptem Arifidis. He ut narrat Heronis contra bouinsanum cum crebro inter se litigarent et ille eas irritare solitus esset. ut pauper se fedissimum hominem symia naribus rotundis frōte pilosis buxeris resparsis criniisbus decubarent nouissime venterus in eum impetum et multorum fugientemque duu persecute sunt: Quodam uero tempore cum infinita cohorte ex superiori loco

ingerente rāthippe reticulisset aqua pereā perfus⁹
imunda n̄l ampli⁹ respōdit q̄ capite terzo Sciebā
inquit q̄ illa tonstrua imber sequeretur Lū ait iter⁹
rogaret alcibiades eū ut dicit A. gellius l:lll, qua
re xanthippē uxorē surgisam que eu⁹ die noctuq⁹
multis perturbabat molestiis domo non abigeret:
ait Lū talē domi parior assuesco et exercitor: ut cete
rorū foris perulantia et iuris facilius feraz et sō
eā domi sustineo. Kursum Alcibiadi miranti ut ait
laerti⁹ quō posset socrates rāthippe uxoris clamo
res et ipropertia sustinere ait Sic consuevit hos cla
mores tolerare sicut hī qui rotam quotidie audītū
Tu quoq⁹ anseres tuos clamātes quō toleras. Ille
anseres mei michi pullos et oua parūt. michi e
tia inquit Socrates rāthippe liberos parit Dicebat
etia austere cōtuberniū setenere cōlugis sicur miliz
es effrenes tenet equos Sz quēadmodū inquit illi
bis dominati facile assequuntur reliqua. sic et ego v⁹
tēs rāthippe cū alīs facile cōversabor. Prē ut ait
A. gelli⁹ filios habuit ex rāthippe socrates matrī si
miles libiq⁹ i morib⁹ valde dissimiles discolos et
i quiesceret tamē cū illis pacifice uicit Heru⁹ hēbat
discolum et molestum erga quem tamē paciēs erat
Quum enim ut ait Seneca libro. c. de ira eum seru⁹
offendisset ait. Ledetem tēnisi iratus es̄ez. Correp
tionem enī seru⁹ in tempus sanius distulit nec fu
st ausus se ire committere. Paupertatez grauissimā
dū patenter sustinuit: quam tamē desperiorem il
li faciebant domestica onera. Ideo autem fuit i pers
secutionib⁹ et molestiis inuictus upore. qui mun
discolum contemp̄d̄ erat: q̄ nemo eum in adver

sitatib⁹ tristiorēm nec in prosperis alacriorē uidit
fuitq⁹ animo semper equalis in magna inequalitat⁹
te fortune Archelaus rex persarum rogauit Socratē
ut ad se ueniret ab eo beneficia receptur⁹ Respō
dit Socrates nolle ad eū ire receperūss ab eo bene
ficia cū sibi parla reddere nō posset Tū multū enī ne
accipere cogeretur que noller et ne quid Socrate i
dignum acciperet noluitq⁹ uir animi libert⁹ ire ad
uoluntariam seruitutē ut ait Gene. Ist⁹ de beneficiis
is Ibidē etiam ait Gene. q̄ cū multi ex discipulis
Socratis pro suis facultatibus mīleā tūlōnēt̹
chines pauper discipulus eius ait IIII. nō habet te digni
nū quod dāre possim inueniōrē hoc vno me pauperes
rez ē recognosco Itaq⁹ deho tibi quod vni bēo me
iplum hoc accipere et tuo libris rege Cui Socrates.
magnū miseri manus dec̹mū habeto iſſū ut meli
orē te tibi reddam q̄ accipere illū pūllis ſūt̹ ut ſcri
bit̹ applegans & confuerat Socratis per illud ereret
crebro ſe pīlos illo pīculo coquendū ſunt enim eōtū ſo
ret pīlū ſuadīne illū compitacio ſuadīne procuras
ret ne dignitatem corporis maliſ moxibus decora
ret qui uero mihi ſe comendabiliem formam ha
bere putaret ſed illo ſoperam daret ut pītū ſuade
tur pīlū ſuadīne Tūc ut ait Thedon. q̄ ſuadīne
pīlū omniū ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne
epit̹ ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne
tū ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne
biū ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne
ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne
dō ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne
dō ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne ſuadīne

ridēdo interrogaret socratē ut eum doceret sapientie
precepta. duo inquit sapientie precepta tibi necessaria
sunt. unum ut faceas. aliud ut eloqui discas. In
terrogat⁹ quid sit hō sine scientia. sicut prouincia
sine rege. Interrogat⁹ que ē substantia beatitudinis ait.
donare dignis. Interrogat⁹ quid sit suuens uirtus
ait: quod nō ē nisi uirtus. Interrogat⁹ a quodam suuene
an uxore ducere an onus abstinere deberet ait. In
utroq; horū actur⁹ es penitentiam. Si nō duxeris so
lo eris filius carēs generis tui interist⁹: hō tua ali
en⁹ heres accipies. Si duxeris erit tibi sollicitudo
perpetua: cōtext⁹ querelarū dotti exprobatio: aſſ
ſiniū graue suppliciū: garrula socr⁹: alſe nī matrī
nī suspicio: iacent⁹ liberorū euētus. Interrogat⁹ a
quoddā ut ait fene. q̄re ei peregrinari i alia patria con
tra curas nō prodeſſa ait. ſo tibi tue peregrinatōes
nō profūc cū ſecū te circumferas: premis cīte cadē cā
que expulsi. Quid terrarū nouitas uitare pot. quid
eognitio urbis et locorū i ſrrū cedat illa tactilio.
Queris quare te iſta ſuga nō adiuuet. eccl. fugit oſ
nī animis tuis quod aīe deponēdū ē q̄ reuill⁹ loc⁹ alſe
nī capiat. Interrogat⁹ quo quia famā bona acquis
tere poſſit ait. Si gesseris optia et locut⁹ fueris pau
ca. Interrogat⁹ ut dicatur i poliscretori alſer qui ead
culme sapientie peruenire poſſit. Repōnit acutus in
ſapientia poſſe locupletē fieri ut doceat: nū ſe ad diſ
cedit paupertē et egredi credat. Interrogat⁹ a quo iā
uit. Eut. i. li. v. de tuſcu. qui: de qua p. 178 ait. ait
mēdān⁹ ſu. Tot⁹ ei mīdi ſincolis et cītū le ſi pūra
batur nulla tibi appropria patrī. Cum ſocrates
quodā boſpites ſuos ſatis tenuis cena ſuiclo: para

ret et amic⁹ eius hoc illi intimaret ait Si boni sunt
equanimiter ferent: si mali non ē curandū. Quia qui
dam discipuli ex ei⁹ doctrina bene nutriti discede-
rēt rogantes eum ut aliquid precepū ordinande do-
mus ab eo perciperēt. fuisse eos in diuersorū se-
cum uentre uxoreq⁹ in superiorib⁹ constitutam vo-
cauit. sussitque uasa melle et oleo plena ut essiceret.
quod et factum ē. et admirantisb⁹ ait Si hac in dos-
mibus uestris rēsi potestate habueris. beataz uia-
tam ibidē disponetis. Socrates ut i pollicato dis-
citur It. viss. i senectute sua didicit musicā. credēt si
musicā ei deforet sibi cumulī sc̄lētī defuturū. Quia
est dicebatur a quibusdā. nūquid uerecundia i se-
necitate studere ait. maior ē uerecundia in senectute
ignorantem ē. q̄ in senectute studere Rogabat So-
crates quosdam in studiis exercitio proficere dicens
de eis. si boni fuerint ex scientie profectu digni erūt
ut promoueantur ad magna. si vero mali doctrina
eturitudine occultabstrem docebat socratus illos
cibos potusq⁹ uistundos qui ultra statim sumemque
sedandam appetitum provocare noscuntur. Dicebat
etiam eos qui temporalia magno emebant precio
desperate ad temporalia peruenire. Dicebat in
superse admīrat⁹ facientes fimagines lapides
conabantur lapides similis dominib⁹ facere se au-
tem negligere et non conari ut non similis lapidi
bus uideantur. Dilectis foras novis libris si
ue procerolis sunt per. Niente sole committimus occi-
dēte cōuolutū cogitāti. Et sic alieni ut nulli ob-
ligatis negotiū. corraria collisū futura et testatio

uelor consilium sequitur penitentia. Principium amicitiae est bene loqui. maledicere autem est inimiciorum exordium. amicus raro acquisitur: sed cito amittitur. Cum amico breves orationes longasq; amicicias babere oportet. negat sibi qui quod est difficile petit. Plus gaudie datis beneficiis quam acceptis. illa enim gloria: hec necessitatibus uidentur esse subiecta. malum ali enum tuum ne feceris gaudium. nulli imponas quod ipse facere non poteris. Hoc exhibe quod tibi uiser hiberi. Sepulchrum sit apud te sermo quem solus audi eris. Si bene egeris auxiliū tibi dabis. Que conces serit fortuna temperet iusticia. Que inuenierit iustitia temperet moderatio. Si fortune auxeris licentiam: humana misericordia gloriam. Si bene egeris ipsi se tibi persone auctoritate dabis. Hirii boni est scire pati. nec scire facere insursum. Actio malorum bona re turpem facit. Qui in alios potestatem exercet: primo purgare conscientiam debet. ut qui delicta corrigit non admittatur. uis et quod iudicat. Stultum est autem ut uelit quis imperare aliis cum sibi ipsi imperare non possit. Si quid dubitas ne feceris. et quod omnis mihi iudicio negatum fuerit fugito. Si pacem vis beli mentionem ne feceris. melius est cauere quam pauere. Utilius est erubescere quam piquesce. Turpis est inopia que de gloria nascitur. Amico ita prodesto ne tibi no ceas. Quod habebes ita vtere ut alieno non eceas. plurimi sua amicitia dum appetunt alienos. cum uiscerent uirgilla. Honestam artem quam bene didicisse se quere. Intuio potius quam in alieno sarcinam suscipere. gravior est labor: ubi nullus effectus pecunie. querere de et tuende modum babere oportet. Gracilis inse

Ilicitate geminat Irat⁹ filio ipse te coarce. filio mos
desto nūq⁹ graue ē quod pater subet nisi sit impossibilis peccare turpe ē sed multo turpis ē cum delictū ignoscitur. grauiter trascitur qui quod dolet deo
comendat. Conscientia magis q̄ famam attende. falli nāq⁹ sepe poteris famam conscientia vero nūq⁹
felicitas semper ē aduersus subiecta Damnum nūl ex abundantia raro uenit. Cœue ne libidinem in seruitute admittas Discute quod audias et proba quod
credes. Injuste defensionis confidetiam uita. nō te
permittas i prudētia decipi nec cupiditate circuues
nisi Quod promiseris indubitanter facito. Cui omnes intendunt possidet populi bona. geminat peccatum
qui delicti non pudet. Difficile ē insigilis conuictum cum patientia. mala loquere quod grati⁹ sic fa
cito quod expedite. Preleunce laudare reseruariuntur. fā
mā ledere minime docependere quo iniquitatis fructu
tra petis presidium. si alio dico quod aliter feceris. Victor⁹ sine adversario uincit et lato. Dcn⁹
los et aures dulci puto malostolam et teneacere
turpe ē hec dicere in honestum potest. Intra turpe ut
dissipidum fugito. Alter⁹ sepe famosus rati⁹ mons⁹.
Dūu deliberauta et facito. in h⁹ dico quod facio nō
uisuit cui nichil ē in mente nisi in misericordia. hoc
ē mortuū uscire. nū carere hoc ē invenit. bibas
bibas ut bene visationem nūcō et ut bene uocabulas
bas Baptista ē ne qui in carnem eam uocet. si
quid forte occiderit ouler⁹ tempeſtis. non potest
iudicari quod nisi et fortis siue uincit. siue uincit. sine
sapientia temeritas periculum. siue uincit. uincit qui

dolorem dolendo non patitur. felicitas semper subs-
fecta ē iuidie. Sola ergo miseria caret iuidia. Di-
ni autem iuidi sunt: ut si fieri posset in omnibus ci-
uitatibus aures et oculos haberent: ut de omnium
protectibus torquerentur. Quanta enim felicium
hominum sunt gaudia: tantis iuidorū gemitus. ni-
chil amittit qui nichil habet. et parum indiget qui
parum cupit. Quarus autam damnum si non lucre-
tur patitur. nulla tam bona uxor in qua nō inuenies
quod conqueraris. Sicut nichil superius benigna
conuge. ita nichil infesta muliere crudelius: quan-
to enim sapiens mulier se pro viri salute opponit:
 tanto maligna mariti mortem eē vitam suam repu-
sat. nichil ergo illa conuge molestus que quāto in
re coniunctio extiranto disfector morum dulcedine
cum felle malicie. Est ergo uxor aut tutū refugium
aut penale tormentum. animo virum pudica mulie-
re eligit: non occulto Impudica vero speciem querit
non rem. mulier speciosa et stulta est pulchrum tem-
plum super cloacam fundatum. Soleritiam autem
commendabat Socrates ut optimam possessionem
Dicebat etiam vnum dumtaxat bonum esse. scilicet
disciplinam: vnumqz solum malum: imperitiam.
Opes autem et generositatem nichil honestum bas-
bere. Dicebat insuper talem eē hominem qualis ei-
sus effectus esset. qz talis omnino hominibus qua-
lis est ipse homo. Item dicebat: ut ait Halerius lis-
bro octavo a dīs immortalibus nichil vlera peten-
dum esse qz ut bona tribuant. quia bē celebant quid
principiūqz utile esset homines autem illud sepe votis

exposcerent quod non impetrasse melius foret nam
mens mortaliū tenebris inuoluta cecas procaro
nes effudit: diuitias appetit que multe mortis cau
sa fuere: honores concupiscit qui plurimos ad mas
lum exitum deduxerunt. Splendida conuicia que
rit que nonnunquam funditus domos euerterunt.
Desinat ergo stulta mens hominis futuris malo
rum suorum causis quasi rebus felicissima subdia
re et se totam celestium arbitrio committat. quia
qui tribuere bona de facili solent: etiam eligere ap
tissime possunt. Huius etiam sententia bec fuit.
Expedita et compendiosa via est ad gloriam per
ueniendi si taliter homines agant: ut quales voluer
int videri tales et sint. Quesiuit ab eo quidam.
an beatum putaret Archelaum persarum regem:
qui fortunatissimus erat. nescio inquit. nunquam es
nim cum illo locutus sum. Et ille. nunquid aliter
hoc scire potes. ait. noncum ignorarem q̄ bonus et
q̄ doctus sit. miser enim est si iniustus est. Inter
rogatus de duobus quorum unus dipes erat et po
tentis. alius impotens. quis eorum maior esset. Ait.
ille ex eis maior est quis virtuosior est. Recusat
Socrates corā athensib⁹ quia deridebat quer
cum canem et hircum deos esse quos illi colebant.
captus et incarcерatus fuit. detestansq; est magica
dilebus in carcere. ubi mirabilem cordis conſtant
iam se babere ostendit. nam carcer et mors eius vul
turn seu animum perturbare non potuerunt. Di
centi autem ei culdam arbentenses morte condem
nauerunte. Respondit. Et illis natura. Cum
autem ut dicit Tullius libro primo de eloquatione
dū

et Socrates in custodia publica dixit Larionis familiari suo se post tertium diem esse morendum ait enim vidisse se in somnis pulchris studiis eximis feminaz que enim nomine appellans diceret homericum quendam huiusmodi uersum. Tercia te pictale tempesetas leta locabit quod dictum sic contigit. Et ut ait Galerius lib. viii. cum iudicatum ab athenensibus esset ut hausto ueneno periret delatus sibi mortis poculum non aliter quam medicamentum immortalitatis accepit et de mortis contemptu usque ad ulte exitus liberuero animo dispergauit. Cum autem potionem mortis de manu carnificis accepisset admoto tamen labris poculo uxor eius Aristippus que illic aderat vociferans ait. Heu innocens homo perit. qui respoudit. nū quid nocenti michi duxisti mori satius esse. mortuus est igitur Socrates venenī poculo anno ulte sue nona gessimoquarto quo anno librum nobilissimum composuit post mortem vero eius athenenses penitentia ducenti damnatores eius morti adjudicantes imaginem eius aurea in templo collocauerunt. mortuus est autem Socrates in diebus affueri regis athenorum. Dicitur etiam quod in sigillo Socratis hoc fuerit verbum amicis hominis sapientia eius. inimicus hominis stultitia eius. Testamentum Socratis fuit. Presesto animam meam redemptori animarum et sapientum.

De Aristippus philosopho

Cap. xxxi

Risippus philosophus cyreneus Socratis discipulus athenensis clarus qui ut ait laertius in libro

bro de uita phōrū ad dyonisium tyrrannum in syras
cusam profectus ē. Ideo autem prestantissimi cora
dis extitit ut tempori loco et personē conuenire et se
coapeare posset aduersitates quoqz immutationes
fortune confone dissimilare sciebat: quā obrem et a
pud dyonisium inter ceteros philosophos strenua
us reputatus est. magis semper incidente bene dis
ponens delectabatur oblectatione presentium. de
lectationem absensem uenerabatur. Unde et Dio
genes imperiale canem vocabat eum. Nam bunc
quandoqz iussisse perdicem. I. dragmī emī. Culpa
te uero culdam aī. Tu nec obulo eam emissis. Et
hic in Aristippum aspīcens aīt. Spud te reperi
possunt. I. dragme Quodam uero tempore dyonisio
sputante in eum patientissime pertulit et uelde cōdo
lenti amisco dixit pīscatores sustineat a mari mades
fieri ut uenentur gobium. ego autem cur non sustine
am uino limpido aspergi ut balenam accipiam.
Est autem gobius parvus pīscis. balena uero grā
dis pīscis. Transeuntem quoqz eum lauans olera
diogenis increpauit dicens. Si boc edere dīdiscis
non inferires atris tyrranorum. Si ille Tu quoqz
inquit si scires loqui hominibus olera non lauare
Ingressus est quoqz aristippus ignoranter dor
num mererictio et uillo scorzo confitit exī. Cui
dam uero pueroram erubescit qui cum eo erat qī
aristippus. matrī illuc malum non sīt. nequiter
exire. Interrogatusqz. ubi apīphilopīa adqui
sisset aīt. posse cum omnibus hominibus fabulari.
Uituperatus aliquando quis boerrime uiceret aīt
Si hoc malum esset non utiqz egēretur in felsis de
d 33

orum Interrogatus quid plus habeant philosophi
ceteris hominibus: ait. leges codere Interrogatus
quomodo omnes homines equaliter possunt vivere.
ait. Si omnes leges perempte essent omnes similis
ter vivere? Interrogatur a Dionissio cur pbi dicit
utrum osca vissit: divites autem proborum minime.
Respondit. quoniam illi scz pbi noverunt quibz in
digeantibz uero minime. Interrogatur quomodo dif-
ferunt docti ab indoctis. Respondit. quomodo domini e
qui ab indomitis Dicente quodamq; semper alderet
probos ad sanguis locupletum. nam medici inquit videt
ur ad sanguis egrotorum nec tamen sic circa malle
quis egrotare q; mederi. A quodam quandoq; im-
properia passus discebat persequenti autem illum et
dicenti. quid ausfigis. quis inquit male dicendi tibi
potestas data est: ubi uero non audiendi. glorianti
eisdem de scientie multitudine dicit. Nemadmodum
non qui plura manducant ei uilla sensoris mentis
sunt minus ingentibus sed optima. perinde non
qui plura sed qui uisiora sciunt sunt studiosi. Aduo-
catas quidam usque eius causam ipsius in curia dixi-
st multis laudibus extollens aristippum cum obesum
isset quasi glorias q; pro pbo fuisse locutus dicit il-
li. Quid tibi Socrates profuit qui alieno indiguisse
ei patrocino: qui ait. q; sermones quos de me dixi
ei verisunt. negligente eo quidam corintium et tem-
pestate facta nauicam parvus est et expauit. garrulus
autem quidam tranquillitate reddita dicit. Quid est
hoc q; nos quidem ideore intrepide sumus: pos au-
tem pbi trepidatis. Respondit. quis non de simili a
nimis uerq; studemus. Et etenim pro nequissimi ne

bulonis anima nequaquam decuit esse sollicitam. ego
vero obnoxius debui de pbi morte dolere. nam et di-
uines fures amplius quam inopes merquuntur. Hec omnia
scripsit de aristippe laertius in libro de vita philos-
ophorum. Quidam dicens libitomines te contem-
nunt et illos assint inquisitum nec illi astros nec ego
curo. Historinus vero in libro de architecture ita
de aristippe scripsit. M. aristippus socratis discipulus
naupfragio electus cum ad rhodensem latitudinem
maduerisset geometrica schemata descripta ex eius
mauist ad comites. bene speremus hominum enim
uestigia video. Statimq[ue] in oppidum rhodensem co-
scendit et in gymnasium deuenit. ibi q[ui] de p[ro]p[ri]a dis-
putans tantis munib[us] et doratus ut bon tantum
se ornaret. sed erat eius quia una cum eo erat vesti-
tum et cetera que opus essent ad istucum praestarer.
Cum autem comites eius in portam reverti volebant
sent interrogantes eum quid uellet domini reuocari
are. Ira mandante dicti arbitri sensibus das possibili-
ones et viatico liberis oportere parari que etiam e
naupfragio una possete evadare et ea uera illi presi-
dia estimarent quibus neq[ue] formidine remanseris. Vix
q[ue] neq[ue] publicarum rerum importio quae ualenti
rerum ualatio potest nocere. sicut enim dicit Horus
de veterum uoluptate folios libatos et purimos.

De xenophonte pbō

Capitulum xxxii

Xenophon philosophus atbenensis Socratis
discipulus in grecia clavis. neque in caris
Lyri regis periarum causus amicis fuit. Hic ut ak-
d illi

laertius fuit verecund⁹ et speciosissim⁹ vir politis⁹
probus et gratus: Ediditq⁹ libros cīrciter quadra
genos de diuersis naturis rerum. et de arte milita
ri et uenatoria et de regimine equorū in quib⁹ val
de exercitatus fuerat et commēta multa. primusq⁹
historias phōrum scripsit. vocabatur autem a mul
tis musa pre lepoze interpretationis quāobrem si
bīnūscem emulabātur ipse et plato. Erat autē xeno
phon eloquēssim⁹. A. gelli⁹ de xenophōte sic ait.
Cū quidam ei malediceret ita respōdit Tu studiū
tuum ad maledicēdum dediſtis ego uero cōsciētia
teste dīdīci maledicta contēnere Hic ut narrat Ha
leri⁹ lī. vi. cum sacrificaret dīs coronā in capite ba
bens depositū ut maiorē duob⁹ filiis suis i prelio
perisse cognouit nec iō cultu⁹ deozū dīmittēdū pu
tauit. s̄ tantūmodo coronā de capite deponere con
tentus fuit. percōtāt⁹ autē quonā mō fili⁹ cecidisset
ut audiuit filium fortissime pugnātē interisse ipsas
corona capiti rei posuit: numīna quib⁹ sacrificabat
restat⁹ maiorē se de uirtute filii uoluptatē q̄ ex mor
te sensisse amaritudinē. Hic autem xenophon annis
lxxix. et obitū in corīntio. Clarus autē tēpore cyri
regis persarum

De Antiphene pbō Cap. xxxiii
ntibēnes phōs Socratis discipul⁹ et magis
ter diogenis q̄bēnis claruit Hic ut ait Ibero
nīm⁹ cōtra Touīnsa. cū glōrīose rhetorisq⁹ docuīss
audiuīsseq⁹ socratem dīcit ad discipulos suos. Quo
te magister vobis querite ego eū la pēpērū statimq⁹
uēdīs que babebat et publicē dīcītūsa nīcib⁹
sibi pīg⁹ pallioli reseruauit Lūdā dīcēt sibi. ma

ledix est tibi ille. ait. non mischi detrahit sibi qui in se
quod hic dicit agnoscit Alteri dicenti de te hominem
loquitur: ait Superioris est usus persone hoc pati
inferioris hoc facere Huius hec sententia fuit Insci-
tie est multa dicere et quid satius est nescire. Hic ut ait
augustinus. viii. de ci. dei summum bonum posuit esse virtutem.

De Alcibiade pho
Ca. xxviii
lcibiades pbns athenensis socratis discipulus
fuit. Hic ut refert Hale. cum se beatum putaret quod
videlicet dulcis et pulcher et eloquens erat Socrates
cum eo disputauit et demonstrauit quod miser erat quotida-
stultus erat. et tantum suis rationibus eius animum ex-
agranuit. ut ipsum flere cogeret. Hic ut ait Agellius
cum apud periclem auiculum suum artibz liberas
liberis eruditur et pericles quemdam accersiret qui si-
lum in tribus canere doceret. quod honestum si junc-
us debatur atque traditas ibi tribus curi ad eos
adbibuisse et inflasset maxillas pudificari propter
inbonitatem et deformitatem oris infregit abiecitque
as. quod cum percrebuisse omnium tunc atque atque
consensu disciplina tribus canendi deserta est. Hic ut
ait Iheronimus contra Ieronimam. et Justinus. u. p. ab a-
thenisibus propter inuidiam profugit ad lacedamnum
principem lacedemoniorum qui atque atque
runt. sed iterum apud lacedemonios iungit et quod
uidetur contraria est gratia. Non enim aliquid
per utrumque agendum regis quam ad aliud. sed ut
ad Elsaferne praesedit. et ad aliud ad aliud. et
lester officiis comitare. et non sicut ad aliud ad aliud.
Erat ei alcibiades etatis et forme venerabilis sec-

min⁹ eloquētia etiā inter oēs atbenenses insignis
sq et in conciliādīs amicīcīs necnō et in retinēdīs
optimus Is ait ad quē confugerat accepto precio
a lysandro lacedemoniorū prīncipe iussit eū intera-
fici. Cūqz suffocato alcibiadē caput ei⁹ eēt ablatus
et lysandro missum i testimonīū cedīs explete relī-
qua pars corporis i sepulta facebat. Sola siḡitur cō-
cubīna i crudelissimi hostis. Imperiū iter extraneos
et imīnens dīscrīmen funeris sepulturam dedit mo-
ri parata pro mortuo quē uītū dīlexerat. Si siḡitur
ut ait Hale. li. vi. alcibiadē quasi due fortune parti-
te sunt. vna que ei nobilitatē eximā abundātes dī-
uītias. formā p̄estātissimā: fauorē ciūlū maximum
summa iperīa. p̄ecspūg⁹ vīres: flagrātissimū īnge-
nū: eloquētiam facundissimā assignaret. Altera que
dānationē rex illi: i opīaz: odī patrīse: uolentā mor-
tē infligeret. nec hec aut illa vniuersa tribueret sed
uaria perplexa fredo atqz estu similiā. Hic ē alcibi-
ades de quo refert boet⁹ in li. de cōso. dīxisse arīs-
totelem q̄ si quis linceos oculos haberet ut sterlora
corporis hūas posset inspīcere. uideret corp⁹ alcib-
iadis quod in superficie pulcerrimū erat. tūc eēt
turpissimū. De Escbīne pbō Ca. xxv

Escbīnes pbūs atbenēs a suuētute sua studi-
osus et amātor librorū Socratis discipul⁹ fu-
it. Cū siḡitur ceteri discipuli socrati plura offerrant
mūera Escbīnes pauper se solū obtulit dīcēs. quic
quid mel⁹ bēbat se illi obtulisse ceteros q̄t cū pau-
pa ei offerrēt. plura sibi et meliora retinuisse. Unde
q̄t obsecro tē ut hoc munūsculū paupertatē mee et
colas et pro tuo libsto dirīgas tuqz diligētia et se-

dultate melius et ornatus reddas. Cui respondebat So
crates se ab illo munus maximum accepisse nisi seip
sum parvo estimaret et libenter daturum operam ut eum
faceret meliori. Hic adeo sub Socrate profecit et ita
poteris in eloquentia fuisse: quod Athenas suo iersuauit aris
biterio et cum Socrate perorando certamen habuit. Hic
tamquam ut dicit Heronimus a demosthenene in oratione de
uictoria in iudicio apud Athenas fuisse. et propter bacis
nomini in Rhodum petens ubi rogatu ciuitatis suae prius
in thessaloniae. deside demosthenen pro eo orationem
clarissimam recitauit. in Ratiisque cunctis eloquentibus
victusq; sibi magis demosthenen eo dictis loge amplius
miratus esset si ipsius perorante audiuisset. sicutq;
tantus orator neque in uictorie gelo neque in malis polentie de
tineri ualuit quin in imici testis maximum fuerit et pro
bitare illis publice et excellentissime commendaret.

De Euripide pbō

Capi. xxxvi

Euripides pbūs in creta clarus tempore socrati.
Hic non solum a carnibus sed a coctis ci
bis abstinuisse fertur

De Demosthenes oratore

Capi. xxxvii

Demosthenes orator atque clarus. Hic ne ait
Hale. li. vili. cum uelde studiosus esset et prima
littera proferre non posset propriet uocis exigitur. os
ris sui viculum tanto studio exprimantur ut a nullo ex
pressius proferretur. Idem enim in numero uocem
continua exercitatione ad suum agit. hancq; loquens per
duravit. Idemq; uadonem in oratione. Inclusi videntur
bore reluctatibus decipiuntur. Etiamq; uerba deesse
mit corosceri potest. Quare scilicet

aufertur Hic cū muletum et dū loqui solit⁹ eēt. ori
suo calculos īserebat quo vacuū prompt⁹ os ei⁹
eēt et solut⁹. Hic ut ait apuleg⁹ summ⁹ orator ef
fec⁹ h̄uis a Platone baūisset facundiam et ab Eu
bulide dialeccico argumētatiōes dīscisset nouissi
mā tamē pronūclandi cōgruentia a speculo petiſ.
semper ei āte speculū quasi āte magistrū cās medi
tabatur Demosthenes stomachū thaīdā nobilissimē
meretricis locādo subpalpitās et queritās quantū
hoc cū illa diceret promille denariis Respondit.
ego preciſ te tāsi nō emo. anciſle cuiſā hoc mō aſ
tū patrocinū prebut ut ait Hale. II. viii. de vafre
dictis vel factis Cū ei pecunia a duob⁹ hospitib⁹
depositi noſe accepit⁹ ea cōditio ut illam simul v
erisq⁹ reddireat alter ipſorū iterfecto tēpore squa
loze oblit⁹ rāc⁹ mortuo suo socio deceptorie oēs nū
mos abstulisset et discessisset superuenit ali⁹ et depo
ſitū i ūdicio cepit petere merebat mīſera et i maxi
ma pariter pecunie et defensionis penuria constitu
ta iam de laqueo et ſuſpendi cogitabat. Tūc opor
tune Demosthenes patronus affuit: qui ut in aduoc
ationē ueniret mulier i quā parata ē depositi fidei
ſoluere: sed nīſi ſocium adduxeris id facere non po
tēti quonsam ut ipſe voſiferaris hec dicta ē lexi ne
alteri. Nīne altero numeretur sic liberata ē mulier
Cum philippua rex macedonij athenas obſedisset:
ut alii illid. i. l'ery. et q̄b athenſib⁹ poſtularet vt
ſibi decē oratores daretur et ſic diſcederet ab obſi
diō. Demosthenes i collisio athenſiō bānc fabu
lām confinxit. lupi ſuaderunt alſquando paſtorib⁹
ut in amictiā conuehirent. Cumq⁹ paſtores hoc

placuisse petierunt lupi ut prima vice securitatis tradarentur eis canes. In quibus videbatur et occasio iurgiorum. annuerunt pastores et tradididerunt eis canes quos ouium suarum perusiles custodes habebant. Tunc lupi adempta formidine omnes gem non solum pro societate. sed etiam pro libidie lacerauerunt. Sic etiam Philippus sublatis orationibus in populo atheniensi similiter facturus est. Quod audientes athenienses Demosthenes acquireuerunt consilio et sic ciuitas a periculo est liberata. Cum legati molesorum uenissent athenias ut ait heminaudus libro. si coram iudice causam acturi et ad uocatos addurissent pro sua causa in iudicio locutros Demistines pro alterius causa illis resistit. ad quem in crastino uenientes et rogantes quod taceret pecuniam quam petivit tradidurerunt. postera die cum res agi deberet contra Philippum regem macedonum et a senatu atheniensium Demosthenes in patrocinium peteretur lecto decubuit simulata infirmitate Responditque his qui ad eum uenerant se pati morbum squiniantem et contra illos loquac non posse. Cui a quodam ex nuncis responsum est. Lerte non squiniantem pateris. sed argenteum quidam id est aurum cupidi: tam propter simulationem et hoc ipse potest non celauit sed glorie assignauit. nam cupi fuit causa aristodinum fabularum auctorrem quantum in mercato ut ageret accepisset interrogasset. se responditne tamen respondit. Ego siquid plus in ceterum accipit. Ita canis dico cum lingua damnificata nisi eam ut dicti solet fuisibus argentis iniiciat. et sic agit et uocatos silentium uenale est. De ipso quoque Demos-

tbene legitur in policrato q̄ ante q̄ gloria eloquii
eius et virtus innotuerit populo opipariois cult⁹
nitorem appetuit sciens quia purpura causidicum
vendit: Ac post q̄ noticiam et famam assecutus est ei
loquentie toga contentus est. dicens se uelle potius
a se q̄ a nitore vestium aut cultu exquisito constare.
Huius Demosthenis eloquentiam commēdat Es-
chines philosophus dicens. Qui in demosthenē cō-
siderasset acberrimū oculorum vigorem terribile
vultum: pondus accommodatum singulis verbis so-
num vocis efficacissimos corporis motus profec-
to cognosceret q̄ et eius operi nū addi posset. tamē
de demosthenē magna pars demosthenis abest cū
legitur potius q̄ audītur. Lūq; Alexander arbenas
iuaderet aduocati sunt duo philosophi ut cōsulerent
quid agendum arbenisibus foret: Demas et Es-
chines. Hortabatur aut̄ Eschines ut Alejandro se
darent. Demas vero contrariū suadebat. Cōfutat⁹
q̄ demosthenes respōdit Eschinis cōsillū prengle
re Tūc per eundē demosthenē alexandro corona au-
rea missa ē ab arbenisibus. Cum quidā diceret de
mosthensi de quoddā paupere ille illū amic⁹ ē. Cur
ergo inquit illo existente diuīte alius pauper ē. ait:
amicus nō ē qui particeps fortune non ē. Cum quis
dā speciosas iuuenis faciat demostheni Si me odīs
sunt homines quēadmodū te suspicīo perīstrem. et
ego inquit si me quēadmodū te emarent magistrum
et cuiusq; quō posset optime dicere ait Si uicib⁹ dīpe-
ris nūl quod bene scires Huius demosthenis legi
tū illa sententia fuisse. uberi seruiq; perīstrem veris
q̄as separat seruū uberiq; mendacium misceret:

Sophocles poeta atbenensis ut est Tulli. in li.
de senectute: usq; ad summam etatis senectus
etem tragedias fecit. Cu; aut propter nimis senectus
et rei familiaris negligentia a filiis argueret
tur edidit tragedia adeo elegant; q; in iudicis re
citas cunctos in admiratione et sociabilitate addux
it. Cum quidam ab eo quereret cu; est etate sa; sensi
or ut ait Hale. II:iiii. an etia; nuc reb; veneris ues
retur indignatio ait: dic meliora. Isb;ter tam; sic
ta; q; ex aliqua furiosa dignatio profugi. Hic ultio
uite sue dieb; cu; prope sa; annum centesimum evigili; ut
aet Hale. II:iiii. tragedia quand; certo i certamine
misit ad iudicium peritorum. Qui aut aedipio certa;
minis suspic; sententia expectare intellexit iudica
tum fuisse q; ipse una sententia uictor esset Quo au
dito pre gaudio exprauit. Tunc nero tempore ut
aet Solinus lysander lacedemonensis obiliebat
atbenas. Volentes autem atbenenses Sophoclis
corpus honorabiliter tradere sepulture rogaverunt
lysandru; quiescere ut interim inducas bello daret
volet enim tunc armis aggredi ciuitatem cui au
ditra uiri sapientia petitioni digne assensum prebuit
ne uenerabilis admodum uiri honorabilis exequias i;
pediret Clarus est Sophocles reportib; cyri regis
perserum.

Pericles pb;is atbenensis auditor amicorum
stratus et honorabilis q; vna cu; Sophocles poeta
illustri dux e ab' atbenisib; electi contra lacedemonios

et thebanos ut Iustin⁹ Līq⁹ lacedemonis agros
athenienium devastarē agropericlis intracōsare
liquevne sperantes se illi acquirere posse aut peri-
culum ex iniūia aut ex suspitione prodictionis infa-
miam Quod tamen pericles ante prospicēset futu-
rum populo predixerat et ad iniūie periculum de-
clinandam egrōs ipsos dono reipublice dederat.
Hic ut sit Galer⁹ li⁹ viss⁹ summo studio adeo iſtru-
ctus erat et doctus sub anagorā preceptorē q̄ a-
thenas egit et uersant arbitrio suo Līq⁹ aduer⁹no
luntatem populū loqueretur locunda nichilominus
et popularis uox ei⁹ erat. ut cum veteris comodie
malefica lingua cuiusq; utri potentiam perfringe-
re cupiebat sed tamen in labile suis precebat le-
porem melle dulcorē ut in animis illorum qui eoz
audierant magis dulcorē q̄ aculeum relinquere.
et sic inter ipsum et p̄istratu tyraṇū nichil aliud i-
tererat q̄ ille armari⁹ hic uero sine armis tyra-
nidē gestit Līq⁹ pericles et sōpdocles ut ait Zulli.
ut de officiis ad colloquendū de consultationib⁹ pa-
blicis simili consedissent et casu pulcher adolescēs
transiret ait Sōpdocles Q̄ pericles aspice pulchru-
m p̄perum. Respōdūt pericles preceptorē dec̄z habere
non solum man⁹ et linguam: s̄ et oculos continentēs
Quālit̄ est pericles rēpōrib⁹ cyri regis persori

De Themistocle pbō

Capi. xl.

Hēmīstocles pbōs et p̄inceps atheniarū nob̄
lūm⁹ Hic in bello quod atheniesēs eis p̄ante
rege persarū habuerunt tam strēnue egit q̄ rēpē-
dens et liberauit atēt̄os Tandē magis cōfiteat̄ int̄i
dia cīnūm in exilium expul⁹ ad eū quē paulo dñe

deuicerat confugere ē coactus: a quo et honorifice ē
susceptus. p̄t tamē q̄ ei⁹ se conspectui presentaret
sermone persico se assuefecit. Erat enī docilis ual-
de et tenacis memorie adeo ut in artibus maxima
rū rerū cura d̄scentus: oī m tamen ciuiū suorū noīa
comprehenderet et teneret Hic cū in palacio regis
terris maneret i cōsilio quodā dū multi luderet et
cantarent iustabatur ut caneret. Qui respōdit se ne
scire cantare. Et dum ex hoc baberetur indoctor ac
q̄ ab eo quereretur. quid sciret. ait se scire ex repub-
lica parua facere magnam. ut aī Aug. in quadam
ep̄scola. Hic etiā ut dicitur i poliscrato II. L. dicebat
magistratus a ludis et quibuscūq; leuisoribus esse
arcendos: ne resp̄publica ludere uideatur. defectus
sui relicta grauitate pronunciet. Sed cui⁹ malorib⁹
quod quedem rarum ē exoccupari contigerit in h̄is
adolescentiē ex dispensatione etatis permittetur ali
quid subterahere grauitatē et in se locupletores esse
quod maturitate processu respondeat inserviat com-
pensent. Hunc ut aī cōsiderat quidā amica filiam ba-
bens nubilem consuluit an ea perget. 15 oratio aut
locupleti parum probato locaret. Remonstrat. male
uīram pecunia q̄ pecunia uīro indiscaret. sed i libe-
atro ubi cauferozes aderant interrogat cōsiderat
auditu id ē cuius fictaria est granorū q̄d aī oīo q̄d
mez cōsentit. Erat enim gloria cuiusdam uīro
res principem sui exercitū et uīrum uīrum
ist et cum eu p̄tēre p̄tēre uīrum uīrum
dens ē p̄tēre uīrum uīrum uīrum uīrum
kime ecclāmū p̄tēre uīrum uīrum uīrum
gūne morti le triduo. de sur regi bate de le uīrum

to infidelis et non impugnando visus sit: aut sue pa
tric fieret impugnator

De Aristide pbō

Capit. xli.

Ristides pbōs qui claruit athenis separe per:
is regio persarum vir discretissimus fuit. De
quo narrat Zul. II. s. de officiis qd Themistocles
post victoriā ei⁹ bellī quod cū perfis fuit dicit i cō
sione atheniēsum se habere cōfiliū reipublice fale
tare s⁹ illud scire nō e⁹ opus. postulamus ut popu
lino aliquem doret sibi cui cōmunicarer. et datus ē
ei aristides. huius ille classēz lacedemoniorū que sub
ducta erat ad argos clam vocati posse dixit. quo fa
cto frangi opes lacedemoniorum necesse ē. quod cū
audisset in concionem magna expectorioē venit. dicit
sqz permisit esse consilium quod themistocles offer
ret sed minime honestum sqz atheniētes quod nō
honestum esset illud neqz utile quidem patuerunt
hic aristides a quodā qui ad novas ditiones nuper
erectas fuerat cū philosophis cōplurimis ad conui
niūm est vocatis et cum illi inter se conqueverent mi
nusculas questiones ille qui eos sauitores irriden
do dicit scire se velle cur ex nigra et alba foba pol
imentum vnlus coloris edatur. Lui aristides indig
ne sereno sit. Tu nobis absolve. cur de albis et ni
gris loris similes macule generantur. Sicqz qui
philosophation fuerat veritus irridere irruis a
sapientia obiecta.

De cōsilio astrologo. Co. pli.

Themistocles cōsilio tempore aristoclarus: hic
in excelsi montis cōcunione se posuit ut astrozim ce
llaz monos deprehenderet

De arato astrologo La. xliv

Ratus astrologus cū Eudopo ut ait Aug⁹ p*vi*
de clu*s*. dei vniuersum stellarum numerū cōprehendit
disse se et scr̄p̄tisse factauit quos inquit Aug⁹. Ille
cōtempnis auctoritas . que dicit ad Abrabam. Apis
ce stellas celi et dīnumera eas si potes. quo enim om̄nes
dīnumerari possunt cum non dñes possit videri
hec Aug⁹. Huius arati legitur esse verbum. Nam
quod apostolus in actib⁹ ait xvi. ca . In crido vni
m⁹ mouemur et sum⁹ quod ipse apostolus arbitri
ensib⁹ i testimonium veritatis addidit . hic dicit
tempore claruit **De Democrito p*ii* La. xliii**

Emocritus physiologo ab aliis ab aliis gel
lii in li. acticarii noctis adeo dīfīlii. Iustus cy
pater ei⁹ toti exercitus rectis epulis de facili dare
potuit: s^z successioni bīc nō addidit ut magis studiū
uacaret sed parua admodū. Iunior recte patrino
nisi sūs ciuib⁹ q^z elliqui et amēnas proficer⁹
ē et ibi oculos. Non erat ne hinc ratione cognitio
baberet. Iactu⁹ tamē dicit ei oculos illi et nō ne
uideret bene et malis ciuib⁹ Terciusq^z dicit ty
so excepavit seip̄su q^z mulieres sine cōcupiscentia vi
dere nō posserat. Sozre metuū in oculis et nō quia
magicas habebat oculis. sed quia in oculis habebat
li. vīlū. Et q^z dicitur. q^z dicitur. q^z dicitur. q^z dicitur.
āplaniū. q^z dicitur. q^z dicitur. q^z dicitur. q^z dicitur.
soli libi. q^z dicitur. q^z dicitur. q^z dicitur. q^z dicitur.
re. Et p^o dicitur. q^z dicitur. q^z dicitur. q^z dicitur. q^z dicitur.
domenichū. q^z dicitur. q^z dicitur. q^z dicitur. q^z dicitur.
tiam clu*s*. ille poterit tamē. q^z dicitur. q^z dicitur.
peare i^z quis me uoluit tunc fui illi experientia imperio
e. ff.

De cōstantia vero illis ait Tullius in li. de tūsculanis
questiōnib⁹. Hic cū in man⁹ insimilis icidisse: nullū
gen⁹ supplici⁹ deprecat⁹ ē: nullūq⁹ recusauit. vnde
et uitam molle mare morem appellavit. verborū
īproperia constatissime tolerabat. vnde ait de eo se
neca ad luciliū ep̄istolā. xcv. eleganter democritus
solebat dicere. eodē loco eē voces imperitorū quo
uentre reddit⁹ crepit⁹ Quid inquiebat meū referit
illi sursum: isti ait deorsum sonant magna demētia
est uereri. ne infameris ab infamib⁹ Dicebat sepe
Democritus ut ait Gene ad lucili. Ep̄istola vsl. vn⁹ mī
cb⁹ p̄o populo ē et popul⁹ p̄o uno Hic hippocrati
medico tradidisse fertur. q̄ sicut corporis affectus
se habet ita pulsus cordis mortib⁹ incitat⁹ sicut re
fert boett⁹ li. de arte musicali. Interrogat⁹ Democri-
tus quid inter homines pecoraq⁹ diskarer. ait: sapienter sentire In cōsilio facienti rūstico inquit. Et
doris hoc soli habet Hui⁹ be fure sentie. Con-
uenient⁹ ē ut p̄scoliq⁹ serues in moq⁹ lucru i alieno
suscipias dāmino Pārtias necessitatis remedii est
et medicina dāmnoſſi

De Hippocrate medico

Ca. xlvi.

Hippocrates medico insignis artateris regis oper-
i orum ſcience claruit apud ordinas. hic nolup-
tates mulieris detrahendit ut ait A. gellii. Et in narrat
Dicitur egrediorū illiusq⁹ diſcipulos huncib⁹ bar ip-
ſos admirabat amēt⁹ doceret et ūramēt⁹ ab eis ex-
torquens ne illudamēt⁹ sermonē i incessu inſuēndū
ne baptiū morem ſeruaret proinde eos diligētia mag-
na docebat. Non quies parv⁹ corpore pōſcere forme
gradiſſe capitis tard⁹ mor⁹ multe cogitationis ter-

de locutionis .cū quiescebat aspicebat terrā et fus
it modici cibi. Hix autem annis xcvi. narrat Hic.
in questionibus genesis q̄ mulier quedam suspicione
adulterii fuerat punienda cum filiū pulcherrimū pe
perisset utriq; parēt dissimilem Hippocras autem
hec audīs monuit esse querendū ne forte talis psc
tura esset in cubiculo mulieris. qua invenientia a suspi
cione liberata est. Idorū autem in q̄to ety. scribit
de ipso. medicina artis autor et repente quod gre
cos peribetur Apollo. Hac illi eō Esculapiū lau
de et opere ap̄lau sed postq; fulminis sc̄n Escula
piū interiit interdicta fertur medēdi cura et ars si
mni cū autore defecit latuitq; fere per annos q̄nḡs
tos usq; ad tēp; Artapēris regis perscrutū. Sic eam
reuoauit in lucem curam rationabiliter infirmis
tū perscrutat̄ Hippocras sc̄lepsio patre genit̄ in i
sula coo. H̄i itaq; tres viri tot bereses inuenient
prima methodica inuita ē ab apolline qui remedia
secreta et carmia. Secunda èperica id est experimē
ratio invenita ab Esculapio que nō iudiciozū signis
s; solis constat experimētis et circis logicoz; i. rationa
lis invenita ē ab Hippocrate. Tercie enī discipulis etenim
regionis vel egreditur loquacē. Quartozū cōsiderationis
onabiliter perscrutat̄ ē infirmis. Pet̄s cōsiderationis
curas rationabiliter perscrutatori posse. Tertia cōsiderationis
la experientia sectatur loquacē. Quartozū cōsiderationis
gūs methodicā vēniens excludit. Tertia cōsiderationis
nec tempora metat̄. Neq; cōsiderationis habet
stūctus. Quodā rēp̄tū. Quodā dīcū. Quodā mī. Et in
fect̄ vi plurimi et q̄dā cōsiderationis videntur. Hippo
cras autē fēcē querat̄ icclis que extra ciuitatē erat

et circopragz circa civitatem copiosos ignes i cendi.
ob quia carni sensu iectione cemante cendunt et mor-
bi ita qd salutibz eis prouulz. Tunc arbitrioz his
pocrate ut deo adorare decreverunt. quod ille pote
tis ruit et emigrit. illi vero tunc vni ex deo his
pocrati siennam creperunt. Quodcumq; ab hippocrate
quidam de quibusdam fidelis et biopicas erunt. Litterarum
ad interrogata nō respodet. Et tunc ait responso super
calibz e tacere. Hoc te fuerit sententie. Secundum
cui paupertate eligibillor e cyclus denuo tunc. In
digenda nescit qui eo quod hoc sufficit contentatur.
Qui vult liber e nō capiat quod non poterit. Qui
vult i hanc vita pacifice nuncere similitus fiat ei qui ad
conventum invenerit qui de omni apposito gratus agit et
de defectu rerum nō murmurat. Scriptis ab hippocrate
libros plures elegit. quosq; sibi sunt. liber de
lege. lib. de introductio. lib. de dogmatibz. et tractatu
lib. de humana natura. lib. de natura ferarum. lib. de animo
milia et somnitio. lib. de regionibz. lib. de epidemia. lib.
de formulis liber de secretis liber paenitentiarum lib.
liber de floris montis et mite et diversarii egritudinum
liber de lapis diversiorum valentiam lib. liber de malis
cito egritudinum simpatis o flavescentrum lib. liber de si-
gnis secretis dicti montis fortitudinis et sepulture lib.
liber de signis secretis lumen noctis lib. liber de opera
done marmore lib. de cibis. lib. de somniis. Et alio
lib. de medicina. lib. de reprobatione amissibilium. lib. de
bonis et malis de reprobatione lib. de cura omni
complaintis. lib. de medicina lib. de egritudinibus
magnetum. et magnetoglie.

Et cum ipse poeta

Capitulum vii

Eripedes poeta ut ait boet⁹ carentē libidin⁹
ifortunio dicebat eē felicē. Hic cū i quodā tris
duo vna cū altestide poeta ver⁹ cōponeret Euripe
des i ipso triduo tres ver⁹ tantū altestides vero cē
tū cōposuit. Cūqz altestides aduer⁹ eē gloriarerur
ex ipse in triduo centū ver⁹ perfacile cōscriptissim⁹
le vero mario ipenso labore tres solūmō adduxisse
Respōdit Euripedes. verū vtiqz loqueris: h̄c iter cē
tū tuoset tres meos hoc iterest q̄ tul i triduo tūmō
mei vero i oni temp⁹ sufficient. Hic adeo archelaō
regi persarū char⁹ existit et dīlect⁹ ut sententia ei cō
siliorū cōmitteret Cū ēt a cena sp̄s regis ad domū
rediret a casib⁹ dīlacerat⁹ Archela⁹ facti crudelita
tē rato ignis nō debitis expauescere dolēs capitio
ries torōdit ut astvā: lūx De beracito pbō c p̄vīl
Eratitus pbūs cognitū scoci nō ellan⁹ libros
cōposuit adeo obscuros q̄ studētes pb̄ vix eos
intelligeret. Hui⁹bec sententia ē An⁹ dīles par dī ē ū
tē i eludē flūnū bīa dīscēdīm⁹ et uō dīscēdīm⁹ Hic
dīrit deos oēocōstare ex igne. dīctū ēt q̄ia z eē scīllīa
stellaris eēntie. hic propter sp̄s nūmis obscuras se
tētias dīcr⁹ ēt pb̄isber acītē libros⁹ De Epēdōcle
mēpedocles pbūs atheis cle pbō L. cīvīlī
ruītēpore cyri regis persari. hic ne ait boet. in
prologo de arte musica adeo nouerat q̄ musi
ca de arte canēdī q̄ cī ei⁹ hospitē inīcīo cīndī furi
būd⁹ iuaderet eo q̄ p̄tēz ei⁹ occultatio dīmātī. ipse
Epēdōcles adeo dālītē canēdī mōs dīclīm⁹ iſlerīs
se q̄ adoleſētis iſcīldī ūperatīs. buīns bec legi
tur sententia ut babatur i prologo libri de vegetabilī
b⁹: Tria sunt in tota rerū varietate p̄cipua ūlīcī
e ūllī

mobilis affluere contempnas. future felicitatis ap-
petit et mentis illustratio. quod est primo nichil ho-
nestum: secundo nichil feliciter: tertio nichil ad ambo
rum compendiosam adeptioneum efficacem. Interres-
tus Empedocles ut sit bonum filius tuus cur vizi-
ueret ait. Et alia a spicula cetera liberabat nullus
ero. Hic deum sic legitur descriptus. Deo est spera-
culus centrum est ubiq; et circumferentia misera. Hic
animas immortales esse arbitratur: abenis se incedi
lo dedit et libip; mortem inservit.

De perniciete phō

C. xix

Ermeneides phōs abenis clamavit. Hic bonis
nam habitationes et confortia fugitos in rupem
cautosi montis confederabat et logicos inventos di-
citur. que postmodum rupes pernicietes appellata
est Auditor autem Zenophontopē et preceptor: se
nonis fuit. Et clamavit tempore Lyrī regis persarum

De Diogene philosopho

Capi. I.

Zogenes phōs cynicus antiabenis discipulus
fuit. Dicitur est autem cynicus i. continuus. Ipse enim
et doctrine sue sectatores ut dicit Augustinus li. xiiii.
de civitate dei. c. xx. contra Damnam hereticorum
in mundum ipsud itemque sententiam proferebat: ut scz
quoniam in se est quod sit in legitima auctoritate palam non
pudenter illud facere nec etiam in vico est in platea
quamlibet contingalem concupiscentiam dentare. Si
cic tamē pudor naturalis opinionem bauserozis
nū et si perhibetur hoc aliquid gloriosumque fecisse
diogenē ita poterit securi sed huius nobilitate futu-
re si in bonitatem memoria inserviatur et impudens

tia figeretur. postea tamē a cynicis castatum ē plus
qz ualuit pudor ut erubescerent homines homini-
bus: q̄ error ut homines canibus esse similes affec-
tarent. Et infra uidem⁹ adhuc ē philosophos cyni-
cos qui non solum amiciuntur pallio verum et clau-
iam ferunt. nemo tamen eorum audet hoc facere co-
si aliqui ausi essent ut non dicam lictibus lapidant⁹
um certe conspuentum scilicet obruerentur. Pudet
enim huius libidinis humana sine dubitatione na-
turam Quodam tempore dum antileudes precep-
tor dlogen⁹ ut scribit Iberonimus contra iouinia-
num cunctos discipulos a se repellere uelle per-
uerantem dlogenem removere non posset. claus nos
uissime minatus ē ut abiret. cui ille subiectus caput
ast. nullus tam durus baculus erit. qui me posse a
tuo obsequio separare. Hic dlogen⁹ a se omnes ab-
dicans voluptates et cupiditates ut refert Matyrus
in libro virorum illustrium uedatur propter frigus
duplici pallio. peram habuit pro cellario. claus ob
corpusculi sustentationem et fragilitatem que fener
membra sustentare solitus erat. potens a quolibet
et accipiens cibum. Habitabat autem in portum
uestibulis et porticibus ciuitatum uulnus proficie-
rum et transuentum personas uicia qui hunc mores
sedabantur. Comag se torquente in dolto. uolubiliter
se babere domum gloriantur et se cum tamquam ab-
mutantem. fragore enim dolili ostendebat in meridi-
em. ecce ad septentrionem et ubiqueq; sol se indu-
uauerat dlogen⁹ simul pretorius vertebatur. Quo-
dam uero tempore in uani pueri calicem ligni-
um habens: uidelicet puerum concane mesu bidentes

et calicē suum in terram elisit discens. nesciebam q̄
et natura poculum preberet. Hic tam constatis ani-
mi fuit q̄ nichil de animi rigore remisit. In eodēq;⁹
vultus tenuerat et in aduersis interpellatibus perstia-
vit: et calcatis turbinibus fortitorum aduersis omni-
nē dolorem et miseriā uniformi duravit proposi-
to. Discebat enim eū a p̄blosopho alienū et sui ani-
mī impotentē. cuiq;⁹ usrtutis et continētis fortuna vel
mors sibi aliquid uendicaret. Diogenis continentia
am ut ait. Haec tamen libro quarto uincere non potu-
it magnus alexander. ad quem cum accessisset in sole
sedentem: horum returq;⁹ ut si qua ab eo prestari sibi
uellat indicaret. vir robuste prestante ait. Quod da
re mischi posses nolo. sed rogo ne auferas quod da-
re non posse. Et interpositione enim sua solē dioge-
ni auferebat. Sic igitur alexander qui omnes qua-
si nationes vicit a Diogene victus eo est die quo ut
dit aliquem cui nec dare quisquam possit nec eripe-
re. Et ideo ut ait. Seneca libro sexto de beneficiis
potentior fuit Diogenes. Alexander omnia posside-
re. Plus enim erat q̄ Diogenes nollet accipere. q̄
quod ille posset dare. Alexander diogenē gradu suo
temptauit pellere. sed celerius Parium regem per-
sarum a regno suo armis pellere potuit. Hic dioge-
nes suis p̄p̄si⁹ et omnī dūstiarū contempnorat: in pau-
pertate sua voluntaria glorificabatur. preceptores su-
um Antisthenem laudans q̄ eum fecerat pauperē.
Discebat enim de illorū Ipse me augebat. mendicuz
fecit ex dūste. et pro ampla domo me fecit in dolio
babistrare. ut discitur in libro saturniū. hic dūste

deret ad solem in via ut ait belimandus libro deci
moseptimo. et eum quidam cecus cum baculo offe
deret ait ad eum. Tolle oculum tuum. baculum eius
ipius appellans oculum. huic ut ait Valerius lib
ro quarto olera lauanti in syracusa. dixit Arisip
pus. Si Dionisio adulari velles pauper non essem.
Qui ille Si pauper tu es velles Dionisio non adu
lareris. hic ut narrat A. gellius libro secundo se in
seruitatem cuidam venundauerat. quem eum emere
vellet xenides corintius quid artificis nouisset
percontatus est. noui inquit liberis imperare. Si il
le intratus responsum statim eum manumisit. filios
qz suos ei tradens. Accipe inquit liberos meos qui
bus imperes. Item ut ait Seneca libro de tran
quillitate animi Diogenis vntus seruus matrem
nomine aufugit Amico vero eius admirantis cur e
um non reduceret ait. Turpe est matrem sine dolo
gene non posse vivere Diogenem vero sine matrem
eē non posse dicebat autem ut scribit Tullius lib
ro secundo de fusculanis questionibus: nata et for
tuna se persarum regem superaret eo qz lib(n)chis de
fuerit. illi autem factio nunc fuit et forte fuisse nos
lupates non desiderare dicebat quibus ille fura
ri non poterat. sicut enim Diogenes mira parvitia
preditus ut ait Seneca libro de ira. cum dico
genes de ira differeret adolentibus. Diogenes in
eum confundit. Inter nosqz dicitur qd: invenitur
contra filium alterum irascerere amato in fratre os
porreat. His vice ne seruus matrem videlicet cu
cā: iētū qdā pīgūs fallit ei⁹ alpergit facies cui

Diogenes quieta mēte dixit Affirmabo inquit corā
ōnibus Q̄ lentule. falli eos qui te negant os habeā
re Alio verbis debonestauit Diogeneum et cū illi nō
respōderet interrogauit quidam cur maledicēti nō
daret responsum ait. nolo cōrēdere cū hoīe super re
in qua qui obtinet uillor reputatur. Alius similiter
debonestauit eum uerbis contumeliosis. nec respōdit
et dixerunt ei. quare non respōdes; ait. nō possem es
go illi respōdēdo tantam debonestatez inferret quā
tam ipse sic loquendo intulit sibip̄i Alius rursum
debonestauit illum verbis contumeliosis. nec indigna
tus ē; et dixerunt ei: quare non indignaris: et respō
dit Hic debonestator meus aut est ueridicus aut mē
dar. si ueridicus propter ueritatē non irascor. si mē
dar est deest indignationis causa ex quo ipse nō no
uit quid dixit. Cum quidam referret ei q̄ quidam a
mīcūs eius contra ipsum maledicta dixisset ait. An
amicus ista dixerit dubium ē. de te autem q̄ hoc di
xeris manifestum ē. Cum quidam ei nunclasset. cun
cti v̄tūperant te. oportet inquit sapientiam ab insi
plentibus simpugnari. esse se meliorēm iudicat ma
la lingua quem cāpit. superat autē conscientia quis
quid mali confinxit lingua. Interrogatus fuit Diogēne
quis agendum sit homini ut non irascatur.
Qui ait. Recividetur homo q̄ non semper est necesse
ut seruitur illi līmō versa vice alteri seruendum
est. nec oportet ut logist̄ obediatur illi. sed interdu
oportet ut obediatur alteri. nec necesse est ut semper ab
alīs toleretur. sed etiam ipse quandoq; patitur.
et cum ipse hoc fecerit debilitat̄ sur̄a eius fertur
de Diogene. q̄ cum quemdam inopem rogaret.

et panē ab eo peteret. et cū circūstātes de hoc mira
rentur ait. hoc tō facio qz cōdīscō ferre repulsoz Dū
alexāder rex coram Diogene trāssiret. diogenes tāz
qz illū spērñs nō respexit. Cui dixit alexāder. quid
ē diogenes qz me nō respicisquasi me nō indigeas
Cui ille. ad quid necesse bēo seruī seruozū meorum
Et Alexāder. nūquid seruozū tuozū seru9 sum. ait
Sic ego p̄ualeo cupiditatib9 meis refrenās illas
et subīscles michi illas ut serulant. tibl ait. cupidita
tes p̄ualeat et seruīs earū efficeris earū obtempe
rās iussione. seru9 igitur ea seruozū meozū. illa. uī
ce dū' p̄esente Diogene uerūcatorz q̄uidā multe
laudib9 extolleret alexandrū p̄esente. animācō dīo
genes panē cepit comedere. q̄odī dīperūnātūdī a
gīs. ait Atli9 ē comedere q̄ quadī mērādoz. Cū
quidā bō forme turpis sed p̄uēs q̄damōdī domum
suā diogeni ostēdīsset omni9 lī ce locis auro nūcti
bus et ornatis in facie hominis spūis. T̄m̄ serrogat9
uero cur hoc faceret. ait. Quia nichil aliam ius nile in
domo illa uidūsset; ubi potet multere. q̄dī lī. Hic
cum uidūsset suuēnē bonozū morū facie tam̄ torpī.
Anime illī bonitas dei multissimā corīmōde. ait
el9 Item cum uidūsset quedam idcozū facie et p̄uozū
bus ibonestū. ait. O q̄ bona domī. Et illī dīpītū
Itē uidēns quedam idcozū facie et p̄uozū bus ibone
aīt. Ippis ledet super labiatū. Et illī dīpītū. q̄dī
ne debonēstare homines. q̄dī dīpītū. Et illī dīpītū
dam die ascēdens in locū mērādoz. q̄dī dīpītū
māuit. q̄dī vos homines. q̄dī dīpītū. Et illī dīpītū
qua int̄māre. Et cōvenit p̄pōsūmōdī. q̄dī dīpītū
int̄lligēntēm uidūsset aīt. no dōs uoto fed̄ homines

vos enim bestie estis qui secundū rationē nō vītatis et sapientie non studetis. Item usdicit diogenes sua uenē decorum sapientiā addiscētē. cui dixit. bene agis. nā uis pulcritudinē tue animē tuū aspectū puls critudini conuenire. Infirmatus est quādoqz diogenes et cum eum confortarent amici dicētes. ne timeas. quia hoc a deo ē. ait Propterea magis timeo. Cum illi de sub capite noctu fur sacculum cuī nummis subtrahere conaretur et iste sentiret contempta pecunia ait. Tolle infelix tolle ut facias utrosqz dormire. Cum uidisset quēdam filiam suam sepeliētem ait. Hodie bonum generum suscepisti. Interrogatus Diogenes cur cynicus id ē caninus vocaretur a philosophis ait. quia latro ignoratiibus et blādior sapientibus. Interrogatus cur tam magnam nutrīret barbam tuū eām cūtū usdens et rāgens vīrum me ēē meminerim. Interrogatus cur homines aborreret nec uellet cuīcīa uiuere ait. malos horreō propter prauam spōrum uitam. bonos vero qz usuunt cum malis. Interrogat⁹ a quib⁹ cauere debeat. ait. ab inuidia amic⁹ et a fraudib⁹ inimici. Interrogatus que hora est comedisiū congruata ait. habenti quod comedat. hora ē congrua cū famelice. non habenti uero quando babere potest. Interrogat⁹ quid ē infirmitas. ait corporis cancer. Interrogatus quid ē tristitia. ait. cancer quāmē. Et quidādam letanter diceret diogenis se de noīo nō dñe. iste oīdili parvū solacium et magnūm iūlicitudinem ei lucrare. Edit⁹ diogenes schemā quāmādam canōs tenebrem capillos. et ait illi. Quādā canōs oīcīas non propter hoc senectutem abīcōdis. Itē vī

dit insipiētem hoīem cum anulo aureo et dixit. mas
gis te dedecorat aurum & ornet Lu3 quidā garru
l9 sophista diogeni diceret. quod ego sum tu nō es
ego sum bō igitur tu non es bō: ait Diogenes. Hoc
quod cōcludis falsum ē quia a te incepisti. s3 si uis
uersū illud fieri a me incepe et a te conclude. Inter
rogatus diogenes a quodā i quo turbare facile pos
set inimicū fuit ait. q̄ tu sis ualde bon⁹ Ex celebri
bus at ei⁹ sententiis repente sunt iste. Bū emēdatio⁹
nem sui vnuquisq; hoīstrū baberē dū autē id in
mīcū aut ualde amīcū. Huius imperīcā qđ res fū
tas sola cōstringit necētias. Tides bon⁹ i propria
cā nemo erit. nisi qui de se alterū iudicare nō erit.
Qui innocentē dānat seipsum vulnerat. qđ uis in
sua sententia semper re⁹ criticiū punit. cōmūcū.
nulle sunt occūtores illātū. qđ que faciat. simula
tione offici⁹ aut i aliquid cēlūmūtū. nō enī qui
palā ē aduersari⁹. qđ que faciat. nō enī. qđ
fan⁹ equ⁹ tāctico refellit. qđ fan⁹ tāctico refellit.
ē Omnium inimic⁹ cōmūcū. qđ fan⁹ tāctico refellit.
Si bon⁹ vis fieri a te p̄mitit. in alio cōsiderat
meli⁹ est medīcum adire. p̄dēcēre. qđ fan⁹ tāctico
delam donec sanus fueris. qđ fan⁹ tāctico medīcū
cum requirere cum naturam eū p̄mitit. qđ fan⁹ tāctico
do. Sc̄ ergo est cīrca coram animis. qđ fan⁹ tāctico
p̄fēcta illū. qđ fan⁹ tāctico. qđ fan⁹ tāctico.
Si quis dederit tibi bonum. qđ fan⁹ tāctico
p̄fēcta illū. qđ fan⁹ tāctico. qđ fan⁹ tāctico.
diogenes. qđ fan⁹ tāctico. qđ fan⁹ tāctico.
num fūdū et nō mīcū. qđ fan⁹ tāctico.
quis relinquit te licet rētū. qđ fan⁹ tāctico.
Diogenes ad agōnem olympiacū qđ fan⁹ tāctico.

grecie frequētia celebrabatur. iam senex pergeret
febre in itinere apprehensus accubuit in trepidine
vixit. Autem amīcis eū aut in lumentum.
aut in uehiculū tollere nō adquieuit. sed trāssēs ad
arboris umbrā ait. Abite quelo et spectatum pergi
te. hec me nox aut nictorem probabit aut uictum. si
febre uincam ad agonem ueniam. si me uicerit febris
ad iferna descendam. Ibi igitur per noctem eliso
gutturē non tam se mori ait q̄ febrē morte exclude
re. Cūqz dolore torqueretur et uisidisset homines ad
ampitheatrum cōcurrentes alebat. Qualis hominū
stulticia. currunt spectare feris homines repugnans
ces et me pretereūt cum naturali dolore certantem
mortes aut ut ait Tul. li. i. de tūsculanis questib⁹
fūllit amīcis inhamatū corpus suū relinquere. Et
cum amīci diceret q̄ a feris deuoraretur ait. minis
mer sed surta me baculū quo feras abigam ponite
Et illi Quid poteris nō sentiens: quid ergo ait. fera
rum laniatus mīchi nō senties oberunt ob hōc cō
cludit nichil sibi obesse carentia sepulture. Claruit
autē dīogenes ī pōrōzō Z̄lexandri

De Carne ade phō

Capsili

Arnegedes phōs athenis claruit diogenistem
pōrēnā cum diogene missus fuit ab athenensi
b⁹ ad senatū romānum. Hic ut narrat Valerij lis
bro octavo ludosissim⁹ fuit. c. enim et. t. anno uulē
di et phīlosophandū finē dedit. Hic tam pōrōmē
imaginationis fuit cī ad mensam sedēre. coquiti
onib⁹ in hērente manū ad mensam pōrōmē ob
liuiscēbatur. Sed melissa quam loco uirū dāgit
dexteram suā hēcessariis usibus coaptabat. Enīmo

enim ultra fruebatur: corpore vero quasi alieno et su-
peruacuo circundatus erat. Hic cum Chrysippo dis-
putatus essebatur se ante purgavit ad experientiam
ingenium attentius et illi scriptura refutata quia
potiones industria solide laudis cupiditate obsecradas
effecit. Ide legitur fecisse contra senone scriptura
Scriptura enim contra liberos illi superiores cor-
poris essebatur causa purgavit ne quid ex corrup-
tis in stomacho humoribus usq; ad domicilia antis
mi redundaret et constantiam usq; regimelis labe
faceret.

De Platone pbō

lato pbū atheniēsistēpore Danti magis Della
rum natus ē pater et ariston de eiusdem patre
in mater ei peritonis fuit que a somnante. Tunc dico
mo traxit origine narrat et zelus et invenit in eo
ca. de prodigie et placenti nunc parricida. Et
ei apes mel in labefacto latrone. Tunc dico
sesillio fumakaria. Tunc dico etiam parricida
in pollicrate more. Dico etiam parricida
nisi et arabi beneficione. Tunc dico etiam
rissibi cyathum collum. Tunc dico etiam
templi latrone peritonis. Tunc dico etiam
cedente albertus omnes. Tunc dico etiam
et lechia. Tunc dico etiam et lechia. Tunc
oritur omnes. Tunc dico etiam et lechia.
crescit et lechia. Tunc dico etiam et lechia.
so in parricida. Tunc dico etiam et lechia.
Idem omnes. Tunc dico etiam et lechia.
demicarum. Tunc dico etiam et lechia.
epulegio passaverunt dictum et cito sibi
venerunt.

pectoris plato illi autem dicunt eum platonem dictus propter latum et in sermonibus inter discipulos vero Socratis adeo excellentissima gloria claruit ut omnino ceteros obscuraret. et cum esset atthenis apud suos honesto loco natus et ingenio mirabili. longe suos condiscipulos anteret et omni sapientissimis haberetur ut a studiosis suuensis certatim atthenis doctorem querentibus plato peteretur. Ipse nulli fili minis inexplicabiles ripas et vastissimos campos effusamq; barbarorum egypciorum uelut discipulorum per agrans et a sacerdotibus illis certis geometris multis triplices numeros celestium rationum obseruatione percepit. id est quod ibi quatuorq; illis alcumis subtilitatis habebantur et docebatur. et inde in italiis uenies ut ab archytas eteronimo pythagore precepta perciperet. id est quicquid italicice publice florebat auditis eminenziis iibis ea doctoribus facilissime comprehendit. Cum autem in capitulo proficiatur litterarum quas pioneris patrum et etenim adepturus se a pyratis caspi et venundatis preciis. in somnis quod cum iret cognit. non capere et venundatus a pyratis huius ramus qui publice ut dicitur libero. in epistola ad paulinum. maior emble se erat quo magnitudinis fuit. fuit enim ter in siciliam genitissimum ut archytas audiret et historiam cerneret naturae in eterna et ascendiorum intelligeret rationem. secundo rogari dionysii de syracusanis annis et tertio de magistris ploumatis illis differentes genitissime. in quibus in diogenem refutauerat patrum sue uocem et diogenem impetrata. Et in his omnibus adeo conatus erat ut a modis que officio pollio publice nullo tempore suspenderetur. Hic ut uera

rat Iberonim⁹ contra Iouinianū cum eēt d̄lues et
ethos eius diogenes int̄fis pedibus conculearet
ut posset vacare p̄blos opib⁹ elegit academiam uil-
lam ab atbenis procul non solum d̄lementem sed et
peſſilentem: ut a cura et affiduitate mordeantur libe-
rū dñis ſimpetus frangeretur. discipulis ſuis nullam
aliam ſentīt volupatem, niſi earum terri que adi-
cerent. vnde et quida ex iplis ut liberis p̄dū uoca-
rent oculos libi effoditſſe feruntur. fuit autem plato
abſtinentia moderatus et ideo non labi poterat trac-
tus ſed uita longeua. Sic enim Zull⁹ in libro q.
libro. i. q. cum ei modicæ erat ſed p̄modicæ
cūlātis cenauerat apud platonem ſed p̄modicæ
lectatus eēt uidebat platonem ſed p̄modicæ
li. Tunc cene non ſolam in uacante ſed in ſecundu-
die ſucunde ſunt, ſait in uero plato
ſtificatione libidinum, nam cum libido ſecundu-
at ut ait macrobi⁹ libido defensio, ſed p̄modicæ
te morientium in ſecundu- ſunt, ſed p̄modicæ
tem p̄blos opib⁹ ſed p̄modicæ ſunt, ſed p̄modicæ
ſopibiam enī melius ſunt, ſed p̄modicæ ſunt, ſed p̄modicæ
ria ſibi non ſunt, ſed p̄modicæ ſunt, ſed p̄modicæ
uit, quarum vnde nō ſunt, ſed p̄modicæ ſunt, ſed p̄modicæ
Homo enī morientur ſunt, ſed p̄modicæ ſunt,
ſolūtum ſunt, ſed p̄modicæ ſunt, ſed p̄modicæ ſunt,
ma adductu ſunt, ſed p̄modicæ ſunt, ſed p̄modicæ ſunt,
p̄blos ſunt, ſed p̄modicæ ſunt, ſed p̄modicæ ſunt,
cra in ſecundu ſunt, ſed p̄modicæ ſunt, ſed p̄modicæ ſunt,
Hanc autem morientur ſunt, ſed p̄modicæ ſunt,
me appetendam. illam herc quia uita natura

cōstituit. cogit uel īferrī uel accersīs uerat. Itēz in
phedrone ait Imperfectus quidē et immūdus ī in-
fernū absens manebit. perfectus et purgat⁹ hinc
transiens cum deo habitarib⁹. Item ut narrat Vale-
ri⁹ libro quarto ca. de moderatiōe. Cū plato aduer-
sus serui delictum uehemēt⁹ exarsisset ponere illuz-
statim tunscam et prebere scapulas uerberib⁹ ius-
sits sua manu ipsum cesurus. postmodū intelligēs se
īrasci veritus ne p̄indiscere modum excederet manū
quam cesurus erērat sicut in altū sustulerat suspē-
sam tenebat et stabat percussuro similis. a Spesip-
po autē amico superuens ēte interrogat⁹ quid ager⁹
exigo inquit penas ab homine iracundo. oblitusq⁹
sam serui. quia alium quem poti⁹ castigaret inuenie-
rat abstulit sibi in seruū propriū potestate. Tu īquit
o spesipphe seruiss istū uerberib⁹ obsurga. timeo
enim qz īrascor hē plus faciam q̄ oportet. nolo autē
ut sit ille spesipus potestare qui in sua non ē deforme-
entim ep̄istimauit ut parem reprehēsionē culpa serui
et platonis ān̄nīaduersio miceretur. narrat etiam
Valeri⁹ lī. quarto q̄ retulit quida platos xenocra-
te discipulis ei⁹ multa de ea sp̄opera lūsse locutū
et cūm illo sine illa cunctatione criminationē respu-
eres. in Rabat et in Nabor querēsque subiudices nō ad
bibēre ait. Ne libondis. Nam nō ē crederem⁹ ab eo
non diligenter que tam ante amob⁹ dñe. hoc il-
le suramento affirmaverat plato. nō adhibeas
illa dispensā. null⁹ eq̄ exp̄at reponitur. Itēz
vt flauianus histoiographus referat. quod si
pollicarō lī. vīlī faciem suam ſēpe diſpergat in specu-
lo non curiositate uel compositione grata sed vt

uideret quantū peregrinatio. studii seruoz. acumen
temporis. processus etatis de naturali statu mutas
set facies iudicio ut seruaret ac reuearet naturam.
ne labore nimo et insueta dleta corrumperetur In
terrogatus plato in quo quis sapientiam adspicere
possebat In non expectando que non evenire possit
nec de preteritis recordari Interrogatus per quid
cognoscitur sapiens ait Sapiens cum stupatur
non rascitur. et non extollitur cum laudatur Interroga
tus per quid homines cognoscuntur ait Homines
et uasa testes simili modo probamus. illa quides in
sonoribus uero in sermone cognoscimus Interroga
tus quanto cetero debet homo esse cōtentus ait Quod
acquirat quis ex defectum non habeat in eo quod ei
necesse est et quod non expedit ei hominibus adulari.
Interrogatus quis est inter homines fortior. Ref
pōdit qui propriam potest fructuam vincere.
Interrogatus quis est inter homines debilior ait.
Quis suum non potest celare secretum. Interrogatus
quis inter homines est potentior ait Qui non habeb
scōdere paupertate. Interrogatus quis est inter ho
mines temperantior ait Cui sufficit quod debet. In
terrogatus quis est bonior bonorum morum ait. qui
malorum morum hominem nisi potest. Interrogatus
an verecundum sit homini communis ait non est ver
ecundum sensi si capillo. non est verecundum sed si mo
rum ineptitudinem consideratur. Interrogatus qualius
locorum uel urbium. quae sunt in uincula ait non bas
sites terram in qua. Interrogatus quae sunt in uincula in qua
mali prevalent homines. quae sunt in uincula. quoniam me
tiuntur Interrogatus in quo quis principum gress

obtire possit aut. Si uolueris iisip̄ētis p̄cip̄is gra
tiam obtinere: ipsi sequere uolūtātē. si uero sapientis
que ad rem nō pertinēt uel. cōtra rationē sunt ostendere
nō omittas. Cū uidisset plato dyonisii tyrannū
sicilie et corpus suū cīcūseptū costodibus. cur tantū
malum inquit fecisti ut a tam multis necesse habeas
custodij. Item uidit quēdam dilapidantē agrosu
os et dixit Terra deuorat homines et iste deuorat
terram. Platonis uero eligātia quedā dicta sunt bec
tūc beatus et felix cēsendus ē orbis terrarū cuz
sapientes efficiuntur reges aut reges efficiūtur sā
piētes. Qui res publice profuturī sunt duo precep
tā teneat. vnu ut utilitatē sic tueātur ciuitū q̄ quecū
q̄ agūt ad eā referāt: oblitū cōmodorū suorum. Al
terum ut totū corp⁹ res publice currēt ne dū aliquā
partē tueātur totū deserāt. pars deē cū subditos op
primit magistrat⁹ acsi caput corporis adeo intumes
cat ut a mēbris aut ūniuo aut sine molestia ferrī nō
possit. Hāc sit passionē sine grauissimo dolore mem
brozū tolerari aut curari impossibile ē. Si uero incu
rabilis fuit passio. sic uiuere mori q̄ miserabilius ē
miseris aut nichil uelius q̄ utcunq̄ finire miseria
Idem cū in subiecto potestas sevit idē ē acsi tutor
pupillum persequatur uel cū suo mucrone fugiles
ob ciuius defensionē ab eodē traditum tibi gladiū
aceperisti. Re nāq̄ publica fruſture pupilli perceles
bre ē et eam tunc demum recte procedere cū caput
eius se inuisitē eē cognoscit. nisi fideliter mēbris co
bereat. Tāt qui suam animā que vnsca ē gubernare
non potest: quomodo multorum hominum guberna
toz erit. Item dicebat expedit sensato i dulcedie po

tuū medicina amaritudinem memorari Item dicebat hominē debere in speculo sepius suā faciem in tunerā quam si uideret decorā indigne feret agereturpe opus. si uero turpem censuerit uerebitur simul duo turpia aggregare Dicebat etiam plato duos et mīdos. unum intelligiblē in quo ueritas habitat. aliū uero sensibilem quem manifestū ē nos uisu tactuqz sentire. itaqz illum uerum istum uerissimilem ad imaginem illius factuz ēē dicebat De illo ut alebat in ea anima que se cognoscit expolitur ueritas et serenatur. De hoc autem in stultorum anima non scientia sed opinio generatur Item dicit escam maxlorum esse voluptatem eo scz ex ea captiuntur boies sicut hamo pisces. idem si sapientie forma oculis uideri posset ad amorem sui omnes maxime inctaret idem. non potest cōprehendit forma iusticie. nisi prius iusticie series discutatur. idem. nō solum sciencia que remota est a iusticia callidae potius qz sapientia appellanda est. verum etiam animus paratus ad periculū si sua cupiditate non omnium utilitate impellitur. audacie nomen habet non fortitudinis. illa est uerissima iusticia que apud inferos seruitur. Triumbus est innocentie non peccare ubi liceat posse. In quem plus potes peccare desine. mox philosophantibus appetenda est. ipsa uite philosophia meditatio ē moriens. Totsus p[ro]p[ri]e robuste patientia. idem. duas corporis extremitates nec assuefieri debere mollisces capitis atqz pedum. Cum enī habuerit firmatē cetera robustiora sint. Cu libera sit aia et domīna passionū uicere seipso om̄ uictoriārum prima ē et optima. vincit autē seipsum a seipso

turpissimum ē et pessimum Idem dicebat. Eundem
fac finem discēdī et usūdī. discēdo igitur ne defici-
as. littere enim insipienti animo tanq̄ baculus infir-
mo corpori reperte sunt. idem. mali mores inficiunt
opera. nō poteris eē patiens donec tuis cupiditatib-
us preualeas Item dicebat de tribus doluit ani-
ma sua sc̄z de largo d̄suīte qui uenit ad paupertatē
de honorabili qui despectionem incurrit. de sapientē
quem sapientia deserit Duo disputationes nō habent
inter se odium. quia questio eorum ē ad idez: et si al-
ter alterum intendit vincere hoc ideo fit q̄ quislibet
eorum conaturaliter ad suum sensum reducere.
Uilesas hominis cognoscitur in multiloquio. elatos
sperne nisi mala opera eorum deserant. Uindicta
v̄b̄sq̄ ē damnosa Oportet dominū secedere a popu-
lo et nō familiariter cōversari cum eis alloqui des-
picietur Reges hos maxime diligāt quos sciunt cu-
piditates ulcisse Si pater nō studet instruere filiū
artem vel scientiam quib⁹ alatur proficiat vel lucre-
tur: filii ille nō tenetur necessitatibus prouidere pa-
ternis Insuriator excusat se cōsuetudine. bon⁹ rati-
one. magni cordis ē qui non recipit ex paupertate
grauamē. nō utaris opereb⁹ d̄suerba sufficiunt Ut
ile ē tacere quādoq̄ etiā si sc̄lēter dicere posset. meli-
us est in obitu relinqueret d̄sultias s̄imico q̄ in vita
pauperē eē et petere ab amico Cave ab inimico po-
tēte et domino predatore. fuit autē cōsuetudo platos
nisi ut ait belinādus libros suos inestulare nominib-
us magistroi suorū vel eorum qui magistros sus-
os docuerūt ut masore ex eorū nominib⁹ auctorit-
atem ex verbis et ratiōbus suis adquireret. Hinc

sunt libri ei⁹ appellati Timo⁹ phedron gorgias et
pythagoras scripsit et duos libros de republica.
et de legib⁹ decē i⁹ quibus multa preclara sunt. In
phedrone enī suo quā trāstulit Cicero validissimis
argumētis aie immortalitatē asseruit. Et pō oīra
elocinatio i⁹ vni⁹ syllogismi cōpendiū ita redigi. An
ma ex se mouetur. quod ex se mouetur principium est
mot⁹. quod ēt principiū motus ē natū nō ēt et quod
natū nō ē immortale ēt igitur anima immortalis ē. Quidā
ēt Teobrocos similetor doctrine ei⁹ cū legi⁹ libri⁹
platonis de immortalitate anime e muro se precipitē
dedit pre desiderio ultemelioris. mortu⁹ ēt plato
rēpore philiippi regis macedonii ut ait Seneca in
epistolis anno. lxxxi. natalis sui die sine ulla deduc
tiōe. Ideoq⁹ magi qui tunc arbitrentur erat simolauesit
defuncto. amplioris eiusfuisse sortis diuinę q̄ buma
ne arbitrat⁹: qz cōsummat̄ perfectissimū numerū
quē nouem nonies multisplcata cōponunt.

De Aristotele pbo

Ristoteles pbūs eximius gēte macedō patria
stragyran⁹ platonis discipul⁹ fuit. Et at istra-
gyra ciuitas tracie vicina olympo mōti. fili⁹ autem
fuit nichomach⁹ et phestiad⁹ qui ab esculapio des-
cenderunt. nichomacus autem medic⁹ fuit Amyntae
regis macedonum patris pbilippi. Hic Ristoteles
ad huc iuuenis et strenuus doctrinam eloquēte docule
factus autem an horum. xvii. mitteretur aetate ubi ad
besit socratis et rbs⁹ annis. quo mortuo adhuc plato
ni annis. xx. et tantam adeptus est electionem plato-
nis et diligentiam circa studium philosophie et pla-

Capitu. lxx.

to domum Aristotelis domum lectoris vocabat et
sepe dicebat. eamus ad lectoris domum. et ipso ab
sente a lectione Plato clamabat. intellectus abest.
surdum est auditorum. Hic tante veneracionis a
pud Philippum macedonum regem fuit. quod nato sis
bi filio Alexandro ei scripsit epistolam in hec uerba
Philippus. Aristotelis salutem dicit. filium michi ge
natum scito. de quo equidem diis gratiam ago. gau
deo quoqz non tam proinde qz natus est. qz pro eo
qz eum nasci contigit tempore vite tue. Spero enim
qz edocutus a te dignus existrat et nobis et regni susce
ptioni. Uxit autem Aristoteles post Platonis mor
tem annis viginti tribus. partim quidem docens a
lexandrum Philippi regis filium. partim cum eo mul
tam circuens terram. partim libros componens.
partim vero doctrinis innstans. Post mortem au
tem Platonis scholas eius assumpsit Aristoteles et
docendo philosophiam multos discipulos conqui
sivit. Tandem insudus quidam sacerdos suavit a
thensibus ut Aristotelem cogerent ydola adora
re. quod sentiens Aristoteles inde recedens ad ter
ram suam stragyrat se redurit metu compulsa
ne id sibi inferrent quod Socrati intulerunt. quem
peremerunt veneno. Ibisqz vacabat elemosinis
insistendo pupilos et orphanos maritando et eos
dem gubernando. Huius elegantia quedam dicit
a sunt bec. De semetipso in neutram partem lo
quendum est. quonsam qui se laudat vanus est. qui
se vsuperat stultus est. Lecus alium quomodo
potest ducere. pauper alium distare. boniore carens

quem honorabit. Dies suos morte preuenit. qui
regi repugnat. Rex qui villem opprimit suum per-
dit honorem. insipientia est socius prauus. Ira non
sit nimis aspera neq; lenis. qui avna luporum conse-
quitur mores. alia puerorum. Qui benefaciendi
posse non habet: saltim a malis abstineat. Ansimus
proclivis ad vicia scientie non recipit incrementuz
Sicut igne aurum sic homo suis probatur operib;
Rex persarum a culmine sui dominii satis depresso
exitit ex quo subiectos nominare seruos cepit quos
vice patria regere debuit. Proprietas discretio-
nis est eligere bonum: verborum acceleratio subi-
to facit errare. non est differentia inter puerum eta-
te et puerum mortibus. Antiquitas opera facit
senescere. Ratio nunq; mentitur. Idem. Utile consi-
lium esse dicebat ut homines post voluptates abes-
entes et preteritas considerarent ut sic considerate
minuerentur. quoniam fesse voluptates penitentie
que plane ansimus hominum sunt subiecte: quo mis-
nus cupide appetantur. Dicebat etiam se unum
solum panpertatis incommodum pati. q; non pos-
set egentibus subuenire item nunq; verecundiores
esse debemus q; cum de dñis agitur. Item viri bo-
ni est nescire vel pati vel facere insursum. Insur-
sum insiste irrogata eius est infamia qui facit. Ad-
uersus insimos inter parletes nostros victoria est
querenda. Si enim linceis oculis homines veteren-
tur: et eorum visus queque obstantia penetraret:
nonne introspectis visceribus etiam pulcherris
mum illius philosophi Alcibiadis superficie

corpus turpissimum uideretur. Ne ergo pulchrum
uideri non tua natura. sed spectantium oculorum
infirmitas facit. Difficile est in re prospera amicos
probare: In aduersa semper facile. Debet huius via
tum senectus litterarum eruditioe parare. Item dicebat
de duobus generibus hominum uebemeter admirari
scilicet de illo in quo bona non sunt. etiamen si de ipso
so dicatur acceptat et gaudet. Et de illo de quo mala
proferitur que in eo non sunt et turbatur exinde. Si
cui vis recipit lumen ex adiacente aere. ita anima lu-
men scientie et documentis. Item dicebat radices dis-
cipline esse amaras fructus uero dulces. Item dicebat
tribus idiget disciplia natura documento et sollicitu-
dine. Item dicebat ex parentibus horabiliores esse eos qui
instruuntur quod soli generantur. quoniam hic quidem datur uer-
tere: illi uero bene uiuere. Ita dicebat amicis. O as-
simili nullus amicus. Reprehensum est aliquando Aристо
теles quod in quo homini elemosinam dederat: qui re-
spondit nature non malicie misertus sum. Percota
ei cuidam. quare bonis multos annos bonos offeri-
mus ait. Lecce est interrogatio. Quidam iactanti
se quod esset de ciuitate magna ait. non est consideran-
dum ex qua patria quis ortus est: sed quali patria
dignus. Redarguens aliquando armenenses di-
cebat eos adiuuenisse argumentationes et leges.
sed solum argumentationibus eos uti dicebat. legi-
bus uero minime interrogatus Aристoteles qua-
le lucrum acquireretur mentientibus ait. quod dicunt
ueritate non mentiri. interrogat quid cito senescit
respondit. gaudium interrogat quid est spes ait. suge
sominum. interrogat in quo differunt disciplinati ab

indisciplinatis. ait sicut differunt uiuentes a mortuis Interrogatus quid est amic⁹ ait. una anima i duo bus corporibus coabitans. Interrogat⁹ quid si b⁹ ex p̄bia acquisit⁹ ait. nō coacte facere que aliqui ob timorem legis faciunt Interrogatus quomodo proficiunt discipuli: ait. si actu docētes sequātur absentes uero nō expectent. Interrogat⁹ quid amicis offerre debemus: ait. ea que nobis optam⁹ offerri. Interrogatus ab Alexandro quo docēte profiteretur se scientem. rebus inquit ipsis que non nouerūt mē tiri Transcedit autem Aristotelis p̄bia humana mē suram nichil dīminut⁹ tractādo de eo. s⁹ multa ad ipsam adiiciens et ex sui sollertia totam dīrecte p̄bi losophiaz. Tractauit autem omnes p̄bie partes et pre cepta dedit i singulis. sed pre ceteris rationalem redigit in ius suū ut appositione sua videatur omnes alias exclusisse. ita ut cōmune nomen omnium p̄bō rum antonomatice sibi proprium eē meruerit. faciūt autem fuit eloquio. sed vberior sensibus agilitatem corporis et perspicaciam ingenii babens Hirit autem annis. lxxii. in op̄imo mentis uigore persistens ut patet in libro de vita eius. Cumqz iam ad dies ultimos aduenisset omnis discipulorum eius cohors uenit ad eū obsecrans ut eis eligeret quez uel let eē sui magisteris successorem Erat autem intercessores duo excellentiores sc̄z Teophaſtus et menedēmus qui ingenio et doctrina ceteros precellebant quorum primus erat ex insula lesbio: secund⁹ ex rho do. Respondit Aristoteles id se eē facturum cum temp⁹ pus adesset: post breue tempus cum presentes eēnt qui hoc petserant cum biberent vnuz dixit eis illud

infalubre sibi et amarum et aspernum. id est quod de
bere rhodium vnam et lebrys ne probaret quod
sibi uillas indicare et carnem de ceteris bibuisse et
num viramq; latitare. sed lebium premitur. Quod
leterunt autem omnes q; Zephyratus nomen
premitur. erat enim moribus insignior et lingua sua
uior. Defunctus erat in Briseotele ad Zephyratus omni-
nes discipuli accesserunt. Compositus autem Arthus
teles libros multos scilicet De arte logica. librum
categoriarum unum. libros peripherias uim. libros
priorum analectorum. libros topicorum. libros
elenchorum. II. De artibus librum unum. de contenti-
onibus libros II. de solutionibus contentiosis. libri
de divisionibus sophisticis libros quatuor. de con-
trariis unum. De genere specie et proprio unius. de
comentis argumentatorum. III. Propositiones de v. r.
tute. II. de instantiis unum. de dimensionibus libros
xvii. de diffinitionibus libros septem. de syllogis-
mis II. de syllogisatione et diffinitione unum. de su-
bventione et uniuersi accidente unum. de antec-
picis unum. de topicis circa diffinitiones duos. de
methodis duos. de his que multipliciter dicuntur
uel secundum additionem unum. de principio du-
os. de interrogatione et responsione duos. de pro-
positionibus unum. de propositionibus contentiosis
unum. de compendio octo de divisione unum. de dif-
finitio. viii. de argumentationibus libros duos
Propositiones argumentative xv. de divisionibus
coceptionum II. de dictione duos. Propterorum octo
de generatione et corruptione duos. de anima tres
de celo et mundo quatuor. de sensu et sensato unum

De memoria et remissione unum. de somno et vigilia vnum. de morte et vita vnu3. de iuuentute et senectute vnum. de vegetabilibus et plantis duos. de inundatione nili vnum. De animalibus xii. De longitate et breuitate vite vnum: de quatuor elementis tres. De mole corporis vnum. De cōpositis anima libus duos. De siphonomia vnu3. De p̄blosophia tres. De motu vnum: propositio de anima i: de natura et tres: de naturalibus vnum: metheorozū quatuor: metaphysice xii: de lapidibus vnu: de fortuna vnum: de poetria dnos: de cognitione artium duos de arte vnum: de arte rhetorice duos: de arte alia vnum: de cōtentionsbus rhetorics vnum: de electiōe anatonomorum vnum: de persuasiōe vnum: de cognitione duos: de poeticiis disciplinis ii: de perspectiva treo: de astronomia vnum. De signis h̄iemis vnum de visibili vnum. de poetis tres. De exhortatiōibus vnum de oratiōe vnum de doctrina uel disciplina vnum de idea vnum de passione vnum de mathematicis vnum de arte introductoria ad diuinam vnu de musica vnum de tragediis vnum de discollia vnum de indiuisibilibus atbomis septem de mechanicis vnum de negatione artis practice duos de medicinalibus tres de disciplina vnum de dubiis cōmercii sex de parabolis vnum de problematis bus phisicis et medicinalibus vnum de pronuerbis iis vnum de ethicis decē de politiciis octo de politico auditū octo de iusticia quatuor de iustificationib⁹ i de bono i de bono vlli i De bono lli de amarituis i de possiōib⁹ amarituis ii de libero arbitrio i de iusticia ii de dispētacōe i de possiōib⁹ ire i De

ebrietate i. de matrimonio i. de alicia i. de morali
bus quicqz. de ingenuitate i. de concupiscentia i. de ci
vitatis i. de conuersatione ciuili ii. de primaria pbro
sophia iii. de lege constitutiva i. de legibz iii. de ob
ligrationibus dionysiacis i. de doctrina Socratis
et Zenocratiae i. contra timeū et quedā permixta i.
contra melissum i. contra archimedē librum i. contra
gorgiam i. contra pitagoricos i. contra zenocratem
vnū. contra zenonem i. De pitagoricis i. de olympi
atricis i. de apolline librum i. de electis apollinicas
vnū. De conditione ciuilli necessaria. leges cit. que sunt
adimocraticae: i. curtie aristocraticae et tyrannicae: de
colonis ad alexandruz i. de regno adeundo i. de di
cto seruado ad alexandru i. Item cum aletādro va
dens composuit historiam ducentarum quinquagī
ta poliierum Item scripsit epistles ad philippoz
et alexandrum et ad multos alios: laertius de vita
et moribz phislophorū a quo ut plurimuz predi
ctorum librorū aristotelis tituli habentur scribit q
numerus librorū aristotelis ascēdit ad trecentos ali
bi tamen legitur q̄ in vniuerso composuit tractatus
mille

De zenophilo pbō

Capitulū llii
Enophilus pbūs pitagoricus calcedonēsis
usqz annis centum et quinqz oīs bumanī incō
modi expers et in summo perfectionis doctrine splē
dore mortuus est

De Phedrone pbō

Capitulū lv
Hedron belidensis Socratis et platonī famis
llaris ualde fuit amborum discipul⁹ fuitqz phislofo
pbūs illustris et nomine eius plato librum de im-

mortalitate anime intitulauit

De Hescbilo poeta

Cap. lvi

Hescbilus poeta tragediarum scriptor natione
siculus casu mirabili mortuus fuisse legitur Re
fert eni Galerius libro nono q[uod] quada[m] die menia
urbis in qua morabatur egressus quoda[m] loco rese
dit aquila uero testudinem ferens in altu[m] ut supra
lapidem dimitteret quatenq[ue] ea fracta carnib[us] viss
ceretur splendore capit[us] poete elusa erat enim cas
pillis vacuum capiti eius allisit quo vulnere Hes
chilus mortuus est. Claruit autem tempore Parisi res
gis persarum

De Speusippo pbō

Cap. lvii.

Speusippus pbūs insignis discipulus platonis
fuit et nepos ei⁹ ex sorore Hu⁹ legitur illa sen
tentia quā in laudantē se protulisse fertur Adulato[r]
inquit desine nichil profici cū te intelligam Cū E
picurus voluptatē summū bonum putaret. antisebes
nes autē socraticus summu[m] malū dolorē Hic speu
sippus voluptatē et dolorē duo mala eē discebat et
opposita inter se bonum est quod utriusq[ue] medium
foret.

De apulegio pbō

Capitu. lviii.

Pulegius afer pbūs platonicus athenis claru
st. In greca et latina lingua doctissim⁹ Hic pla
tonis successit et libros plures scripsit. vnū de vita et
moribus platonis. aliū uero qui intitulatur deo
socratis. in quo ponit duodecim nomina deorū ins
ulsibilium: quos tamē intellectu comprehēdīm⁹ scz
Juno: vesta: minerva: ceres: diana: ven⁹: mars: mer
curi⁹: suppiter: neptun⁹: vulcan⁹: apollo T[em]p[or]e in eo

dem dicitur demones sunt genere animalia. In genere ra-
tionalia: animo passim et corpore aere et sapientia exis-
ta. ex his quinque tria sunt hominibus communia. scilicet
eum eorum proprium est quod ratione communia est. dicitur. in
mortaliibus habebit **animus** animus qui inter se habet de co-
mographia. **Intellexi** aliam quem in aliis libris dicitur.
quem animum aureum intitulat. ubi scribitur fibi acci-
cidiisse. quod acceptio veneno fibi a maliere datus habuit ac
no animo permanente visum illi fuit quod in animus fu-
isset mutatus a qua illusione postmodum est curata.
Huius be sunt sententie in libro qui dicitur de deo sot-
cratis. Solet enim apud prudenter viros i operibus et la-
boribus iudicatio restrictior. In rebus habuimus senten-
tia posterior. nulla enim re potest esse ex dictu simili. fe-
stina et examinata. nec est quicquam oī in quod habe-
re possit laudem diligentie simul et gratiam ceterum
nichil est deo similis quod vir animo perfecte bonas et
chil est que mirari quod cum omnes copiar opere du-
uere et sciare non alta re quod animo vivere nec fieri pos-
se ut optimus visuatur nisi colatur animus et tam animus
non colunt boies. Oculi enim curandi sunt ut acriter cer-
nat. pedes curandi sunt ut celerius curriant. bras-
chia vegetanda sunt ut fortiter pugnetur. sicut animus
colendus est ut bene ueratur. Alio scilicet possunt iungi
rari sine erubescencia sicut ro pigēdi psallēdi sive cā-
tādi quas uir bonus potest sine animi turpitudine con-
temnere. sed nescire bene uerere non quod audebis dicere
sine pudore. Id est que homines spectare debent ut
equos quos mercamur neque enim in equis emendis
phaleras consideram et baltei polimina inspicim
sed equū ipsum nudū et solū ut sit ad specie bestia ed

cursum uelox.ad uecturā ualid⁹ Sic ergo et i bōib⁹
cōtemplādīs nōl aliena estimare s̄z ipsum hominē
penit⁹ cōsidera.alienā uoco que parētes pepererūt
et que fortuna largita ē ut prosapiam inuidiosas di
uitias generosus.parētes laudas.dives ē nō crede
forrunē.Juuenis ē absbit in senectutem.formos⁹ est
exspecta paulisper.et nō erit. at si bonis artib⁹ doc
tus ac optime erudit⁹ et quantū licet homini sapi
ens tūc ipsum hominē lauda.boc enī nec a patre be
reditariū ē nec a casu pēdulū nec a corpore caducū
nec ab etate mutabile.be coia mēs socratis babuit
et ideo cetera babere cōtēpſit Scripsit i super apu
legi⁹ librū oratoriū cōtra emilianū. ubi iter cetera
paupertatē cōmēdās ait.nō ē erubescēda exprobra
tio paupertatis Est enī paupertas pbis acceptum
crimē et ultio profitendū Est ei paupertas pbie ver
nacula ē frugi sobria parua potēsemula laudis ad
uersuz diuitias possessa habitu secura cultu simplex
cōfilio bene sana.nemīnē vñq̄ superbia i flauit. nes
mīnē potētia deprauauit.nemīnē tyrānide effrena
uit Delicias uentis et ignis nec nullū in hīs pauperē inueni
ēs Paupertas apud secula omniū clūstātū cōdītrix
omniū artiū reparatrix omnium peccatorum inops
omni glorie munifica.cunctis laudibus apud o
nes nationes perfuncta. Eadem est paupertas in
Aristhīde iusta.in phanone benigna. in Epimenis
desrennua in socrate sapiens in bomero diserta:ea
dem paupertas etiam populo romano imperium s

prīmordio fundauisti quapropter usq; i hodiernum
diem simpto catino fictili dīis immortalib; sacrifici
cia offerre dinoscitur

Capitu.lix.

De Plotino phō
lotin9 phūs platōis discipul9 et porphyrii pre
ceptor athenis claruit. De hoc aut mercuri9 sic
Plotin9 singularis phūsquam phie non attigit par
tes dū eius doctrinaz vīte sequerentur insignia cū
illud quod docebat non alieno s; proprio virtutis
ostenderet exemplo. fuit nāq; vir ille ad omnia vir
tutis ornamenta compositus. omniumq; diuinariū
dispositionum studio firmatus. lustus fortis prouiz
dus tēperatus. ut prudentie ratione se superare pos
se crederet fortune impet9 Itaq; locū quiete sedis
elegit ut ab omni conuersationis humanae strepitu
separatus se fortune insula liberaret sole diuine i
stitutionis vacaturus insignibus. vt contra omnes
fortune minas se integrō et incorrupto presidio vir
tutis armaret et ita insignia contempsit honores: il
los veros honores putans quos illi contulisset pru
dentie magisterium. nulla quoq; diuiniarum illum
desideria ceperunt. sed has putabat diuinitas ueraq;
eē quibus animus ornatius posset auctoritatem pro
prie originis inuenire. macrobius uero in libro de
sonno scipionis de quibusdam dictis plotini ita scri
bit. plotinus in libro quem scribit de uirtutibus dī
cit quatuor esse quaternarum uirtutum genera. pri
mas vocat politicas quarum prudentie ē ad ratio
nis normam que cogitat et que agit uniuersa dirige
re ac nichil prēter rectuz facere uelle. humanisq; ac
tibus tanq; diuinis arbitriis prouidere. fortitudis

est animū supra metuꝝ periculi agere: n̄ cibſlqꝝ tur
pe timere aduersa sicut prospera fortiter tolerare.
Temperātie ē nichil penitendū appetere et in nul:
lo legem moderationis excedere. sub iugo rōis cu:
piditatem domare. Justicie ē vnicuiꝝ seruare quod
suum ē. buiusmodi vir bonus primo sui deidere ipu:
blice rector efficitur. Secūde quas purgatoria suo
cat hominīs sunt qui diuīnorū capax ē: solūqꝝ eiꝝ
animū expediunt; qui decrevit se a corporis contagi
one purgare et quadam būmanorū fuga solis se
diuīnis miscere. Hec sunt eorum qui rerum publica
rum actibꝝ se sequestrat. Tercie sunt purgati iā des
fecatiꝝ animī ab omni būusmodi aspergimē pro
culsi pureqꝝ detersi. Illisc prudentia ē: diuīna nō so
luz in electione preferre sed sola hec nosse et quasi n̄
cibil aliud intueri. Temperātie ē terrenas cupiditas
non solum reprimere sed penitus obliuisci. For
titudinis ē passiones ignorare non vindicare. vt ira
sci nesciat n̄ cibilqꝝ cupiat. Justicie itaqꝝ est superna
et diuīna mēti sociare ut seruet cū ea perpetuū fes
tus imitādo. Quarte sunt que in ipsa mente diuīna
consistunt que vocātur yols a quārum exēplo ônes
per ordinem defluūt. nam si omnīs rerum altariꝝ
multomagis usritutū ideas ē ī mēte diuīna credens
dum ē. illuc prudētia est ipsa mens diuīna. Tempe
rātia que in se perpetua intentio hēc cōuersa ē. fortitu
do que semper eadē ē nec aliquando mutatur. Justi
cia que perhēni lege ac sempiterna operis sui conti
nuatiōe non flectitur: Hec sunt genera quaternarū
uirtutū in passionibꝝ. quibus homines meruunt cus
piuntqꝝ dolentqꝝ gaudētqꝝ maximā babēt sui diffe

rentiā Harum passionum prīme molliūt: secū de au
ferunt: tercie obliuiscuntur: in quartis nefas ē nomi
nari.

De Hermete phō.

Capi. ix

Hermes egyptius phōs quis et Trimegistus sive
mercurius dicitur atthenis claruit platonis dis
cipulus fuit. Hic centū et octo villas cōstruxit iſtru
ens eas sc̄iētūs. omnes ad legem dei inuictauit. ad
confitendum ueritatē: ad horrēdum munduz et ad
seruādum iusticiā quoſcunqz potuit ſuis ſententiis
induxit. Hic ſcripſit librum de uerbo perfecto: et li
brū aliū ad eusclepiū Auguſtū. retractationū iquid.
Hermes ad eusclepiū Omniū mirabilium uidetur
mirabilis q̄ bō diuinā iuuenit naturā eāqz efficere
probat. quō ergo proauī noſtri multū errabat circa
diuīnorū rōnē icreduli et nō aimaduertētes ad cul
tū religionēqz diuinā iuenerūt artē q̄ efficerēt deos
qua inuēta adiūxerūt virtutē demonū nature cōue
niētez eis easqz mſcētes quoniā aīas facere nō pos
ſit uel poterāt. euocātes aīas demonū uel āgelorū
eas ididerūt imaginib⁹ ſciſ: diuīsqz mſteriis per
quas ydola benefaciēdī et male uires habere potu
iſſent. Eī be ferūtur eē ſentētis. Quis acherere uolu
erit ſapiētis elogari dī a malis operib⁹ Lauete ab
eis qui gubernāt ueritatē. diligite magis pauper
tate cū bono opere q̄ diuītias cū peccato Ēperare
taciturnitatez iſ coſiliis est ſumma phia. non ſolues
līguā tuā coram ūimico Lauet a ſocietate malorū iuſ
dorū diſſolutoruz: iuſorum: detrahentūm iſaſcenti
um ebriorum et ignorātūm. noli iuſdere malo cuž
bene ſuccedit ei q̄ ſtabile nō eſt nec erit boni finis.

nō egrediatur de ore tuo indignatiois tēpore uerbū
turpe qz honestas ē. liberalitas ēē liberalē tēpore
paupertatis. Patiētia ē parcere cū uindicare possis
Qui honorat sapētes iusticiā diligit et bōa operas
tur. Infelix in hoc mūdo et i also quī tacet sensu sapi
entia et doctrina. melior ē liberalis i sc̄iētia qz i di
uītis. magna pietasē misereri illip̄tū. multū secu
rī ē qui sine culpa ē. nō pōt perfecti sens̄ē qui com
plete castitatis nō ē. mūd9 despicit illū quē cōsuē
uerat hōzare. meli9 ē rectificari a teipso qz ab alio.
Qia pereūt nīs bona opera. Qia possūt permutari
nīs natura. Qia possūt rectificari nīs mali mores.
Et oia possūt mutari nīs iudicū dei. Error sapien
tis multos inuoluit. Decet p̄cipē detractores a se
remouere et delatores. Quando princeps ē malefi
cus tunc melius est ei qui non noscūt eum qz qui mag
num locum apud eum obtiner. melius est hominez
esse sterilem qz ineptos habere filios. non credas il
li qui dicit se sc̄ire ueritatem et facit eius contrariūz
Qui elongatur ab ignorantibus: elongatur a sordi
bus. Donum malo concessum auget malitiam

Dexenocrate pbō

Capi. lxi.

Enocrates phūs maximus platonis fuit disci
pulus. Hic ut ait Hale. auctoritate sue sapientie
attulerat: ut cum de re aliqua testimonium coactus
a iudice dicaret et ad arā accessiſſz ut surarzoia seve
re retulisse prohibit⁹ ſit a ſenatu furare. bſc loq̄ci cui
dā dicit Audi multū: loquere pauca: os eīnū et au
reduas a natura accepim⁹. Inſurā ſrrogatā ei⁹ eē
dicebat iſam lazq; fecit nō qz pertulit. Quodaz illi ma
ledicēte ſurgēs diſceſſit. et maledicēti aſt. ut in ligue

tu: sic et ego mearū aurū dominus sum Itē cū eēt
cū quisbusdā derractorib⁹ ut ait Hale. li. viii. de sa-
piēter dicit⁹. et taceret. querēte vno cur sol⁹ tacerz
qr dixisse me inquit aliquādo penitūr: tacuisse nūq⁹
Hic cū uđisset latronē quēdam ad patibulū ducit
subrisit dicens. q⁹ magni fures minores morte dā:
nabant Alexāder xenocrati legatos dixerit cū tales
ris qui quaginta qui eos ad cenā duxit in academī
am. et ut erat sol⁹ cū modico apparatu accepit. po-
stera die interrogatib⁹ eis cui pecuniam numerari
uellet ait. nūquid nō in besterna cena itellexisse ea
me nō indigere: quos cū tristes uidisset. xxx. vncias
accipit uissit ne aspernari regis liberalitatem uidere
tur De hoc narrat Ha. li. llii. ca. lli. q⁹ apud arbēas
nobisle scorpii spopōdīt luuensib⁹ posse corrūpere ei⁹
tēperantib⁹. et nocte uenib⁹ iuxta eū accubuit. nec in
aliquo ei⁹ cōtinentib⁹ labefecit: et deridētibus ados-
lescentibus q⁹ animūm elus illecebrib⁹ flectere non
potuisset: pactūq⁹ uictorie preciū reposcētib⁹: respō-
dit nō de statua sed de hominē se posuisse pign⁹. fuit
athenīs quidā adolescentēs Polemo noīe vt ait Ha. li.
vi. c. de mutatione morū et fortune: ratis illecebrib⁹
dedit⁹ vt ipse ēt de propria ifamia gauderet Cum
q⁹ semel ex cōiuiso p⁹ solis orbi surrexiss⁹ vino gra-
uis et vnguentis optimis delibus⁹ amic⁹ ueste per-
lucida et serti⁹ capite redimto: et xenocratis scolas
apertas uidiss⁹ atē quascasu trāssbat itrauit ut pru-
detiss⁹ precepta temulētse la scuulis derideret Cum
q⁹ oēs considentes in signaretur xenocrateg vultu
maturo omissa re de qua differebat de modestia acte
perdita loqui cepit. cui⁹ grauitatē sermōis polemo

audiēs: primo detractā coronā de capite prolectī .
postmodū uero palliū depositū et cōsualē orisibi
laritatē represso. ad ultimū totā luxuriā depositū
sicqz vni9 orationis medīcia sanat9 ex ifamī pbūs
euasit.

De Demade phō

Ca.lxii

Emas pbūs atbenēsis alexādrī tēpore claru
it Hic Demas quēdam qui necessaria funerib9
vēdīabat dānauit Lū probassz eū magnū lucrū op
tasse: quod cōtingere illi sine multorū morte nō pos
terat. hoc factum Seneca scribēs probat non eē lau
dandū. nō enī inquit quicquid reprehēsible ē dam
nandū. **E**Hic dū Alexāder obtinere velle atbenas
restis persuadēs atbenēsibusut nō tradiderent et cī
uitatē. **A**dem alexādro obtinēte adhessit demas Al
lerādro. et atbenēsib9 uolētib9 alexandro dūlhos
honores exhibere ait. **A**ldetene dū celū custoditis
terrā amittatis. **H**ulus Demādis dictū illud egre
gium fuit. amico mutqz me erogante pecuniam ip
sum et pecuniam perdo

De oratore anaximene

Ca.lxiii

Anaximenes orator magn9 fuit magister alexā
drī magni in oratoria arte. qui bistoriā ipsius
alexādrī scripsisse fertur. **D**e hoc refert Hale. qz cu3
alexāder fratus ad dīruendā lāmpacū clūctare fer
retur cum impetu progressus extra mēnsa ubi habu
it obusā anaximēne p̄receptorē suum. sc̄ēsqz alexan
der qz preces suę ire opponeret. surauit se non factu
rū quicquid ille petiss9 p̄eto inquit ut lāmpacuz dī
ruas. **E**t isto mō urbi salutem obtinuit

De Epicuro

Capitulū lxiii

Piscurus abbenensis quis ut ait Ibero litteras
nō disserit et arte disputādi teste boetio igno-
raverit tamē multa egredia dicta ab eo reperiuntur
Primo omnem cruciatū dolorēqz cōtēnit modicum
quidē cōtempribile pronūciando magnū uero non
diuturnū. Itē dicit sapientē raro ieuundū cōiugia qz
multa incomoda admixta sunt nuptiis: quoniā diui-
tie et hōres et corporū sanitates et cetera que idiffe-
rentia noiam⁹ nec bōa nec mala sunt. s̄ uelut in me-
diculo posita. usu euētu nel bona uel mala fiūt. ita et
uxorēs scias i bōnorū malorūqz cōfinio. graue ēt ē
uiro sapientē uenire i dubiū. vtrū bona uel mala duc-
tur⁹ sit Ibero. quoqz quasdā epicuri sententias ita re-
fert. Epicur⁹ uoluptatis assertor⁹: quod ualde mirā-
dū ētēs libdos suos repleuit olerib⁹ et pomis vili-
busqz cibis dices ētē utendū. qz carnes et exquissite
epule ingenti cura et sollicitudine nimis preparate
maiorē penā babebat i inquisitō dī uoluptates in-
abutendo. Corpora etiā nostra ait tantū cibo et po-
tuū dīgere ubi panis et aqua sufficiunt ad sarcifacit
onem nature. ac quicquid superfluerit ad uite ne-
cessitatem spectare sed ad vicia uoluptatis. preter-
ea eos qui carni⁹ uescitur idīgere etiā his que nō
sunt carni⁹ dicebat. et eos qui simplici uictu uoluntur
carnes nō querere. Sapientie quoqz operam dare
nos non posse dicebat si mense abundanter cogitem⁹
que labore nimis et cura indīget. Seneca quoque de
elegātib⁹ dicitis epicuri infrascrispta scripsit. Hone-
stra res est leta paupertas. illa uero nō ē paupertas
si leta nō est. Satis magnum alter alterū theatru su-
mus. nemo modo ita exī de vita tanqz intrauit. Si

cui sua nō videntur aplissima licet totius mudi dos
min sit miserē. Aliquis vir bon⁹ eligēdus ē nobis
ac semper ante oculos habend⁹. ut sicut anq̄ illo spe
ctante uiamus et omnia tanq̄ illo vidente fa
mūs. Si ad naturā vixeris nūnq̄ eris pauper: si ad
opīsonem nūnq̄ eris diues. Exiguū natura desi
derat. opīsonō immensum. multis parate diuītaō
finis miseriarū fuit sed mutatio. Ante circūspicen
dum est cum quisbus edas et bibas q̄ quid edas et
bibas. nam sine amico visceratō leonis ac lupi vi
ta est. Si vīs diuītem facere non pecunie adīscen
dum sed cupiditatē detrabendum est. Sic facom
nia tanq̄ spectet Epicurus. Diuīte sunt ad legem
nature composita paupertas. Instiūtū salutis est no
ticia peccati et meditari mortem. Corrigi non vult
qui peccare se nescit. Ira. Immoderata insania. gig
nit. non commissiones. non potationes. non copu
le feminarū nec copia pīscium et aliorū hūlūsmo
di que splēndido usū paratur conūsūlī suauē vītā fa
ciunt. sed sobria disputatio. moderate ergo vītantur
bis que splēndido conūsūlī usū paratur. multe
enī ex deliciarū epūlī moleste generātur. Hec
et multa alia laudabiliā dixit Epicurus. Errauit
autem in multis plis q̄ omnes phīlosophi. nā pu
tauit deum res humanas nō curare sed ociosum eē
nīchilq̄ agere dīlīq̄ voluptatem summum bonū
esse et animas cum corporib⁹ interire. Claruit eu
tem Epicurus tēpore Lyrī regis persarum.

De Polistrato et Zopclide pbis Capiu. lvi.

Oistrat⁹ et Ipocistes pbī Epicuri discipuli
eodem die nati eodem die mortui sunt.

De Callisthenē phō

Ca:lxvi

Allisthenes pbūs aristotelis discipul⁹ fuit. hūc
ut dicitur in historiā alexādri ad alexādrū misit idē
aristoteles ut cum eo tāq̄ cōsiliari⁹ degeret. monu
stqz eū ut cum eo taliter loqueretur ut apud regias
aures uel silentio tueror uel sermone eēt acceptior :
fuit aut ab alexādro gratiarer accept⁹ Quadā igis
tur dīe in solēni conūluso iter amīcos alexādri ebz̄
os. mentione orta rerum gestarū a ph̄ilippi p̄tē ei⁹
cepit se alexāder patrī preferre et rerū suarū mag
nitudinē usqz ad celū extollere. assentīte malore cō
usuariū parte. Clitus aut fiducia amīcīcie regie cu
sus palma tenebat senet et sapīs ph̄ilippi memos
rīa tuebatur. ob quod iratus rex telo a satellite rap
to eundem in conūluso trucidauit. qua cede facta. in
sultans mortuo. patrocinis ph̄ilippi laudēqz oblec
rabat. postea uero intellecto facinore se occidere uo
luit: flens igitur amplexabatur cadaver et vulnera
contrectabat et confitebatur dementiam. interfecis
setqz se p̄ssi interuenissent amici. Recordabatur enī
q̄ nutrita sua soror fuisse Clitus et q̄ preter illum ali
os etiam amicos interficerat. scilicet amīcam no
uercam et consobrinū et fratres suos et plures ma
cedonie prīncipes : Ob hoc igitur ut ait Justinus li
bro duodecimō alexāder dieb⁹ quatuor nō comedit
donec vniuersi exercit⁹ sui precib⁹ exoriat⁹ Super
omnes valuerūt callisthenis familiariis sui persua
sioneset precesqut ab ipso rege ad prodēda mēozie
acta tūc temporis fuit deputatus Reuocato igitur i

bello animo carasmos et daos sue subdit ditionis . I
tunc non salutari tantū sed et adorari se iubet . quod
a plurimis cōsiliariis dissuadebatur . nā et quidēz
maximusnati ex suis ita dixit ei Si dī babilēi cor
poris tui quidstatī anīmī tui parem eēvoluissent or
bis te nō caperet . altera manu oriente contingente
altera occidente quid tu ignoras arbores magnas
diu crescere et vna hora extirpari Stultus ē qui fru
ctus earū spectat altitudinē non metuit . vide ne dū
ad acumen ventre contendis in ipsis ramis quosco
prehenderis decidas . leo quandoqz mīnīmarū a
uium pabulum fuit . nichil tam firmum ē cui pericu
lum non sit ab inualido . Deniqz si deus es tribuere
mortali bus beneficia debes . nō sua eis eripere . S
i autē homo es id quod es semper te esse cogita : stul
tum ē eoz meminisse propter que tui obliuiscaris .
Inter reliquos uero Alexandrum super bac demen
tia arguentes ne scīscet adorari se permetteret acer
rim⁹ extitit callisthenes philosophus qui et adorare
recusauit . ob quod iratus Alexander insidiarum si
bi paratarum finxit eum consciū . truncatisqz crux
deliter omnibus membris ei⁹ : abcisis auribus na
so et labiis deforme ac miserandum spectaculū red
dīdit . Insuper in cauea cū cane eum claudiū sūssit . et
ad metum ceterorū circūferrī . quo factō lysimach⁹
callisthenis auditor precepta uirtutis ab eo recipi
re solit⁹ misert⁹ tanti viri nō culpe s̄ libertatis pe
nas sustinentis venenū ei in remedium calamitā
tum dedidit Quo audito alexander lysimachū obisci
leoni sūssit . s̄ cū ad cōspectū ei⁹ cōcitat⁹ leo ipetuz
fecissz manū admīniculo inuolutā leoni obsecit seqz

ab illo defendit. Quod usdēns Alexander ad
miratus ē et admiratio in satisfactionē cessit caro s
renqz eū propter cōstantiā tāte uirtutis habuit. ly
simach⁹ uero animo magno regis ueluti parētēcō
tumelſā tulit. **D**e Anarchō phō. **C**api. lxvii.

Anarchus phūs tēpore alexādrī magni claru
st. Hic usdēs alexandrū nitentē regiones oriēs
tales occupare uelle et ad illulas oceanis explorato
res dirigere explorauit qualiter insnlis et ignoto
maribella agere posset. etiā q̄ terminabile op̄ag
gredetur. dixit ei frustra eūtāta assumere ad quo
ru finē peruenire nō possz. Lū ex doctrīa democrītī
preceptoris sui mūdos innumerabiles eē constaret.
Cui alexāder Heu me miserū q̄ nec vno quidē pos
tit sū. Hic anarch⁹ a nscocriōe tyrāno cyprorū
morte dānat⁹ ē. et cū tanq̄ ptyfano pīlo tūderetur.
aīebat mīstro carnifīci. Tūde anarchī pellē. anax
archū nō tūdis. Cum āt uice alīa torqueretur ut aīt
Gal. li. lī. c. de patētia nec ulla vī ibiberi possz qui
tyrānū amarissōrū dīctorū cōūcīsīs ipse torqueret
āputationē līgue mināti aīt. nō ei erit effemīate ad
olecēs bec pars corporis mei tue dīlōsīs. protīn⁹qz
dētib⁹ abcīsaī et cōmāducata līguā i os ei⁹ expūit.

De Leophrasto phō. **C**api. lxviii.
Leophrast⁹ phūs Aristoteli discipul⁹ et suc
cessor fuit. Lū ei ut aīt A. gell⁹ in lī. attīcarum
noctiū Aristoteles cōfect⁹ sensō eēt a discipulis ero
rat⁹ ē ut ipse eligeret loco sūi ei⁹ magisterī successo
rē quē sequeretur. Erāt ei i ei⁹ studio duo precipū
Leophrast⁹ ex lesbio. et menedem⁹ ex rhodo. Aristo
teles aīt suffit sibi afferrī vīnū lesbīs et rhodīs. et v

trūqz satis cōmendauit: s[ic] lesbiū magis vnde hemi
ni dubiū fuit qui lepide simul et uerecude successo
rē sibi illa voce nō vīnū elegisset. s[ic] Teophrastū Ira
qz aristotele defuncto oīs academīa ad teophrasti
tū cōuolauit. Huius Teophrasti has legim⁹ eē sente
tias Expedit tam probatos amīcos amare qz ama
tos probare Amīcīcas īmortales eē oportet. quan
ti ē sine anima corp⁹ rāti ē sine amīcībō. Lū amīcī
orationes breues: amīcīcas lōgas eē oportet. Ita
amīc⁹ esto ut īmīc⁹ eē nō tīmeas. fortunato amīco
vocat⁹ infortunato īnuocat⁹ presto s[ic] Amīcī blan
dū caue cui⁹ uerbū semper ē dulce. bon⁹ amīc⁹ gra
ui⁹ trascitur Amīcī ledere nec loco quidēz oportet.
Amīco exhibere ea te decet que tibi exhiberi velis.
Amīcī fides coagulū ē amīcīcie. Pro amīco occidi
expedit magis qz cīm īmīco uuerere. Ex īmīco vi
dictā si te īmīcī senserit perdi dīstī. graulus enī
aduersarīum securitate deciples. nocere nescit qui
se nocturū prodiderit. Amīcīlū ceca sunt ludī
cīa. Scripsit Teophrastus librum de amīcīcia in
quo amīcīam omnīcaritate prefert. sed rāram in
rebus humanis esse contestatur. Hic accusasse na
turā dicitur qz ceruīs et cornīcībus vīta diuturnas
quorum nīl interest bōmīnībus vero quorum maxi
me interfūisset tam exiguam dedisset vītam. quorū
si etas posset esse longior omnībus perfectis arti
bus eorum vīta erudiāretur. querebatur ergo tunc
se cum illa vīderet posse extīngui. Scripsit enī
Burelio Teophrastus librum de diutēis. Item
scripsit librum de nuptiis ut ait Iberonīmus con
tra Jouīnīanū. in quo querit an vīr sapientis ducat

uxorē: et cum diffinisset si pulcra esset: si bene moris
gerata: si honestis parētibus nata si ipsa sana ac di-
ues sit sapienti aliquādo īstre matrimonii statū in-
tulit Hec autem raro ī nuptiis vniuerſa cōcordāt.
non ē igitur uxor ducenda sapienti. Primum enim ī
pedisuntur studia phie. nec pōt quisq̄ libr̄is et uxorē
pariter inseruīre. multa sunt que matronarum vſis
bus sunt necessaria. preciosē vesteſtaurum gemme
sumptus ancille ſupellecilia parſa lectice et exedra
deaurata. deinde per totas noctes garrulas questio-
nes. Illa ornatior procedit ī publicum: hec honora-
tur ab omnib⁹ rego ī cōuentū feminarum mīſella
despicioz Cur alſipiebas viciānam. quid cū ancilla
loquebaris. de fozo ventens quid attulisti: non amī
cum habere possumus. nō ſodalē: alteri⁹ amoře ſu-
um odiū ſulpicatur. Si doctissimus preceptor in
qualibet urbium fertur: nec uxorē relinquare nec
cum sarcina ſre poſsum⁹. Pauperē alere difficile eſt
dilexīem ferre tormentum. Addo q̄ nulla ē uxorē ei
lectio ſed qualisq̄z veneris ē habenda. Si iracūda
ſi fatua: ſi deformis: ſi ſuperba: ſi ferida quodcunq̄z
viciū ē post nuptias diſcim⁹. Equ⁹ azim⁹ bos et ca-
nis et vlliſſima mācipia. vefteſ quoq̄z et lebetes ſe-
dile lignēum calix et uſeolus ſicellis pri⁹ proban-
tur et ſic emuntur. ſola uxor non ostenditur ne ante
diſpliceat q̄ ducatur. Si totam domuz ei cōmiseris
regendā ſeruit⁹ illi ē. Si aliquid tuo reſeruaueris ar-
bitrio fidēm ſibi adhiberi nō putabiliſ et in odiū ver-
titur et ſurgia concitat. et niſi conciliatus fueris pa-
rat venena. Mūrifices et ariolos et iſtiores gēma-
rum ſerſcarumq̄z veftiū ſi introdixeris periculum

pudicicie est probaberis suspitione infaria. verum
quid prodest diligenter custodia cum utor impudica
seruari non possit: pudica non debet. Infida enim cu
stos castitatis est necessitas. Illa vero pudica est dicens
da cui licuit peccare si voluit. Pulchra facile adama
tur. feda facile concupiscit. Difficile est custodiare quod
plures amant molestem est possidere quod habere uel a
mare nemo dignatur. minore tamen miseria defor
mis habetur quam formosa seruetur nichil enim turuz
est in quo totus populi vota suspirant. Quod si prop
ter dispensationem domus et lagorius solertia et fu
gam sollicitudinis ducatur uxores multo melius ser
uus fidelis dispensabit auctoritate domini sui obediens
et ei dispensationis obtemperans quam uxoris que in
eo existimat dominari. si contra nisi fecerit voluntate
tem id est quod placet non quod subetur. nullum est
am melius possunt amici et veritate egrotanti benes
ficiunt obligantur. Illa que per lacrimas semper uel
rum mestificat et hereditatis spe sollicitudinem fac
tans. languoris animum deliracione conturbat quia
si ipsa languor est egrotandi est et nunquam ab eius lectu
lo recedendum. ac si bona fuerit propter suauitatem. que
tamen rara aut nulla est. cum parturiente oportet ge
ni et cum persistente torqueri. Sapientia autem nunquam
solus esse poterit. habet enim secum omnes qui sunt uel
fuerunt boni et animum liberum. quocumque uulnus trah
fert et quod corpore non potest cogitatione comple
ctetur. et si hominum copia defuerit cum deo loquissi
tur. nunquam minus solus est quam cum solus fuerit. Porro
liberozum causa uxore ducere. uel ut nomen nostrum
non pereat. uel ut habebamus presidio senectutis. et

ne incertis utamur heredibus stolidissimū ē Quid enim ad nos recedētes a mūdo pertinet si nomine nostro aliis utatur et vocetur cū et fili⁹ nō statī patris uocabulū referat et innumerabiles sīnt qui eosdem nomine appellētur. Et que senectutis auxilia sunt nutritre domi illum qui prior te forte moriatur aut prauissimis morib⁹ sit. aut certe cū ad maturaz etatez perueneris tarde ei videaris mori Heredes autē meliores et certiores sunt amici et propinquū. quos iudicio elegas q̄d quos uelis nolis habere cons гарis licet certa sit hereditas. Dū adhuc uisibene utere substāta tua quā tuo labore quesisti: et nō iū in certos usus relinque Hui⁹ etiā Zeophrasti hec sententia fuit. pot⁹ ē docum eē q̄d pecunie confidentes doct⁹ enīm ex omnibus nec in alienis peregrinus ē nec amissis familiarsibus et necessariis in opere amicorū. sī in omni ciuitate ciuitas ē: difficultesq; fortune sine timore potest despiscere casus: ac qui non doctrinārū sed felicitatis presidūs putat se eē uallatū labilis in itineribus abulās nō stabili sed infirma cōfīgitur vita

De Diōdoro dialectico

Ca. lxix.

Diodor⁹ dialecticus illustris et socratis ī gre-
cia clarus. Hscut scribit Ihero. lī: i. cōtra Zou-
nīa. habuit. v. filias dialecticas insignes: q̄rum una
pbilo noīe carneadis magistri suis pulcherrimā scrip-
sit historiā. **De Polemonē pbō** Ca. lxx.

Polemo pbū quidtor et successor xenocratis cū
eēt p̄fī illecebris dedit⁹ casū xenocratis scho-
las ingredīsēs habitum animumq; mutauit⁹ audita
illius doctrina mirabilis. Hoc seriosius habetur su-

pra ubi de renocato pbō actum ē Claruit autē tem
pore Onye pontificis iudeorū

De Antipatre

Cap. lxxi.

ntipater sidonius omni anno dñe quo natus fu
erat febricitabat Tandem ad ultimam etatez
perueniens dñe natalis sui illa febre extinctus ē

De Arcephilade pbō

Ca. lxxii

Rcepīlas pbūs a quo īcepst secta academ
corū nouorūz. habuit amicū pauperē et egros
tum sed vtrūqz ut assulet pre uerecundia assimulan
tem quod cum arcephilas comp̄erīset iudicauit si :
ne confusione secretius succurrendum fore et accep
tum pecunie saccum clam illius puluisnari subie :
cit. illo pensus ignorāte ut homo īutiliter uerecun
dus quod desiderabat īueniret potius q̄ accipe :
ret Hic cum aduersus rem publicā iacēdemōasorū
ortā seditionem de nocte comp̄erīset. leges lycurgi
continuo abrogauit que de damnatio suppliciūz sus
mi negabāt. Comprehensis autē et interficiis fonti
bus euestigio easdē restitutū simul vtrumqz prouid
dens ne salutaris animaduersio nel īfusta ēt vel
sure īpedīretur Claruit autē tēpore Onye pōfificis
iudeorum

De Erasistrato medico

Ca. lxxiii

Rerasistratus medicus floruit tempore Onye pon
tificis iudeorūm. Hic ut legitur pulsū cognō
uit amantem. Refert enim Valerius q̄ cum Antio :
chus Belenci filius non per īffinio amore corrup
tus esset ab Erasistrato medico sanatus est. Qui
pulsū eius modo vegetorem modo languidū :
rem sentiens secundum accessum et recessum

neuerce. illud patris indicauit. qui carissimā cōiugē
filio cedere nō dubitauit ut sanaretur

De Archimedē pbō Cap. lxxiiii.

Rchimedes pbūs syracusan⁹ claruit tempore
marcelli reguli cōsul⁹ romanorū. Hic libel⁹
lum reliquit de quadratura circuli de qua dicit Ar-
istoteles in predicatione relatiois. q̄ sc̄ibilis qui
dem ē sed tamen non sc̄itur. Hic propter nimisā studi⁹
ositatē vita donat⁹ ē et vita spoliatus ē. Cum enim
marcellus syracusam cepisset. s̄z propter machina-
tionem Archimedis vitoriam suaz multum ac diu
inhabitā audiuisset eximia hoīs prudētia delecta-
tus ut vite illius parceretur edixerat p̄būs tunc in
domo propria animo et oculis in terrā defixis for-
mas describens in puluere mīstī qui predādī grā-
domum eius eruperat stricto gladio super caput e-
ius quīnā ēē interrogāti. ipse propter nimisā cui
p̄ditatem inuestigādi quod requirēbat nomē suum
indicare non potuit. sed protracto mansib⁹ puluere.
nō inquit istum discurbare circulus. ac proīde qua-
si negligens imperi⁹ vitoris gladio obtrūcat⁹ san-
guine suo artis sue līnamenta cōfudit. Hoc narrat
Valesi⁹ l. viii. c. de studio et īdūstrīa

De Ptolemeo pbō Cap. lxxv

Zoleme⁹ pbūs philadelph⁹ rex egipci studi⁹
s⁹ et librorū cupiduō demetriū bibliothece sue
prefecit. Cumqz quodā tēpore quiesceret ab eo de nu-
mero librorū. xx. mīlla adesse respōdīt s̄z paulo p⁹
usqz ad quīnquaagita mīlla posse peruenire putabat
nūctiat⁹ autem sibi dīcīt apud sydeos esse legē ore
ipsi⁹ desedita et dīgito eius scripta pro qua sumo

pere laborandum eē dicebat ut in grecum conuersa
eloquii in archinī regalib⁹ haberetur Hec enī
erat lex dei usuentis et ad ostendendum eius sancti
tatez addidit q̄ nō nisi a dei usuentis cultorib⁹ erās
ferri potuisset. nā et Zeopompus nimbistoris quas
scribebat eas voluisset inserere versus ē in amentis
am per dīes. xxx. Teotectus quoq; propter eandēz
causam factus ē cecus: et penitentes sanati sunt Et
suggessit regi q̄ scriberet pontifici iudeorum ut iudeos
ebraice lingue et grece peritos ad eum dirigeret
cum lege dei. qui ad eam transferēdum sufficerent. Quod ut impetraret munera cum epistolis
mittenda censuit. Aderat autem ibi Ariste⁹ longo
tempore iudeorum calamitati compatiens. oportus
nitare liberandi eos inuenta ait. Quomodo quod
postulas obtinebis. tot iudeis in regno tuo seruens
tibus: soluere igitur eos gratis erit pontifici iudeis
orum. nec ob hoc quod dico me iudeorum affinē ex
istimes. sed quia scio tua interesse si factorēm omnī
um deum honoraueris. liberauit ergo rex de iudeis
cīx. milia dans dominis eorum pro capite culus lis
bet. cīx. dragmas argēt: cum dixisset rex: hoc magis
num ē sed non regi munifico Tunc scripsit rex Elea
saro in hunc modum. gentem tuamque iuxta nos ei
rat libertatis donauit arbitrans hoc deo esse sicut
dum quorū quosdam assignauit militie alios i pa
lacio meo constitui leges quoq; vestras in biblios
thebae mea decreui reponere: bene ergo facies mitte
do nobis viros seniores qui valeant interpretationis
nem earum nobis relinquare. transmissi modo argē
ti centum talenta pro immolationib⁹ faciēdis et quā

quaginta talenta aurum ad characteres et libatozia fa
cienda. gemmas quoqz sine numero transmissi ad ope
rationem artificum: tu manda nobis que ex his fie
ri uolueris quod gratius amplectemur Tunc Elez
asarus missens quod postulabat regi ita rescripsit.
Ad interpretandum legem quam postulas misi ulros
seniores de unaquaqz tribu. vi. legem ferentes. tue au
tem pletatis ac iusticie erit ad nos eam caute remis
teri: Hi sunt. lxx. Interpretes qui licer. lxxii. fuerunt
more sacre scripture. lxx. discuntur que modicu nume
rū si super aliquam summā extreuerit sepe subiicit
Quis cum venisset ad regem benigne ab eo collec
ti sunt: et manentes duodecim diebus cum rege scis
citus est ab eis que in corde suo disposuerat et pre
cipue de duobus: scilicet de dei cognitione: et regni
gubernatione. Eiusqz instruxissent eum de regni ad
ministracione tunc plent9 disputauerunt de uno deo
colendo: et qd nulla creatura deus esset Unde est qd v
bicunqz occurserit eis de trinitate vel sub silentio
transferunt. vel enigmatice transtulerunt: ne tres de
os colendos tradidisse videretur Similiter et de i
carnatione verbi mentionē facientes ut in ysaia qui
cum dixisset Puer natus ē nobis. et addidisset sex es
sus nomina: pro illis sex nominibus transtulerunt
magni consilii angelus. ne videretur tradidisse bo
minem deum factum Tunc ostenderunt regi rotulū
quem habebant nec sufficiebat admirari cartarum
tenustatem et compagationem que oculis cōpres
bendi nō posse qd litterē auree in candore cartarū
adeo legibiles apparerent Introducti autem sunt
in domum regis secus mare secretam que ad nego

clorum deliberationē erat: et date sunt eis celle sīn
gule et quicquid vīsum ē eis oportunū ad interpre
tandum. Et seruantes singulis dīebus ritum purga
tionum et orationum suarum secundū legē lauabāt
se ad mare. preterea interpretabantur ad horā nos
nam. deinde transibant ad cibum et ad requiē et cō
summauerunt opus in lxxii. dīebus. Augustinus dī
cit q̄ miraculoſe factum sit q̄sīne diſferētia vna et
eadem editio iñuenta ſit et in tot dīebus interpretati
ſint legem psalmos et prophetas. Iheronim⁹ tam
men videtur velle q̄ interpretatores ſex dierum in
ſabbato conferebant ex omnībus conflantes vnam.
Completo autem opere demetrius conuocauit om̄i
nes iudeos qui erant in alexandria et de prouincia
perītores. et lecta est coram omnībus eorum transla
tio et approbata. preterea delata est ad regem et
coram eo replicata. Cumq; interpretes peterent a re
ge dari auctoritate ut immobilia peregeret hoc
ſe facturum laudauit ſi demum ita caſte colligeret
eam ut quod ſemel iudicatum foret non cogereretur
irritari. Et remiſſe eos oneratos muneribus. Elea
ſaro quoq; transiſſit muuera. In templo vero vſu
tis dei preter vasa miſſit mensam auream gēmīs ins
appreciabilib⁹ inſignitam cuius ſpiffitudo cū effet
dūmīſi cubiti tamen materia opus ſuperabat. Hic
Ptolemeus canones astrorium compofuit et libros
multos conſcripsit. Hic etiam in quadriginta lib⁹ val
de peritus fuit ac doctissimus. Hic fecit descrip
tionem orbis terre et numerum ſtadiorum terre et
circulos terre mira ſubtilitate et ingenio iuuenit. Eo
tempore carthaginēs naniſ predio, romāgos vicerunt

metello consule fugato. et marcū regulum cum quis
gentis romani nobilioribus coperūt. et ex eis. xxx
milla occiderunt. Landē carthaginēses reguluz ro-
mam miserunt de pace et comitazione captiuorū
tractaret inter eos et romanos. qui romam uenies
persuasit senatu ne pacē facerēt nec propter se uel
paucos romanoscaptostot captiuorū milia cartba-
ginenium redderent. Cum romani propinquū et a
mīci eum retinere vellent ne in captiuitatē rediret.
ait se nō esse romanum. et ea die qua in potestate as-
fricorum et carthaginēs uenisset. Unde et uxore
que eū āplexari uoluit remouit. Reuersus igitur in
africam angusto ligno cum acutissimis clavis ē affi-
xus ubi stare cogebatur nec in aliquā partem sine
atrocissimis penitētē potuit inclinare. et sic crudeli-
ter perempsus est. maluit enim ad exquisita suppli-
cia proficiisci q̄ si de data hostem fallere et susurrā-
dum uolare. Eo tempore puer rome de ancilla du-
plex natus ē habens quatuor manū quatuor pedes
quatuor oculos et totidem aures. naturā uirilē ha-
bitus duplīcēt. Eo tempore primus nūm⁹ argētēt
in urbe figuratus ē.

Demenādro poeta

Ca. lxxvi

Enāder poeta comicus tempore Ptolemei cui
ſocer fuit clarissim⁹ Hui⁹ iuria ḡero. ē illud
verbum quod introduxit Paul⁹ in epistola ad cori-
thios Corrumpt bonas mores colloquia mala.
Et ut ait A. gellius iste m̄nāder a philemone neq̄
q̄ parisi scriptore in certam insib⁹ comediarum sepi-
us uinciebatur. quem cum forte habuisset obūsum.
queso inquit philemon cum bona uensis dicit michi

Cum me uscias non erubescas. Hic fusi auguret cū ad augurandum monte ascendisset ut scribitur, vñ. ep̄d̄l. vñdit aquilam cōtra se alas mouentē. vnde ī tellerit se mortuorum qui domum rediēs contrista batur et febris citare incepit. mortuus est autem temporibus Onye pontificis iudeorum.

De P̄slemon poeta

Capitulum. lxxvii.

H̄slemon poeta in certaminibus comediarum sepe victor menādrī fuit quāus esset menāder peritior. H̄sc ut ait Hale: sepe immoderati risus vi rapiebatur. Cum autem paratus fīcus in conspectu positas asello consumente puerum ut illum abi seret in clamauit. quis cum tam comestis omnib⁹ su peruenisset. quomodo inquit tardus fuisti in hūc numerū asello. ac protinus urbanitatem dicit cetero anhelitu cochlīnorū prosecutus sensile guttur salebris sp̄ritus angustia pregrauauit. Clarus in ve ro tempore Onye pontificis iudeorum.

De zenone pbō

Capitulum. lxxviii.

Enon pbūs stoicus floruit tempore Ptolemei. H̄usus ē illa sententia Sapientis ē nō posset turbari ut ratio eius cedat prauis affectibus. Hac etiam ratione usus ē ut ait Seneca. nullū in alii gloriosum ē: mors autē glorioſa ē. mors ergo mala non ē. Unde et ipse zenon morte sibi intulit ut post mortem felicis uiveret.

De zenone also

Capitulum. lxxix.

Ait similiter aliis pbūs zeno nomine de quo scribit Galerius & cum a tyranno de cūs nece tractauit torqueretur dixit se socios inducere uel

le sed expeditret ut eum tyrānus secreto audiret. lat
ato ecclaeo aurem tyrāni mortu corripuit nec āte di
missit q̄ et ipse vita et ille parte corporis priuaretur

De Hegesia philosopho. Capitulum octogesimum
Egesias ph̄bus eḡptius qui clarus tēpore pro
lemei ut ait Halerius sic lucide et pulcre mala
vite huius representabat ut eorum miseranda ima
gine audientium pectoribus inserta multis volūta
rie mortis appetende cupiditatem generaret Ideo
qz a rege Ptolemeo viterius de hac re differere pro
būstus est.

De Ennio poeta Capitulum octogesimum prīmu
nnius quīntus poeta Tarenti clarus qui a La
tione questore romam translatuſ est et habita
uit in monte auentino parco admodum cibō conten
tus Clarus autem temporibus machabeorum

De patubio tragediarum scriptore. capi. lxxii
Etius brundusius tragediarum scriptor ne
pos Enni poete ex filia clarus primo rome in
de postmodum tarentum regressus est et nonagena
tius oblitus.

De Statio poeta capi. octogesimūterciū
Zattus cecilius poete socius et contemporane
us Enni poete natione gallus mediolani obi
it. Huius bec est sententia vt ait Gulus gellius Anis
misi pessimi sunt fronte hilari et corde tristis. Hic du
os libros composuit poeticos et metricos scilicet A
chilleidem et Thebaidem Clarius rome.

De Valerio poeta Capitulum octogesimum quartum.
Valerius catullus poeta veronensis claruit machabeorum temporibus et rome obisse tricesimum etatis annum habens

De Plotio Capitulum octogesimum quintum.
lotius gallus qui claruit machabeorum temporibus primus rome latinam retorica docuit.

De Panetio philosopho capitulo octogesimum sextum.
Anetius philosophus claruit rome temporibus Scipionis cuius et preceptor fuit. Huius
hunc est sententia. *Vitaz hominum qui etatem in mediis rerum agunt ac sibi suisque vobis volunt ad cauenda pericula ex improviso assida et prope quo cedrana vigilare oportet esse animo propto semper intento ut atletarum qui pancratis vocantur. neque sicut illi ad vindicatos luctus cauti, et ad faciendo sunt parati: ita animus et mens viri prudentis aduersus vim et perulantiam insularum omnium loco atque tempore prospiciens debet esse erecta ardua et parata nunquam commissuens nusquam aciem flectens consilia cogitationesque contra fortune uerbera atque insidias insimicorum quasi brachia et manus protendens. ne qua in re aduersa et repentina incursio imparatus impotestisque nobis oratur:*

De Zito liuso capitulum octogesimum septimum

*I*nis filius historiographus et tragediarum scriptor illustris rome claruit ante Julium cesarem nouem annis fuit natum patanus. id est paduanus. ubi enim mortuus est anno quarto

imperiis Cesaris Vixit autem annis circiter .lxx.
sicut habetur in cronis Iberonisi et Eusebii ces
sariensis Scriptis egregie de bellis romanorū cuī
Hannibale in libris centum

De possidente stoico Capitulum lxxxviii
Ossidonius stoicus discipulus panetii claruit
tempore Scipionis: fuit astrologus magnus, ut
alit Augustinus li. v. de ciuitate dei. capitulo quinto

De Cratone philosopho Capitu. lxxxix
Ratio p̄fūs stoicus natione egypcius panetii dis
cipulus fuit Huic habetur multa egregia dic
ta de quibns hic pauca excerpta sunt Deines tme
re si sperare delleris Queris quid profecerim: Res
pondeo Amicus michi eē cepi Sibis amari. ama.
Questum fuit a Cratone an beneficium dare seru⁹
domino possit. respondit Quedam sunt beneficia que
dam officia et quedam ministeria. beneficium ē quod
alienus dat. alienus autē ē qui potuit sine reprehē
sione cessare. Officium autē ē filii et uxoris ceteras
rumqz personarū quas necessitudo suscitat et opez
ferre iubet. ministerium ē serui quē conditio sua eo
loco posuit ut nichil eoru⁹ que prestat imputet supe
riori De marco oratore Capitulum. xc

Arcuscallidius orator claruit tempore pompeii
De dsodoro capitulu nonagesimus primū
Iodorus syculus grece histore scriptor clar⁹
habetur tempore pompeii

De Cursone capitulum nonagesimus secundus
Ario popularis orator claruit tempore pompeii
Hic in affica premissi exercitus pudore
mori maluit & euadere.

De Scipione

Capitu. xciij
Scipio romanorum cōsul ab euētu victorie afri
cane dicitur ē africanus. quia africā sua probitas
te deuicit. Hic multo tempore pānetis pbi auditor fu
it. de quo vīctoriarum magnarum mis̄ et laudabi
les actus leguntur in bīstorīs romanorū. Sed qz
pbūs et pbi auditor fuit quēdā prudētissima ei⁹ dic
ta et acta cōmendabilis hic interserenda sunt. Hic
optimis morib⁹ adeo ornat⁹ exīstet. ut plus i p̄tēm
liberalis i sōzores. bonus i suos: lustus i omnes
fuisse legatur. narrat etiā de eo Hale. maxim⁹ li. iii.
ca. vi. q̄ post vīctoriā i hispania babīrā ubi a roma
nis procul exīstet. dū eēt annorū xliii. p̄ncip̄s ro
mani exercitus i africā mītēdi elect⁹ fuit: pbi car
thaginē capta et vīctoria maxima de africā obte
ta inter ceteros capiūos i sua potestate redactos:
quos i cartaginē clausos habebat pueram nobī
lem et decoram vībit nob̄ili illius ciuitatis iuueni
desponsatā. qui acceritīs parentibus eius et spōso
i nūsolatā tradidīstaurum quoq̄ pro redēptione pu
elle allatum summe dotti ei⁹ adsecit. qua contīnē
tia et magnificētia vniuersa gens vīcta que forē a
lias cessura nō fūsset romani īmpēriū populo cessit
narrat etiā idem Haleli⁹ li. iii. c. vi. q̄ cum Scipio
accusaretur de pecunia apud senatū respōdēt. Cum
torā africā potestati vestre subiecī: nichil ex ea
quod meum diceretur preter cognomen retulit: fuit e
nīm dictus Scipio africanus qz africā deuicit. Idē
addidit. non mē tēsauri africani nec frēm meum a
sianī auaros reddiderunt: nā vīterq̄ nostrū magis
inuidia q̄ pecunia locuplesē Dūz semel rome apud

senatum ut narrat Valerius libro sexto.ca.iiii. duo
contenderunt quis eorum in hispaniam mitteretur quo
rum uterque mitti procurabat omnium consulum sena
tentia fuit ut is mitteretur in quem Scipionis sente
tia declinaret. Qui autem neutrum ex his mitti nichil
placet: quoniam alter nichil habet: alteri nichil fas
tis est. Eque enim malaz licentia imperii magistrarum
sudicauit inopiam et auariciam. scilicet neutri missio
nem. Discebat Scipio nichil esse difficilius quam amicitiam
velique ad extremum vite diem permanere. interdum
enim dimittitur contentio luxurie vel alterius compa
modi quod idem ad ipsius uterque amicorum non potest.
Pecuniam quoque nullam esse maiorem discebat in ple
risque amicis quam glorie cupiditatem. ex qua ob cer
tamen honoris et glorie intimitas maximas sepe
inter amicissimos extitit videmus. Idem etiam de
se solitus erat dicere: nunquam se minus ociosum esse:
quam cum esset ociosus: nec minus solum quam cum solus es
set. Discebat etiam quod ut milites equos propter crea
bras contentiones preliorum ferocitate exultantes
domitoribus tradere solent: ut his facilius possent
vit. Si boves secundis rebus effrenatos sibi per presu
mptum tamquam in gyrum rotis et doctrine duci oportet ut
percipliant rerum humanarum imbecillitatem varie
tatemque fortune. Idem solebat amicari quam in rebus omnibus
boves diligentiores esse: ut capras et oves
quod quisque haberet posset dicere. amicos vero quod
haberet non posset dicere.

De Tullio.

Capitulum: xciii.

Ullus cognomēto marcus et cicerō inter con-
sules romanorū nobilissimus roman⁹ extit⁹.
et tēpore Julii cesari⁹ clarus. Hic uxore repudia ⁊
ta rogatus fuit ab hisco prīncipe ut sororem ei⁹ in
uxorē duceret. qui⁹ non acquieuit dicens se non posse
se uxori et p̄bie pariter operam dare. Scribit autē
Tulli⁹ egregioa libros plurimos sub titulis infra
scriptis. De officiis libros tres. De amicitia libro
vnum. De senectute li. i. De oratione li. iii. De para-
doris li. i. Proslippacarum li. i. Rethororum li. iii.
Tusculanarū questionū libro vnu Orationū li. xii.
Invectuarū li. vi. de legib⁹ li. vi. de fine boni et ma-
li li. v. de natura deorum li. iii. de ciuitatis de libro
duos. de fato libro vnum: de creatione mundi li-
brum vnum: de partione orationis libro vnu. dia-
logorum adbozencium libro vnum: de achates
mīcte libro vnum: de republīca libros sex: de ag-
ricultura libro vnum: de luctu et fune naturali
librum vnum. Topicorum vnu. Generearum id est
gestorum contra Venerem libro vnu. Invictua-
rum contra Salusti vnu. Invictuarum coera Las-
tibilinam et suā orationes quatuor. De consiliis du-
os. De rebus militaris vnu: de synonimis vnum
de gloria humana libro vnum: de consolatiōne libro
vnum: de laude Catonis libro vnum: de responsio au-
rulspicium vnum: de pronosticis vnu. Item scripsit
epistolę multas. Sed dictis Tulli⁹ hinc pauca nos-
ralia ad eruditōne legēbris becūserat. Ex libro
de officiis p̄lo vnu⁹ bis in actione consiliis: a qua
tamē sepe fit intermissiones dantur ad studia
rēdit⁹. Scire debem⁹ que in terris gignuntur ed vnu

hominum creari. homines autem hominum causa suis
se generatos ut ipsi inter se alii alii prodere pos-
sint. In hoc autem dicunt naturam ducem sequi et
comunes utilitates ferre in medium. quare suscipit
enam sunt bella ut post sine iniuria in pace minatur.
Itaque paci que nichil habitura sit insidiarū semper
est consulendum. Totū iusticie nulla capiebilius est
eorum qui ut maxime fallat id agunt ut boni esse vix
deceantur. liberalitate et beneficētia nichil est nature ho-
minis accommodatus. sed hec multas debet habere
cautiones. Videlicet enim primo ne obsit quod
datur beneficium vel illi cui datur vel aliis. Tunc e-
stum mulei cupidi splendoris et glorie qui aliis cas-
piunt quod aliis largiantur. et sic aliis nocent ut in
alios liberales exstant. nos autem ea liberalitatee uta-
mur que amicis proficit et nemini noceat. Demū ne
maior sit liberalitas quam facultas ne tandem in pro-
digaliatem vertatur. sed unicuique pro dignitate
quod suum est tribuatur fundamentum enim iusticie
est. nichil enim liberale est quod non sit iustum. Spe-
ciali sunt etiam mores etiam in quem beneficium confe-
ratur et animus eius circa nos et comites et socios
vite et ad nostras utilitates et beneficia prius
collata. Omnimodum socieratum nulla prestatior nulla
firmiter quam cum boni viri moribus similes familiari-
tate coniuncti sunt. nichil enim amabilius est nec
copulatius quam morum similitudo bonorum. In quibus
enim eadem studia eadem voluntates in his fit
ut alter altero delectetur ut seipso et sic vicius fiat ex
pluribus. nichil laudabilius nichil magno clarioque
virro dignus placibilitate et clementiaque rameo

ita probada ē ne adhuc beatūr reipublice cōta seue
ritas sine qua cōtas nō potest admissari. Qis
enim animadversio et castigatio debet vocare a cō-
tumelia nec ad eī qui punit vel castigat aliquē sed
ad reipublice utilitatem referrī. Lævendū ē etiam ne
maior sit pena q̄ culpa: et sō prohibēda ē ira in pu-
niendo maxime. nūq̄ enim irarū ad puniendū acces-
dēs medocritatē illā tenebris que iter parū ē et nū
mīum. Quid ergo reipublice prefont legib⁹ similes
sunt que ad puniendū nō facienda s̄ equitate ducū-
tur luxuria cū omni etati turpis sit: sensib⁹ maxime fe-
dissima. Tāta ē iusticie vīs ut nec illi qui maleficio
aut scelere pascuntur sine ulla eiō particula uiuere
possint. nam et princeps latronū nū equaliter pre-
dam dūdat aut interficietur a locis aut relinque-
tur. male se habet res dum quod virtute effici dēt: i
id pecunia cōparatur. Homīnē incōmodo alterius
sui agere cōmodū magis ē contra naturā q̄ mōre.
Sicut enī si unūquodq̄ corporis mēbrum hūc bas-
beret sensum ne possit pugnare se ualere si proximi mē-
brū valitudinē detractisset debilitari et interire totū
corporis necessitatis est. sic unūquodq̄ nostrū si ad se rapi-
at cōmoda aliorū detrabatq̄ cui possit emolumenti
sui grāz societas boīm et cōmunitas ut exercitor ne-
cessitatis ē. Errat qui vīciū ulli corporis que fortuna vi-
cīs animi graui⁹ existimat. Quād intereat vīrum ex
homīne quis in belua se cōverteret aut sub hoīe figura
imantecatē belue gerat. Illa promissa seruāda nō
sunt qui sūspicītū sunt quibus filiū tu promisisti
Idē in libro de amīscīa. nullā excusatio ē si amīscī
causa peccaueris. nā cū cōcūstrīx amīscīle vītū

opinio fuerit difficile est amicis manere si a veritate deficis. Quod si rectum statuerimus uel concedere amicis quicquid uelut ipetrare ab eis quicquid vellimus perfecte quidem sapientes sumus si nichil beat res vici. Hec igitur lex in amicitia sanctiatur ut neque rogemus res turpes ne rogari faciamus Tunc propter enim ualde excusatio bec est et minime accipienda si quis contra rem publicam amicis causa se fecisse fastatur. Precipiendu[m] igitur bonis est ut si in praeiorum amicis signari aliquo casu inciderint ne existimetur se alligatos. ut ab amicis in rem publicam peccatis non discibant nec minor pena statuenda est his qui alterum secuti fuerint impletatis ducem. non nichil minoris cure est qualis res publica sit post mortem meorum futura. quod qualis est hodie. Hec igitur prima lex amicis sanctiatur ut ab amicis honesta petam et amicos causas causa honesta faciam. Consiliu[m] uero libere dare gaudeamus plurimi que in amicitia amicorum bene suadentibus valet auctoritas. Scilicet dum nulla in amicis malorem est pestis quod adulatio[n]em que est uicium hominum levius ac fallaci[u]m ad voluntatem oia loquaciu[m] nichil quod ad ueritatem. nulla bec est amicis cum alter uerum non vult audire. alter ad mentiendu[m] parat est. Dia brevia tolerabilia esse debent etiam si magna sint. Idem in li. de senectute. Tantum cibi et potu[m] adhibendu[m] est ut ut res reficiatur uero opprimatur. Amicis lenilis quid velit non intelligor: quid ei absurdum esse potest quod minus restat uero plus uiatissimi querere: frustra sperat adolescens uel promittit se diu uicturum. Quid enim stultus quod incerta pro certis habere. quoniam illa eras multo plures quam senectus mortis byz casus: facilius

enī adolescētes morbos incidunt: graui⁹ egrotāt: tri-
stia curātur. mors contingit adolescētib⁹ aduersā-
te et repugnāte natura: et sō graui⁹ sensib⁹ uero ves-
tis tanq⁹ spōte nulla vi adhibita et ideo leuis. Si
cut ergo poma ex arborib⁹ si cruda sint vi euellūtur
si matura intacta decidunt. Sic vis adolescentib⁹ vi-
tam auferit: sensib⁹ maturitas. Idē in libro de para-
doxis. Omnis sapientis liber: omnis scultus seruus.
Qui libere ioperabit qui nō pot suste cupiditatibus i-
perare. Quid ē libertas: potestas uoluēs ut velle
Quis aut uiuēt ut vult: qui rōe uulnēs qui gaudet offi-
cio: qui nec legib⁹ quidē propter metū parer s̄z eas
sequitur et colit. qui nescibil dicit facit uel cogitat nesci-
libenter uel libere. Sols iugiter sapienti cōuenit ut nesci-
bil faciat inustus nichil dolens nescibil coact⁹. Cum
seruus sit cum obedientia fracti animi atq⁹ desec-
ti et arbitrio suo carentes. Quis negat omnes leges
omnes cupidos omnesq⁹ improbos et seruos. nun
quid ille liber ē cui mulier imperat: cui leges impo-
nit: prescrībit: subter. uerat quod ei uideretur nec ille i-
perati aliquid negare potest uel auāre recusare. ego
istū nō seruū sed etiam nequissimum seruum appels
lāndum puto: sicut amplissimam familiam noctis
sit. Idem in libro pbli pōt carnari nullum acri-
torum est prēsidium sed charitate et bensuolentia ci-
uitū oportet et septum non armis. Omne in aliū nas-
cēs facile opprimitur: ueteratū plerūq⁹ sit robusti-
us Turpis fuga mortis dūs morte delorē. Calusuis
boniūs ē errare nullū alienissi insipieis in errore
perseuerare posteriores enim cogitationes ut astū
solent esse sapientiores: Optimus est portus

perentii mutatio consilii. Idem in libro retorico.
Sapientia sine eloquentia parum prodest. Eloquen-
tia uero sine sapientia nūc prodest. sed plerumq;
nimil obest. Atq; auditores facimus si ea que
dicturi sumus nota et magna et uilla eē demōstra-
mus. et nos breniter dociles facim⁹ si apte ac bre-
uiter summā cause exponamus. Lūq; docile vis fa-
cerē simul et attentum facias. nam is maxime do-
cili⁹ ē qui attētissime audire parat⁹ ē

De Latone pbō et poeta Ca. xvi.

Ato marcus proclus hocicus pbūs et poeta la-
tin⁹ claruit rome virgilii sepoore. Hic tate cōfā
tis vīr fuit ne glorie et nullas vīcīas laudādo profue-
rit nec usūperādo nocuerit. Hic lūcer gentilis hūia
nam tamē gloriam fugiebat. Sed ut de illo scribit
Galusti. quo minus appetebat gloria. eo magis sū
lū gloria sequebatur. Hic aīs eē perpetuas exili
māo: tandem tedio duplicitis quartane lassit⁹ scipios
occidit ut meliore⁹ uitā inneniret. Augustin⁹ abe i li-
bro. I. de ci. dei. dicit q̄ coro scipionem occidit vīctori
am cesari⁹ impatienter ferēs et ei habili⁹ molens vī-
de dicit Gene. ad luci. ep̄s̄kola. Etīs. q̄dā nō tantū
cesari⁹ sibi irat⁹ nudas in vuln⁹ mort⁹ egit et ge-
neroſum illi⁹ conſep̄to remq; omnis potenti⁹ spiritū
non emisit sed elecit. Hic docuit rempublicā vīrtutī
bus magis q̄ armis eē tuendā. dicit⁹ ad romanos⁹
ut aīs Augustin⁹. v. de ci. dei. nolite inquit estimare
magiores vestros armis rempublici⁹ et parsua mag-
nam fecisse. si ita eff⁹ multo pulchiorum eī⁹ noebabe
remus quippe sociorum atq; claus⁹ præterea anno
rum atq; equorum maior copia nobis q̄ illis ē. sed

alia fuere que illo magno fecerunt que nulla nobis
sunt scilicet domi industria foris iustitia i peritiam i cō
suleudo liber neque delicto neque libidinis obnoxia pro
bris habemus luxuriam atque avariciam; publice egestatem;
pruatu opulentiam. laudam disustias. sequimur iner
tiam. iter bonos et malos discrimen nullum. oīa virtutis
premia abuso possideat De reliquis vero sententiis e
ius notabilibus aliquae hic posse sunt. Huius ulla ve
luti ferrum est si exerceatur conteretur. si non exerceatur
rubigo consumit Similiter boies exercendo uideremus
cōteri si namque ierila ars torpedo pli derrimenti facie
atque exercitatio Idē dicebat milites suis Logitate cui
quis viris si quid per labore recte feceritis labores sua
le recedet a vobis cito. beneficium a vobis non recesset
dū viatis. si si contra per voluptatem nequiter fac
tū apud vos manebit Idē omnicicie si forte ignorans
ter cui prauis cōciliare fuerit dissolue de sunt magis
atque tenende Idē multo melius est quodā acerbos ha
bere iūicos atque eos omnicos qui dulces. i. adulatores
videntur illi ei uere sepe discutebit aut nunc Hic cui
ab eo quereretur que maxime expeditum in re famili
ari. respōdit quoniam sunt scilicet benefacere bene pasce
re bene vestire bene arare. illi quereretur quid est fe
norari. respōdit quid hominem occidere. Scripsit
autem cato librum de moribus partim prosaico ser
mone et partim metrico qui a paucis i scholis fre
quentatur qui multas sententias notables et mol
ta cum egregias continet

De Diogene philosopho

Capit. xxi

Jogenes babylonius pbūs stosc⁹ Catonis tē
pore claruit Hic omnib⁹ reb⁹ spretis et a se re
sectis cepit in babylonia mendicare ut perfecti⁹ be
atitudinē attigeret quod percipiēs cesar iussit ut cū
quo ciuium eū liberet comedere ut ille eum presto
mādato reficeret. Lui quidā pictor adiūctus ut eius
eloquētiā addisceret uel sua sc̄iētia delectabile cō
sortium ac solacium vīcibus q̄ plurimis pbō exibi
beret. post tempus uero aliquid decursū pictor pre
dīc⁹ qui pbī euologium uisitauerat i mensis spacio
hoc neglectū taxaret. quare admīstrat⁹ pbūs quo per
uenisset su⁹ pictor incipiebat sc̄iētari quo peruenis
set. pictor uero cognoscens qz pīngendo se fouere nō
posset et prospic̄tis qz medici lautaꝝ contrabunt uī
tam sibi usurpauit habitum medicina ūdūtisqz pal
līum vario subductum magnamqz cucullam capi
et superponens sicqz medicū se dīxit. post processuꝝ
uero temporis predictus pictor suos uisitādo infiri
mos. Diogenē obulauit quē tunc aspiciens in anio
cogitauit. est ne hīc tuus pictor non tamen audens
sibi loqui propter vōlūm honorabilitatem. preter
iust ergo pictor et stetit cogitādo pbūs. altera vero
dierum sterum obulans sibi dīxit pbūs. et pictor q
llī es. es modo medīcus: sed indignans pictor. quā
do fueram tuus pictor. Lui pbūe Antiquitas & formu
las mortuas feciliū vītas apparere. sā uero uitiosi
ter mortuos facis respirare. et sic pictor cum pudor
re recessit: et post hoc ad suum loculū remeauit

De Antipatre pbō

Capitulū. xcvi.

ntipater pbūs stoicus acutissimi ingenii vir clā
ruit Diogenes babylonii tempore cuius et discipu
lus fuit. De Galusio pbō et poeta La.xviii
Allesius pbūs et poeta romanus claruit tem
pore Tullii cūsus insimicuſ et emulus existit.
Hic scripsit de bello catilinario librum vnum Itez
de sugurtino librum vnum

De Plautio oratore / Capitulum.xcir.
lautius armatiſ ciceronis discipul⁹ orator⁹ inſi
gnis ſrome claruit Hic cum gallia comatam re
geret lugdunum condidit

De Cato lucrecio poeta Capitulum.c.
Itez lucretius poeta pompei tempore claruit
qui amatorio poculo in furorem uersus est. Itez
bro⁹ autem aliquos per interualla iſtanſe conſcri
pſit quos postmodum emendauit. Tandem ſe proſ
pera manu interemit anno cratis sue.xlſſſi.

De lucio poeta Capitulum.ci.
Ucius pomponius poeta natioe bononiensis
ſcriptor catilinaris pompei tempore claruit

De Plauto poeta Capitulum:cii:
lautus poeta comicus Tullii discipulus ſrome
claruit Hic propter annone defectum ad mo
nas manuarias pſtoriſ ſe locauerat. Ibiq; quoſens
vacasset ab opere ſcribere fabulas et vendere ſoli
tus erat. ſuit autem eloquentissimus. De ſenten
tis eius moralibus quedam hinc pollicet ſunt. Pecu
nia ſollicitudinum cauſa eſt et caput. Ibiſmet eſſe
ſufficientem priuatum bonum eſt. Ais vires ibi hono
res deferrī inter miferos uulſto Si pro meritis no
bis reddendis nō putam⁹ ipſi noſmet fallim⁹. quid
ſiſſi

nam o stulte misru ē: si qui te nouit despicit. qui non
nouit diligat In amiciciā et fidē stultū ne receperis
In silentium et reproborū faciliter sustinetur odiūz
q̄ collegiūz. nemini te nimis socialē feceris. nimis
tamē singularitas fugienda est nā si nimis singularis
resum⁹ parem ferre non possum⁹. mīnores despī
cīmus. mātōrēb⁹ inuidem⁹. ab equalib⁹ dissentim⁹

De Virgilio poeta

Capitu. cīlī.

Virgilius inter oēs poetas latīnos optim⁹ na
tione mantuan⁹. cremonē studiis eruditus est.
Deinde sumpta toga magisterii mediolanum sult.
post breue autē tempus romā profectus ē Hic ideo
Virgilius ē uocatus quasi a vīrga. eo q̄ mater eius
somniauit se paritura vīrgā que usq; ad celū pertin
geret. quod nichil altud fuit nisi q̄ paritura erat vīr
gilius qui loquēdo celuz tāgeret. ut ait bugutio. hīc
phīa naturali preditus. et sā nīgromātic⁹ fuit et mi
ra quedam arte illa fecisse narratur In porta nea
polis cāpanse dicitur fecisse muscam eneam que d
nes muscas ab urbe expellebat In eadē urbe mac
cellū sic cōstruxisse fertur ut nulla ibi caro putresce
ret. narrat enim alexander neq̄ in libro de naturis
rerū q̄ macellum neapolitanum carnes illesas a
corruptionē diſsemare nō poterat. sī hāc īcommo
ditatem prudentia virgilius ercepit reclūdētis carnē
nescio qua vīberbarum conditā que quis gentis an
nis elapsis recentissima et optimi saporis suauitas
te cōmendabilis reperta est. neapolis cum letali pe
ste sanguisugarum veraretur liberata ē ab eo cum
sanguisuga aurea proiecta in puteum. qua post mul

torum annorum currícula extracta a puto purgato
innumerabilis sanguisugarū exercit⁹ ciuitatis q̄e
inuasit. nec pri⁹ pestis potuit sedari q̄ illa sanguis
suga in fundum eiusdē puto mitteretur prefat⁹ eti
am Alexander neq̄ narrat q̄ vsligili⁹ ortu suum aea
re immobili vlcē muri obtinēte munisit et ambulat⁹
et pontē aereū construxit culus beneficio loca desti
nata pro arbstrio sue voluntario adire cōsuente. Ca
panile quoddā sic dicitur construxisse tarris ipsa
lapidea eodem modo moueretur quo campane di
pulsarentur. Ortum quēdam fecisse legitur ut in eo
non plueret. De balneis eius misra et incredibilis
narrantur. Creditur etiam factus ab eo id quod di
citur saluatio rome Erat in templo quodam cōsecre
tio omnium statuarū que statuae scripta nomina i pe
ctore gentis culus imaginē tenet gestabat. et tinc
tinabulum unaqueqz statua ad collū habebat Erat
qz sacerdotes die noctuqz semper vigilianteqz eas
custodiebat. et que gēs in rebellionem cōsurgere co
nabatur contra imperiū romanorū statua illius
cōmouebatur et tincinabulum illius movebatur in
collo eius et statua ipsa mox discessit indecē p̄tē
debat uersus illam gentem et uersus nōmen illius
gentis quod in ea erat scriptum. quod nōmē scriptū
sacerdos p̄nicipib⁹ depōit abat. et mox exercitus
ad eam gentem rep̄imendā mitrebatur. Hic scrip
sit libros tres bucolicorum: geoḡram: et eney
dos. Uixit autem annis. lxxx. et br̄vissimi obiit. Quid
uero eius neapolim translata sunt. Clarus autem tē
pore Pompeii.

De his toriographo Julio

Capi. cīlī

Ulsus cellus historiographus scripsit diligenter de bello cesaris librum quē in quīqz libroſ distinxit. In quibz multa doctrinalia mirabilia cōtinentur ex quibz pauca bic posita sunt naturale ē omnes homines studio libertatis incitari et conditioſes seruitutis odisse. Animi amentia ē mollicies non uirtus inopia paulisper ferre nō posse. Faciliſ inueniuntur qui se morti ultro offerat q̄ qui dolorem patiencier ferat. Rerum oīm magiſter ē uſus. Quod volumus libenter cernimus et credim⁹ et que ſenti m⁹ ipſi reliquos ſentire ſperam⁹. Inter duos bellātēs hoc vñū tempus bellandi de pace ē dū ſibi uter qz confidit et ambo pares uideatur q̄ si alteri pauluſ fortuna eribuerit vix ueteretur cōditionibus pacis. qui ſuperior uideatur nec equa parte contentus erit qui ſe oīa habitur ſperat. Terror hominib⁹ cōſiliū mentēqz eripit et membra debilitat. fortūa eos pleriqz quos plurimis benefiſis ornauit ad duriorē calum reſeruat

De Actio poeta La. cv

Celius lucius poeta rome claruit. Hic Iulio ceſari uenienti in collegiū poetarū nūq̄ affurrexit nō maieſtaris ei⁹ imemor: h̄ qz i cōparatione omnium ſtudiorum aliquādo ſe ſuperiorē eſſe confidebat quapropter iſolēte crīmīe caruit. qz ſibi voluminuz nō ſmaginū certamia exercebat

De Teretio L. evl

Erentius publius poeta carthaginēſis rōe clauſt tempore octauiani augusti: qui grecas litteras ſummo ſtudio dedit et i archadia mortuus eſt. Scripsi at comediarū librum elegantē in quo mores multoz ad precauēda pericula annotauit. Hui⁹ tale epitaphiū legitur et natus i excelsis tectis car

thagis alte. Romais ducib⁹ bellica preda fuit. De
scripti mores boim suorum sensuqz Qualiter et fers
ut decipiāt dominos Quid meretrix quid leno dos
li:quid singat auar⁹. Hec quicūqz legit sic puto tu
et erit Hui⁹ be sūt sententie Ita se i e corrupea ē om
ni⁹ boim natura ut aliena meli⁹ iudicet q̄ sua Ius
summi ē sepe summa malitia nullā res tā facilis ē.
qui difficultis sit si inuite fiat. nōne hoc flagiciuz est
te alii consilium dare:foris sapere! ubi alle aut illi
ari nō posse Que dū incipias dūqz ignoras graui
sūt. vbi dū cognoveris facilia erit Hoīe ipersto nī
bū ilustri⁹ qui nichil recili pueat nī quod ipse fecit
Errat lōge a mea sententia qui spesū credit et graz
u⁹ aut stabili⁹ eo quod aiciet iūgitur Itud ē sas
pere nō quod ate pedes mō ē videre: h̄tā futura
prospicere In spicere tācpi speculo vītas hominum
quēqz iudeo atqz ex aliis sumat exēpli sibi. Quād int̄
que cōpertū ē ut bī qui mīn⁹ habet semper aliquid
dītiorib⁹ addūt Dū magie bōl fecit de sūt res. tunc
maxime oportet mediarī quo pacto aduersū erum
nā feratur: ne quid anso sit noui et sic quicquid pre
ter spē euensat in lucro depozere: nichil ē qui mai
le narrādo possit depravari. Agellius aut̄ in libro
xiii. baspublis sententiā grecitat. mālū ē cōfili. quod
mutari nō pōt. beneficū accipit dādo qm̄ dīgno de
dī:feres nō culpes quod matere nō poterat pī⁹ līc⁹
q̄ par ē pl⁹ vnde q̄ līc⁹ Comeſſacūdīt̄i nīs pro gebi
culo ē; ipso neptunū accīsat q̄ herū haūt̄agū fa
cīt: Esterē referēdo iūrīa fuitas nouūnīq̄ pericu
lum sine periculo vincitur: nūlūm altercando a
mittitur veritas: pars beneficū est quod pertinet:

si bene neges.necesse est ut multos timeat quem mul
ti timent.

De Harrone

Capitulum. cxi.

Bero marcus orator rome Octavianus impera
toris sepoze clarus qui cx annis usit vir doc
tissim⁹ acut⁹ ingenii et in òni seculari eruditione pe
ritus Hic ut ait Isido. ety. ll. s. apud latinos inume
rables libros scripsit. Scripsit autē libros antiqui
cat⁹. xl. quos i res būanas diuinisq⁹ dicitur rebus
humanis. xxv. diuinis vero. xvi. tribuit. Scripsit au
tem ad atberensem auditorem libri moralē in quo
multa utilia et notabilia continetur. de quib⁹ paucis
anotata sunt. In multis cōtra oēs sapere insipere ē.
sicut referas grām inuite dāti. Utz datū ne reportet
beneficiū s̄ predā. Semel dedit qui rogatus bis
qui nō dātoqueret plus q̄ semel rogare. Turpissi
mis̄ ē in dāto sperare. pulcherrim⁹ ē cum fenoze da
ta reddit. Ex animo dātis censetur mun⁹ magnū vel
parvū. Minimi dātū palee sunt circa grana. His ex
periri amicum calamitos⁹ fias. non refert quis sed
quid dicas. His concordia mores ad cōbūtatioz
animos formare. nemo sūt poterit quod extra ipsam
ē. non tā laudabile inuenisse q̄ iuventur. hoc enī alies
nū illud p̄dixi misericordia. Excellētissimū docēdi ge
n⁹ ē etiopis⁹ positio. So tātū studio itermitētū se
obmilitatur. gaudet ei natura varietate. nū magnifici
est docebit qui hīl dādit. facile magistrī mācōpētur
auditorū narratōes. nō essem⁹ pauperes si nescire
m⁹ quid est paupertas. nescire qđ ē paupertas op̄i
m⁹ ē ad summae futurae progreſſ⁹. nō ē misericordia q̄ se
misericordia ē credit. nū q̄d̄el veniet q̄ q̄ vidz sequitur calles

non tā modeste quis sua metitur & aliena. Hoc autē
fit quando nemo sibi inuidet. Imperitie signum est
quod difficillimū ē exigere cito fieri. nulla luctura
grauos ē scienti & temporis. Glatores nō eunt ut
eant. sic et ulta nō sui causa fit sed ut in ea preclarū
aliquid fiat. nō ē felicitas que secum recipit misseri
am. Adularionis ē spectamē cum laus postularios
nem precedit. Cōtemnēdi sunt ieruditorū contēptū:
si vis ad summā progredi. multi laude amittunt quo
niam ipsi eā de se predican. Scripsit Harro librus
de cultu deorū

De gallo poeta

Capi. cccc

Allus cornelius poeta forlivesensis claruit tē
pore Octavianī cesaris et. xliii. etatis sue anno pro
prīa se manu interemis

De Horatio poeta

Capitulum ccix.

Oratius flaccus poeta illustris romae claruit tē
pore cesaris augusti. Hic ut ait Hale. II. v. c. vi
timo. cū sibi pōtissimē edē dedicaret inqz miscupacis
solēns uerborū postē tendē mortuū ē filii sibi au
disse nec mansi a poste remonie nec uulsi a publica
religione ad priuatū dolorē reflexe. ne patris ma
gis & pontificis partes egisse videreatur. Scripsit
autē li. sermonis libri epistolarii et carminū. II. Ode
rū. Itē poēta et de remedis. mortuū ē de romē an
no etatis sue lvi.

De piso pbō

Ca. cr

Iulus pitagorici pbō qui claruit tē poribus
octauiani speratoris scripsit libri se mēcierū
moralū notabilissimū quē encheridio appellata iniquitez
libri rufynū presbiter claro sermōe ad Hyamē cu
tusdē preces de greco in latīnū transstulit. de quo li

bro btsis aug. mentionē facit i.ii retractationum.
De hoc libro istra scripta notabilia excerpta sunt. Et
istā in minīmis caute age nō ē minīmū i ulta homi
nē negligere minīma Honora quod lustū ē propter
hoc ipsum q̄ lustū ē Qualibet eē dū oras deū talis
semper esto. opta tibi euens re nō quodvis s̄z quod ex
pedit Qualē tibi vis eē proximū tuum. talis esto et
proximis tuis In vi eo quod bene agsactorē depu
ta deū. nichil preciosum dicas quod possit a te aufer
re malus Hoc solū bonū puta quod deo dignū Cū
semetipsum quis apli diliḡt ide iustitia nascitur
Intolerabilis fit malitia cū laudatur. meliē lapī
dē frusta facare q̄uerbū ate oīa verbis tuis sep̄
iūrato: tūc loquere quādo tacere nō expedit. meli
us ē vñci a uera dicēte q̄ uincere mētientē Cū pres
es bōsb̄ memēto qz et tibi preest de⁹ Et iudicabo ho
mīnes scito qz et tu ipse iudicaberis a deo. mal⁹ pe
rīculū ē iudicālis q̄ ei⁹ qui iudicatur Age magna
nō magna pollēcis Tūc eris saplēs cū te nō putauē
ris saplētes. multitudinē fidellū nō iuēles Karū ei
ē de quod bonū est Scrutine te liberū male uuen
tes magis q̄ morsentes Uluere quidēz nō est In no
bīs recte at uuere i nobīs est Si vis cū leticia ani
mī uuere nōs multa agere In multis ei actōbus
mīnor eris. grādem penā putato cū i desideriis mo
riaris. nū cōpescet desideriū possēsio desiderato
rū. magna scito sapientia per quā ferre potes ierudi
torū sapientia Ea que oī discere oī et ita facere non
coneris facere atq̄ dīscas Sic ut i bōis acīb̄ lau
darī vis ita in delictis patienter occipe si culperis
Quorū laude coētemāis nec derogatiōēs megalopē

das Sētentia que misericordia uerat nō solū nō te
nere s̄z audire recusa Si quid dederis ita ut homi
nib⁹ inotescat nō bōt s̄z proprie libidini preseſtisti.
Uestimentū aie tue putato corp⁹ tuū:mūdū igitur
illud serua Niqz mors nō perdit s̄z uita mala Bus
res tuas nō oib⁹ cōmittas Sapientia sequitur deū et
de⁹ sequitur siqz sapientia De Athanodoro L.cxi

Zhenodoꝝ tharsensis stoic⁹ pbsūclaruit tēpore
octauiani Hui⁹ sententia fuit Tūc scito te oib⁹
cupiditatib⁹ eē solutū cū eo peruerteris quo nshl de
ū roges qui possis rogare pslā De ouido L.cxii

Aldi⁹ naso poeta claruit tēpore Zyberii cesa
rīset mortu⁹ est i exilio Hic scripsit libros po
eticos metricos. de nuce li. i Inuentiōs li. i Epis
tarū li. i Sine titulo li. iii De arte amadū librostrei
De remedio amoris li. i metamorphosios li. xv de
fastis li. vi Dicitur tamēqz fecit s̄z s̄z ultimi sex nō
habentur De tristib⁹ li. v De vetula li. i De fortia
librū vnum De marco La cxiii

Arc⁹ veri⁹ flacc⁹ grāmati⁹ octauiani tempo
rib⁹ claruit De Valerio La cxiii
Aleri⁹ maxim⁹ octauiani tempore claruit Hic
librū edidit de factis et dictis aliquorū morallib⁹s
qui apud gentiles rōgnos et grecos habebāntur fa
mōs et illustres addens ex propriis quedā ad uīs
tutū cōmendationes et uictoriū detractiones pertinē
tia luculēto sermōe ex quib⁹ pesca hic illerto sūt len
to gradu ad videlicā sui dīuina procedit tra tardiss
temqz sui granitate compensat dulcedo uite et mul
ta facere et pati turpiter cogit humane imbecil
līratī gravissimum est necessitas Quid prodest

foris eē strēnum si domi male vñstur Illa patria
tuta ē que uirib⁹ suis imponit modū. locupletē fa-
cīt hominem nō multa possidere s̄ modica desidera-
re. nulla tā molesta felicitas ē que malignatis dē-
tes uitare possit. Aliens incōmodis suorū adhuc ex-
pertes insultat. Optima vñdex insolentie varietas
conditionis. Eloquētie ornamenta in pronunciatio-
ne acta et cōuenienti corporis motu consistunt. Qui-
bns enim se iūstruxerit tris⁹ modis homines aggredit
sunt sc̄ aures eorum penetrādo: oculos demulcen-
dorū mōs inuadēdo

De Lalciteco pbō Cap. xv.

Elcitecus pbūs ut ait Isidor⁹ libro etymolos-
giarum miris apud grecos laudibus extollitur
q̄ tantos libros ediderit quantos quisq; nostrū ali-
enos scribere propria manu vix possit

De Quintiliano poeta Cap. xvi

Quintilianus poeta qui tēpore galbe imperato-
ris claruit ab hispania romā uenit et publicā
scolā ibi tenuit. Hic scripsit libros de oratoria insti-
tutione. viss. Itē librū caesarum. De quibus libris
pauca excerpta hic posita sunt. De oratoria instituti-
one. vtinā librorū nostrorum mores nō ipsi prode-
remus. Infantis statim delictis soluim⁹. mollis edu-
catio quā indulgentiā uocam⁹ omnes nervos men-
tis et corporis frangit. Consuetudo ē certissima lo-
quendi magistra. vtendumq; plano sermone ē ut mi-
nimo cui publica fama ē uisitatis ei⁹ tutius vñmūr.
Idem secundo libro. nō ē estimādum cuiuscūq; etat-
tis sit. s̄ quātum in studiis sā effecerit. Carendum ē
non solum vicio turpitudinis sed etiam susptione .

Ingenia puerorum nimis eruditionis severitate desciuntur et desperant et dolent et nouisse oderunt: Et quod marime nocet dum omnia timore uel conatur Aliena vicia quisque reprobandi mauis est sua: ne tenebas quod effici non possis. Idem in libro quinto Princeps qui vult omnia scire necesse habet multa ignorare. Tantundem est de auro quod habet et quod non habet. Uiscosa iactatio fert audientibus nullo modo fastidium sed plerumque odium. Fortuna pene omnia decent. Palcerrimi operis studio vacare mens nisi ab omnibus viciss libera potest. melius certe suadebit aliquis prius persuasus habet. Idem in libro causarum. Christus hominis libertas est oculos perdidisse. Oculi sunt per quos paupertates ferre non possumus. Oculi tota nostra uis est. si nos in omnia uiclia precipitare ministrari: ademam et concupiscitur. Omnis temeritas animorum calamitate corporis frangitur et confrigescunt undique mentem quos non explicata miseria memborum. non habet causam loquendi cui credi non posse subire omnium membrorum fides omnis sermonis auctoritas. De Statuero. Co. capi.

Iustitia publica iniurias trahens imperio: ut dicitur in politice libro IV. fideliter in lege civile et in verbis luculentius et in sacro moysi et annib[us] arbitris facta ut facili trahant. Intraeunt enim in imperio publico auctoritati. Dic iustitiam publicam et cunctam de constitutione publica: cuius uerbi sensu. iustitiae auctoritois iustitio. in quo auctoritas publica permoderetur et permoderatione qui iustitiae auctoritatem excoligemus. Et hoc

st et pulcherrimū libri de patientia Trajano aenez
auditoris suo ad imperiū sublatō hęc verba scripsit.
Plutarc⁹ trajano salutē. modestiā tuā nouerā nō op
petere principatum quem tamen semper morū ele
gantiā mereri studiūt̄ qui quidē tanto dignior su
discari⁹ quāto a crīmīne ambitionis videris esse re
motior. tue itaqz uirtutis congratulor et fortunę si tas
men recte gesseris que probe meruisti. Alioquin te
persculis et me detrahentis linguis subiacere nō du
bito; cum ignauiam Imperatorum romā nō ferat et
sermo publicus delicta discipulorum refundere so
leat in preceptores. sic Geneca neronis sui discipu
li merito detrahens carpitur linguis adolescentium suorum temeritas in quāntillans refunditur.
Et Socrates in pupilli suum fuisse clementior cri
tur Tu vero quod vis rectissime geres si non receſſe
ris at eipso. si primū te cōposueris illa tua omnia dis
posueris ad uirtutē: recte tibi procedent universa.
politicē tibi constitutionis maiores tibi vires scul
psi Cui si obtemperas plutarci tibi viuēdi habebis
auctorem Alioquin presentem epistolā testez in uoco
qz ad pernicē imperiū nō perges auctore plutarco
Hic plutarci p̄cipib⁹ quatuor conatur iigerere. s.
reuerentiā del. cultum sul. disciplina officiālū. potes
tarū effectū. et protectionē subdistorum Idēz p̄m̄r
c⁹ ut dicitur i libro de nugis p̄borū seruū habebet
bonūnē neqz et cōrum acē s̄ liberalib⁹ disciplinā
eruditissimum. cōrigit aut̄ ut ei nescio p̄modū tunica
detrahi cedeqz suberz loco ceperet illa perverari du
rissime. cū tamē culpe incideretur dicensc̄ nichil de
liquisse. postremo cū uicib⁹ proficeret rogādōnenī

dociferare cepit: et inter uerbera sua et oblungato
ria loquendo non sita sebabere plutarci ut probum dece
ret. Irasci turpe esse ei presertim qui de malo iure se plus
dissertauerat: libriusq; pulcherrimus de parsena scrip
serat. adissebat enim probosum qd disciplina morib;
ipugnabat. qui metis ab integritate prolopus effu
sus et prouolutus in plurimis vulneraret inoxius
culpis seu plagis. Ad hoc plutarci lucte et leuster et
summa animi grauitate est. nesciisq; populis tibi
irasci videor. Est ne ira mea si a me debitis recipio
ex vultu ne meo aut ex voce aut ex colore an salte ex
verbis ira me corrupti intelligi aut corrupti miseri
quidem neque oculi ut opinor truces sunt nec turbidae ne
que inaniter clamor neque in spuma ruboreq; seruesco.
neque pudenda disco aut penitenda. neque omnino trepido.
ira aut gestio. nec ois quippe nescio iras signa sole
re est. Et simul ad eum qui cedebat querens. Inter in
quit dum ego et tu hic disputam huc age et sine ira
cuidia mea seruit et cunctum acie insquic doceas qd obliu
care.

De Plinio

Capt. cxviii
linius secundus nocomen. orator et historiogra
pb; insignis claruit tempore Trosani impera
toris. Huius plurima extant opera malu ingenii. In
beralibus enim studiis maxima opera dedit. Scri
psit enim bella ois que vno cum romane genti inue que in
terib; volum inib; comprehendit. Et scripta moralis
historie libri 20. cap. 111. quos operatos. Et passim
discepit. Scriptis ad diversos episcopos occulit. fuit ei
in equestri milite fiducior. valde et procuratissi
meritas et continua integre administravit ad hoc ab

imperatoribus constitutas. Hidēs esse per tractam
imperatoris precepta malitiam suam christianorum
opprimi ac trucidari cōpassione permot ad imper
atorē revulit: quid summus bonū nullā quotidie
obtruncabātur i quib⁹ omīno nichil depeccē debat;
tū sceleris admittant nec aliquid contraria romani
legib⁹ gestum. nūl q̄ sate lacanorū ymaginatio cri
mina apud eos illicita haberet et arceri personas fac
ueniebantur. Cetera vero secundū leges cōmune
agebantur. Tunc Trajan⁹ decrevit ut christiani nō
quidem requireretur: si si qui inciderent pauciterentur.
Ex dictis plū ad carballantū i epistola antea mā
gnitudo ad ostentationē omnia vero ad cōscientiam
refert. Recteqz facili mercede non ex populi servōe
sed ex facto perte Idē i epistola adducto libro q̄c
tibi mīl adnota que pataveris corrigēda. Hic enī
magis credā cetera tibi placere si quedā cognome
ro displicuisse. Idem in epistola ad nosū magnū et
maximum dum vita supēre estitamus ut mors q̄
paucissima que abolere possit inneniat.

De ptolemeo

Capitū. crī.

Zolemeus pblio pbendens in tempore Adriani
imperatoris in geometria et astrologia clarissi
mus fuit. Ipse enim plus addidit in astronomia q̄
est id totū quod ētē scriptū inservit. Fuitq; edacans
alexandrie et cum instrumentis astronomiis obser
vauit astra. Habilissim⁹. est in alexandria et in rbo
do. Hic composuit multos libros sc̄i libri q̄i voc
catur almagest⁹ de scientia stellarum et motis celestium
corporum. Item de indicis quadruplicis.

Item librum qui dicitur centiloquiu. Hic non fuit
vnuus de regibus egipciis qui ptolemei vocati sunt: sed
ptolemeus fuit nomine eius regalis titulo carens. Vixit
autem annis. lxxxviii. De proverbiis et moribus
hec notabilis hic scripta sunt. Iosiphe et qui suscipi-
us quidem ignorat. Cu aliquis libri placet ad hoc
deductus est ne ira dei super ipsum sit. In bonis que
nobis a deo conferuntur bonitatem largitorum con-
sidera. in malis autem purgationis que remunera-
tionis bonitatem attende. Quod magis sibi appropri-
quaveris bonum cu augmento operare. Pasper non
est qui suo intellectu dominatur. Qui inter sapientes
humilior est sapientior existet. Sic ut locus profundior
et ceteris lacunis aqua copiosior est. non differas nis-
si cum eo qui ueritate concedit. nec respondetas nisi
a te querenti consiliu et cupide recipiente. Tunc co-
silium ne committas ei qui secretum propriu non ce-
lauit. Qui in mundo permanere vult cor patiens ad
ueritatem preparat. Qui per alios non corrigitur:
per ipsum alii corrigentur. Inter alios aliorum est qui
non carat in cuius manu sit mundus. Lectari inuidi-
bominis uidetur et alterius boni ablatio sit sibi bo-
num. Qui in dignitate sua non extollitur parum in ei
amissione tristatur. Qui in mendacio confidit circa
deficiet. Ultime promissiones hominum sunt caue-

De Secundo

Ecundus phis athenis claruit tempore Adria-
ni imperatoris. Qui philosophatus est omni tem-
pore silentium seruans et pythagorica uita docens
Lensa ante eius raciem mentis fecit hoc. Cum adhuc
parvulus esset missus a progenitoribus ad discender-

et cum in scholis eēt mortuus ē pater eius. Adiūte
autem in scholis aliquandoq; omnis mulier fornit
castris eēt et impudica. Tandem post multos annos
remaneant in patriam suam omnem gerens peregrini-
nandi consuetudinem baculum et pergam secum fes-
ten: coma capitis et barba prolica. Hospitatus est
aut̄ in domo propria nemine domesticorum ipsam
agnoscente neq; etiam propria matre. Volens ergo
probare de mulieribus si forte verum eēt quod au-
dierat vocavit vñā de ancillis promittens ei decez
auricos si persuaderet matris condonare sibi. ac illa
consentiens ancille. vespere fecit eū ad se introduci
Cumq; illa estimaret se cum illo carnaliter commis-
ceri debere. Ille uelut propriā matrem amplectēs
inter ubera illius dormiuit usq; mane. mane autem
cum vellet egredi et discedere. Illa apprehendens
eum ait. ut me temptares hoc fecisti. qui dixit nequa
q; domina mater. neq; enim dignum ē illud vas re-
ingredi unde exiui. Illa uero sciscitata quādā esset.
respondit. Ego sum Secundus filius tuus. Illa er-
go recognoscens in semetipsa et non ferens confusio-
nem exanimata ē Secundus vero sesēs q; propter
loquelam suam mors matris continguisse. hanc a se in
posteriorum exegit penam ne ampliō loqueretur. et sic
usq; ad mortem taciturnitatem seruabat. Circa ve-
ro idem tempus anno domini. cxv. Adriani impera-
tor uenit̄ athenas audire de illo euq; ad se veni-
re faciens prius eum salutans. Ille autem tacuit.
Tunc admiratus ait. loquere philosophē ut a te ali-
quid discamus. Illo aut̄ in proposito silentii perse-
uerante dixit Adriani tripano. fac ut pbūs vnu vers-

bum loquatur nobis Tripanus autem uocans spiculatorem ait Hunc p̄būm nolentem loqui īmpētōri vīuere nolumus Adduc eum et torque. Adriānus deniqz spiculatorem latenter euocans ait. Per suade ei in vīa ut loquatur. Si persuasus responde rit decollabis eum. si vero non responderit deduc eum ad me. Ducebatur Secundus ad locum tormētorum Lui spiculatōr dixit O Secunde quare facēs morieris loquere et vīue. Secundus autē uitā par uīpendens mortem tacitus exspectabat Spiculatōr deducens eum ad locum destinatum ait Excede cer uīcē et suscipe glādium. Ille autem extendenoscer uīcē vitam posposuit silentio Apprehendens ergo eum duxit ad Adrianum dicens. Secundus usq; ad mortem tacuisse Tunc Adrianus admiratus constat cīam p̄bīlosopbi dixit ei. que lex ista silevit quaz tibi proposuisti vt nullo modo solus potest humēs tabulam et dicens scribe et saltē manū tua loquere qui scripsit in hunc modum Ego quidem adriane nō te tīmeo sed quia p̄ncēps huius temporis videris existere. me quidem occidere potes sed vocis mee proferende nulla tibi potestas est. Adrianus autem legens ait. bene excusat es sed ad hoc tibi problemata propono ut ad ea mihi respondas. q̄dorū primum. quid est mundus. Ille respondit. mundus est incessabilis circuitus: spectabilis supeller. theorema multiformis: eternus terror: circuitus non sine errore. quid ē oceanus. māndi amplexus terminus coronatus vinculis vñuerse nature circūcurſ orbis suulentaculum et andacia vīe līmes terre diuisio regorum hospitium fluviorū fōs bimbris refugii

In periculis gratia i uoluptatibus Quid ē deo: in
mortalis mens: in contemplabilis celsitudo: forma
multiformis: multiplex spiritus: cogitabilis inqui-
sito: insopitus ocul⁹ omnia continens: lux hominū
Quid ē celum spera volubilis: rectum immensum.
Quid ē sol: oculus dei. noctis concertatio: celi et na-
ture pulchritudo: horarum distributor Quid ē luna
celi purpura solis emula malefactorū iimica: solas-
men st̄inerantium: direccio nauigantium: signū so-
lēnatum: recirculatio mensium: ocul⁹ noctis: presa
glum tempestatis. Quid ē homo mēs carnata labo-
riosa aia parus tēporis habitaculū: spūs receptacu-
lū: phāasma tēporis speculator vīte: locis desertor
vīte contemptor: eternus motus: transīes usator. lo-
ci hospes. mancipium mortis Quid ē terra basiſce-
li. medſculum mūdi mater nascentium. fructū cui-
tos. gymnasii vīte. operculū inferni. viāctū nutriti-
deuoratrix omnīsū cellarū vīte Quid ē dies. radi⁹
solis. duodecim signorum recurs⁹ principiū quotidi-
anū Quid ē aer custoda vīte Quid ē lux facies om-
nium rerum. Quid ē stella pictura culminis guber-
natio nautarum noctis deo: et decor. Quid ē planis
conceptio terre et frugū nutriti vel genitrix Quid ē
nebula noctis in die et labor oculorum quid ē ventus
aeris perturbatio mobilitas aquarum et siccitas
terre quid ē aqua subsidiū vīte macularum ablutio
quid ē flumē cursus indeficiens refectionis solis et irri-
gatio terre quid ē gelu siccatorū berbarū uiculum
terre pōs aq̄ū quid ē vīz aq̄ siccā quid ē hīc̄ est

et exul. quid est ver. perturbatio terre. quid est estas et
nustas et maturatio frugum. quid est mulier hois cōfu-
sio iſatſabilis bestia. cōtinua ſollicitudo iſdeficiens
pugna. quotsdānū dānū hois dom⁹ ſolitudo : aut
ſollicitudinā ſimpeditū. vīrī iſconſinētis neufra-
gū adulteris vās. pernicioſū p̄elitū. aīal pefſimum
pōd⁹ grauifimū aſpis iſanabiliſ. būanū mancipi-
um. quid est pulchritudo naturalis capito parui tem-
poris fortuna. flos marci⁹. carnalis felicitas. in-
cōpōſitū negocī. hūana cōcupiſcētis. quid est ſpiri⁹
imago dei. quid est aīcīcia equalitas aīorū. quid est a-
mīc⁹. deſiderabiliſ nomē hoī vīr apparet ſinfelicito-
ris refugium nō iuueniēda poffeffio. ſecretoriū recep-
tori. iſdeficiens quies amāda felicitas. quid est fides in
cognitio rei certitudo mīrāda. quid est vīta beatorum
felicitas ac leticia. mīferozū mēficia expectatio mor-
tis. quid est mors etern⁹ ſomn⁹. diſſolutio corpori di-
uitiū pauor pauperū deſideriū ſeſtabiliſ euāt⁹ in-
certa peregrinatio. latio hois. ſomni pater fugavit
vīuorū deceptio. reſolutio oīm. quid est requies refu-
giū labořiſqz dulcedo. quid est ſenect⁹ opeſtī maloz
mors vīuenſtiū. veneris experientia mors. icolum⁹
lāguor mortis meta cōmuñis expectata mors ſpe-
rata mors quid est ſomn⁹ mortis imago laboriſ qui
es iſfirmateliſ vōtiſ. mīferozū deſideriū medicoz
expimentū ſaplentis uigilantiliſ ſolaciſ ſuſtorum
vīcioz ſolutio uniuersiſ ſpūis reqnies. quid est agri-
cola laboriū mīnister beremī coequator operator ei-
ce terre met⁹ arbutorū plātarorū montiſ ſequator
quid est nauis marina operatio domus abſqz funda-
mēto autē ligura ſetus ſicerte. quid est neata. fluctu-

um viator equitator marinus hospes orbis . terre
desertor tempestatum temporis . quid est littera custos
historie conseruator memorie . quid est avaricia diui-
tie pondus . curarum minister delectatio verenda in
sanabilis inuidia desiderium inexpleabile . res desi-
derata os excelsum inuisa concupiscentia . quid est
pauperias odibile totum sanitatis vas curarum re-
mota sine sollicitudine semita sapientie repetitur ne-
goium sine dano possesso absq; calunia inderac-
tabilis scientia incerta fortuna . sine sollicitudine fe-
licitas . quid est verbum proditor animi . quid est quod
generat verba lingua . quid est libertas hominis inno-
centia . quid est vigilans somnus spes . quid est corpus
domicilium anime . quid est caput culmen corporis .
quid est spes salutis via . quid est gaudium tribulacionis
oblitio . quid est cerebrum custos memorie . quid est co-
ma vestis capitis . quid est barba sex discretio . quid
est frons imaginatio . Et inde quid sunt oculi doceas
corporis vasa luminis iudices animi . quid sunt au-
res sonoris censores . quid sunt narres adopcio odo-
rum quid est os nutritor corporis . quid sunt dentes
mole mordentes . quid est lingua flagelli seris . quid
labia valve oris . quid manus operaris corporis . quid
digiti operum plectra . quid cor receptaculum vite . quid
est palmo servator seris . quid iecor custodia cordis
quid est fel suicitatio iracudie . quid spleris et leticie
capax . quid est stomachus coccus ciboram . quid ossa ro-
bor corporis . quid sanguis humor venorum alimenta-
tum vite . quid pedes mobile fundamentum . quid crura
colune corporis . quid coste crurum epithelia . quid ve-
sc fontes carnis . quid est quod amarum facit dulce fa-

mes. quid ē quod non sine boiem lassuz fieri lucru
De Apollonio pbō Capi. cxxi

Pollonius pbis scolus natione calcedonēsis
cessaris preceptor clarissim⁹ clarissim⁹ tēpore a
thoni⁹ pī iperatoris **De basiliide pbō** C. cxxii

Basilides sacropolitani⁹ pbis illustris athenis
clarissim⁹ tēpore Amboni⁹ pī iperatoris cui⁹ et
preceptor fuit **De Zbauro** Capi. cxxiii

Zaur⁹ viri⁹ pbis scol⁹ clarissim⁹ ethenia tēm
pore eiusdem amboni⁹ pī Ad hunc Zbauro⁹ ut
ait cui⁹ gell⁹ nenerit sebenas aliquando assendi
grā cognoscendog⁹ qđ preles crete promincie ei pa-
ter ipsi⁹ presidis sed potest⁹ vir Zbauro⁹
pater primo ut sedere ac ille sit de filio. sedet hic
filius meus primus qui romanū populi magistra-
tum tenerit Respondit Zbauro⁹ ad ipsi⁹ preceptum si:
līi cui tu interim sede donec complicitus es
qđ quid contentor. ut te sedere posso quis pater eo
an filium tuum quia gerit magistratum. Nam autē
pater sedet et apposita ⁊ altera scella filio. Zbauro⁹
rus bis qui conseruare verbum fecit de hoc re in
ter cetera sic dicens In publico loco et officiis
potrum iura cum filiorum iuribus que in magistra-
tibus aut in potestis sume collatae iner quidkore de-
bet pacientur. Sed cum extra officia eis remittatis
cum in domestica re atq⁹ hunc sedetur. amboletur
aut i consilio familiari discutatur. Atque inter filios
magistratum tenent̄ et potrem bonum p̄suic̄
bonores publicos celare. negotios suos, servare
equant̄ ē

De galieno medico Capi. cxxiv

Aller insignis medicis i toto orbe celebri sa
e et apud pergamini sive hoc hippocratis ac
pius sive clarius aut abentis etiam aetate et rame si
pore Eustachii pti imperatoris in quibz locis pluri
mum in phis et in scientia medicina profecit. Hoc
autem anno. M. CCCC. LXXXVII. in quibz conscriptioni librorum
medicinalium summe velut plures habendum. Scri
psit aut de demonstratione li. vni De elementis li.
De natura hominis vni De cōplexione li. vni De ma
litia complexione diversa vni De ieguali distepe
ratis vni De exercitu vni De redargitione sanitarie
et egritudinibus De calido et frigido De virtutibus
naturalibz. li. De compendiositate pulsuum De ba
bitudine bona De meliori habitudine De optima
habitudine Item editi libri heretorum cui annexi
tur liber de cōscientione librorum in medicina et libri
introductorii Item libri cōmentariorum super li
brum suum de pulsibus. his quidam introductur
de spermate De mortibus liquidis. de vilitate pul
sus Scriptit etiā librum introductorium puls. de dif
ferentia pulsuum. de causis pulsuum cū cōmento.
de cōpendio pulsus. de significacione puls. de hum
ido ambi. de causis ambi. de iugumculo mē
bro. li. De occidente et morbo de cantarctis de diffe
rentiis febribz de typo de reportis egritudinibus de crisi
li. de creticas dieb. li. de iterioribz vi de noce de do
lore mulierum de anatomia de simplici medicina de per
fectis medicis de egritudibz vulnerum et malo abeli
tu de dissimilis de vndissimilis de experimentis de da
plisibus medicinis de ingenio sanitatis Item li
brum regis et megategni Item passionarium

antidotarum. **P**er libri secretorum suorum ad moebes
de pulsib⁹ et virinis ad glauconē. **P**er libri qui dicitur
archinagoga de virtutib⁹ farmatorum. **D**e die
ta et cura. **D**e exercitio cui pila parva. **D**e regimie sa
nitatis vi. **P**er libri qui dicitur terapeutica id est de
ingenio. **I**z differunt secundū translationē. **P**er libri
qui dicitur de thabe. **D**e humoribus bonis et ma
lis. de cura lapidis. de cura ictericis de selenoto
mis. de febribus ad glauconē. de apostematis. **I**
Te scripsit libri de eucalyptis. cuius titulus est de ramo
pomi cōgelati. **P**er epidemiarum maiorē et minorē. **D**e
substantiis virtutib⁹. de nō disp̄ensabilib⁹ corp⁹ nostr⁹
virtutib⁹. de praecepta et medicinali experientia. **P**er
scripsit libri epistolaris ad patrimentū. **T**em scripsit
carthagines lepidi. de melissa. **M**. de tyriaca ad ce
sarē. de pnero epilēptico. de examinatio de medici. de
nominalib⁹ medicinalib⁹. de magnanimitate antho
nii. de motu idiosyncrasi. de motu locotori. de adintro
rio caratoris. de fide sua. de comeate. de adoratu. **D**e
somno et vigilia. de signis mortis. **D**icit cōstatin⁹ in
p̄ategni galieni seculi. c. et. lr. li. de quolibet verbo
medicinali fecit vni libri. **D**icit petri blesensis ga
lensis semper die. **E**cce medicinalia quæ illi abstinere
et sibi idixisse. **H**oc be legitur satis sententie. **S**ci
entia iſeſiato nō prodicitur ei qui nō utitur prodicē
sens⁹ portis et hoc sens⁹ suos dirigere cui cognoverit
semetipsum. nō excellētis et sapientē boiem fulpī
no habere notitiamne ex dilectione quā by in leip
so fallatur et bonū se reputet cum non sit. **I**dē siene
grauerit morbiās donec vniū non deficiat medici
nis insisteret ad salutem perveniret ad quā copiæ

peruenire nō pōe. sic nos opoeret animos nō ferari
latet aggregare salutem bonitatem bonitatem adiu-
gere licet nequeam*s* ingentis et sp̄ientis anime ac
singere fratrum Iheronim. oīta cōsiderans beberi p̄ce
cipientium loco et vīe subiectum coram infirmi
nō preueniret mēdias et ex hoc consequēbatur sue
medicina proficiat. nōc vero infirmi p̄cipit et me
dictus velut subiectus applicandū et infirmorū obie-
ctum iis afflentis curare non nūcārūmo blandi-
do nocere. Huius etiā galloē hoc fuit sententia re-
scribit *Iheronim* contra tuā. Libro secundo atq;
letas quorū mīra et ore legimus ē sō posse dū si
nere nec sanos et amatores coram nūmō fassūtū
adip̄ibūtū tristūtū nūcītū tene nūchīl celeste sed
temper de corribus et rūci ventris ac inguine co-
gitare.

De Trogo bistoriographo Capi. cccv.

Rogus pompeius bistoriographus natione bā-
panus clavis tempore Augusti p̄i imperato-
rio. Hic totius orbis bistoriolas et tempore nūni regis
affiriorum uiḡ ad monachum celari Augusti la-
tino sermōe compōitū per libros xiiii. quorum epi-
tome id ē abbreviatioē facile iudicūtū est discipulū.

De inscrīto p̄bō Capi. cccvi.

Ultimo p̄bō dīscipulū Trogi comp̄itū q̄d ei
libros et ap̄brentur. Hic inscrīto p̄o q̄d
dā libri de religione christiana cōpositi mēdias
et benigātū et christiano fidei et christi mortis
in crocīa sua

De Porphyrio philosopho Capi. cccvii

Orphicus pbis atensis claruit tempore go
diani imperatoris. Hic scripsit librum de ysa
gogis ad cathegorias aristotelle

De Claudiano poeta Cap. cxvii
laudianus poeta claruit rome tempore beodo
sii senioris. Hic scripsit libros duos metricos.
Claudianus maiorem et claudianus minorum in quis
bus multa proverbia et utilia continentur

De Timachio pbis Cap. cxviii
Timachius patricius pbis claruit rome tempore
Angeli III imperatoris et sua prudentia repub
licam illestrans. Hic scripsit librum epistolare. de
quo paucis hic polita sit notabilis. Omnis ostentatio
suo non careat solitudo mendacii. quia quicquid es
sumitur proprium non patet. molles et animas di
ligentes et ad omnem doloris festum arguitur si
negligentes tractas marcefacit ne rota si carius
linea liquefie ut litum. Semper natura gaudet
equalibus et similiore est sibi omne quod simile si
bi est. natura rerum de se qui beatitudinem plus lo
quuntur. affectione enim copiam formonis pudore
defecit. Pro optimis virtutis amissione defecit.
non magis illorum videtur hanc eam perire quam
seum committere invidiam. indecum deinde la
tentiam spectante de proprio genere. illis res
ris decenter induit et non erit innotescere nec l
bumi demissa maculatur. In rebus praecepti
tu. In ordine esse rebus modis vixit regis amicitia
Die affectus ipsius est fata et legitime fortunatus

**Patria defectu alimentorum laborant periculostu
e inhabitare. crudele et impium edescere**

De Prisciano grammatico Cap. cxx.

**Riccius gramicus et auctoritate Juliani
imperatoris. Hic scriptus iuliano consuli ac pa-
tricio volumen maius de partibus orationis. scriptus
erat volumen minus de constructione. et aliud minimum
de accidentibus. et hec omnis de grammatica. Est uero
liber Riccius de naturalibus questionibus ad Cos-
ture regem persorum directus. Sius est illa sententia in
maiori volumine. nichil in humanissimum librum
ex omni parte perfectionem et credo poterentibus ers-
tore qui dicitur cum suis temporibus Juliani apostole
quibus annis longo tempore Gedipis iuliano
consul ac patricio sicut legitur in titulo ipsius libri.**

De Generis pbs

Cap. cxxi.

**Eiusmodi confidens pbs vir doctissimus Zeno
et fons dilectissimus locorum post patrum romae
clarissimusque auctoritate operatus est et preceptor
fuit. Huius igitur glorioli opus est pbs et pbs
lucis romae postmodum fuit auctor. Excepit hunc
te mox obitum et conseruauit ab eo nonnulli
cibos. Cumque Zeno eximius omnibz dicoceps
rto et pbs colligere posse vnde pbs quod
decorum est. Et hoc quod pbs et pbs
nichil nesciret ut etiam pbs
et quod pbs et pbs et pbs
tibz. Quod pbs et pbs et pbs
quod pbs et pbs et pbs
et pbs et pbs et pbs**

de paulo alia sentiebat Dic Seneca cōdimentissime
vite fuit: quē beat⁹ Iberoni. sanctissimi carthagino an
numerante illis episcopis pronocetus que leguntur
pauli ad eum et ipsi⁹ ad paulū Hic ante bīscutum
et petrus et paul⁹ a serone coronareneur martirio
taliter interficiuntur Ipse enim nero quadam die re
spiciens Senecā et herbera que sibi in pueritia stu
lerat ad memoriam redit⁹. infrenat⁹ ac tandem stu
riorum altissimam expetere de illo capitulo precepit
ut quodammodo genio mortis uella sibi eligere. Se
neca taliter apud suos genios mortis arbitrio i bal
neo mortis faciliorem virtutem vnde brachii elegit.
vnde ex quodam precepsione recte vocati ⁊ nomi⁹ ei⁹
Seneca. id ē se necesse. Scriptis aut̄ diuersis lib
bris morales peritales sed sc̄iendis liberalem li
brū l. De beneficis l. vii. ad fierent de clementia l.
ii. ad pacem vero de quiete animi l. i. Scriptis
quocq; librum de quiete et librum de temperante for
titudine ad amissum librum quod est temperante mor
te. De causa mortis hoc quodammodo libros oc
to. libros quaeſi declinationis sunt latitudine di
uerſorum operum librum unum. Regulam quo
q; docim⁹. Ex aliis aut̄ sed latitudine librum et ad
pontum operum librum. Et quod latitudine
notabilis indecere volui. In libro de quiete. Et in
caecio et alijs libris manu scriptis. Quod quid
declarandum. Namque in libro de quiete quid metu i
fervore. in libro de fortitudine quid vicio
sum. Et in libro de temperante quid excessus i
cessu perire. Quod in libro de beneficis. Et in
libro de pacem. Quod in libro de clementia. Et in
libro de quiete.

Oratorem te puto si tibi ante omnes quod oportet
persuaderis. mōstro similis ē auaricia sensilis. quid
enim celi ē q̄ deficiente via viaticum augere pacē
babeo cum hominib⁹ cum uictis bellū Hoc b⁹ om
nis affectus ut in quo ipse uanitatis i idē putat omnes
furere. nullam peccatorum tuorū consci⁹ magis ei
mueris q̄ tēplum. Alienum enim effugere potes.
te autem nunc Alles tuas magis amici benefici
is q̄ inimici iniurias sentiant. Alteri semper ignos
cito tibi ipsi nuncq;. facilis ē pauperi contemptum
effugere q̄ dñe inuidiam. In primo libro de cle
mentia ad nerone. Recie factorum verus fructus i
ipsis ē: nee ullam precium virtutum dignū illis et
tra ipsas. Zemeras hominum et contumacia sepe
quocq; tranquillissimi pectorib⁹ patientiam extor
sit. nemo potest diu personam ferre ficeam. Cito vī
tam suā rescidante quibus veritas nō subest. Que
uero solido ascessore tempore in melius proficiunt
nullum et omnib⁹ clementia magis q̄ regem aut
principem decet. magistris propriū placidum eē
tranquillumq; et iniurias acq; offensiones despice
re. magis breue aut litigare et moram ire sue gerere.
Procedissime ac pro corporis captu pugnacissime
lute apes et sculeos in vulnere relinquent. rex ipse
sine sculeo ē natura ei telum detracit et iram ei⁹ in
ernē religit. Exemplar hoc magnis regibus īgēs
pudet ab exiguis animalibus non trahere moret
cum tanto hominum moderatior debet et animus
quanto videntius docet. Errat si quis existimat
sibi totum esse regem: ubi nichil tatum ē a rege. Si
curitas securitate pensanda est. non est opus alios

edesconseruere: et multiplicibus muriis turribusqz
sepius. saluum regem clementia in aperto mōtrabit
Unum ē inexpugnabile munimentum: amor clausus
Quid pulchrius ē qz viuere opeantibus omnibus.
Rez iesus animum in potestate habet et penam si
tute poterit donet. si min⁹ temperet. longeqz sit i sus
lo qz in alienis erroribus iniurias. nam quādmoi
dum magnanimus non est qui de alieno liberalis
est. sed ille qui quod alteri donat sibi detrabit. Ita
clementem voco non alieno dolore facilem: sed eum
qui cum sensus stimulis agitetur non profluit: qui i
telligit magni animi esse laetus in summa poten⁹
tia pati. nec qui qz gloriolas est principe impune
leso. Hereticiam peccandi facit ipsa clementia re
gentis et granis multo pena videtur que amico vis
to constituitur. non minus principi corpora sunt mul
ta supplicia: qz amico multa vulnera. Remissus im
peranti melius parerat. natura enim conatur esse
animus humanus et in contrarium ergo ardorū nō
tens sequentur scelus qz datur. ferina ista ra⁹
bies est sanguine gaudere ac vulneribus et abieci
homine in infernū animal transire. libro secundo
de clementia. malo veris offendere qz adulatio pia
cere. Clemencia est temperancia animi in potestate
vincendi vel lentitas superioris ad inferiorem in
penis confitendum. In libro primo de beneficiis
cūs beneficium ex benia deo serio tribuens gaudi
umqz cupiens tristocido. et in id quod facie prona
ac sponte su aperata. Itaqz non quid deent re⁹
ferr: sed quis mente. Animus enim est qui parus
et folidus illustrat. magus et preciosa

de honestate. non nunquam magis nos obligat qui parua
dedit magnifice. quia regum opes equaque animo
qui exiguū tribuit sed libenter: multo gratiā venie
quod faciliter quod plena manu datur. Inter plu-
ra maxima vicia nihil est frequentius et ingratisudo
animi. non facile dixerim an turpi sit iniiciari an re-
petere beneficium. multos reperimus ignorantes plu-
res facimus. quia alias graues exprobatores et ac-
toresque sumus alias lenes et quod paulopost mutata
penitentia. alias villa et minima momenta calumni
antes omnem gratiam corrumplimas. nec tantum
potius beneficium dedimus sed etiam cum damus.
Qui enim nostram contempsit fuit aut leviter ro-
gari aut semel. Qui cum non aliud a se peti suscipi-
catus est frontem adductum vultum anertioccupatio-
nes simulauit longis sermonibus ei de industria ex-
istum non inservientibus occasiones petendi abstulit.
et variis artibus perentes evanescit. In agro vero po-
situs vel comprehendens aut distraitus aut nescire nega-
vit aut promisit h[ab]eas difficulter. sed superinductio su-
perciliis sed in malignis et vix eximiis verbis
aut gratiā et ad eum qualiter poterat beneficium aut
superbe abiecitur: aut trahit impudente. que fatigatio
molestia care dedit. Propter a natura compertum est
ut alii in iuriis et meritis descendentes et filia cito de-
fluant: bas remans memoria custodiuntur. In perdidit
beneficia qui se perdidisse cito credidit. Dicitur si
qui libenter accipiente libenter reddere ei eos qui
bus obligati sunt. re antinomia non raro est
vincere: Idem in libro secundo de beneficis. Ingra-
tum est beneficium quod diu inter manus dantis ext.

gratissima sunt beneficia parata occurrēta ubi nū
la interuenit mora nisi in accipētis uerecūdia: gra
tissimis vīris nulla res carius constat q̄ que preci
bus empta est. molestum enim verbum ē et onerosū
demissioqz vuln dicendum rogo. nichil acerbissū ē
q̄ vbi imperati rogandum est. Quemadmodum
acerbissima crudelitas ē que penam trahit. Et m̄
sericordis genus ē cito occidere quia tormentū al
timū finem sui securū affert. Ita maiorie gracie mu
nus est quo et minus dū pependit. Omnis benigni
tas properat: et proprium ex libenter faciliū ci
to facere Interdum ille qui iuratur fidelitas ē ve
babeat nec a quo acceptis sciat hec beneficū inter
duos let est alter sciam obliuisci debet dari. Alter
memor esse accepti Taceat qui beneficū dedidit. nar
ret qui accepit Res loquuntur nobis acceptis. Sicut
quedam nocte noble imperiūbax: que nō dare
sed negare beneficū est. Itinēmū h̄qz vñlita
potius q̄ voluntatem p̄sentiam. Depe enim noctis
queqz concupiscimus Idem in libro tertio de be
neficiis Qui dat beneficium deum suitor qui re
petit fenerioris pudorē tollit malū m̄ peccatioz
et defuit et probi loco commisit maledicid Regnum
est nolle regnare cum posse. Libro quarto de Bene
ficiis Rerum boniorū preciū in ipsius q̄ amissi
dāni genus ē faciliū donatio. In libro quinto de Bene
ficiis male dedisse q̄ non recusat. Et m̄ mali
propter bonos prodesse q̄ bonis dicit. Proscriptio
los. non ē levitas a cognitio et dāmō. M̄tione offe
dere et ingentie acceptio. dī cōsiderat. q̄ dīcept
eū sum. hoc vero superbe fastidie periferentia et

quod semel dei qualemque est sicutum viragis sue.
non est turpe cum re mortare consilium. Quicquid est
aliquid sibi nullum est ministerium subiungere inter-
pellare aliquid remittunt et nichil se debetne retinuerat.
Relaciendi signum est proximus adhucum manere
et manus numerus expugnare. Qui nimis ait sole
re caput latus dare. et qui matrem dare ingratis est
libro quinto de beneficis. facilis est barbae auge-
tes impatiens alieni arbitri regere. et omnium
suum confidere et sibi credere. libro sexto de benefi-
ciis. Holophaea fragilis est brevis fuscus obliqua
quo amidus hastes est illas in contrariis recentes
cuius subiectum necesse est ut aut periret aut pende-
at. non est magni animi beneficium dare et pende-
re. sed hoc est magni animi perdere et dare. Id est
in libro de remediis formorum. Statim est in me-
re quod vitare non possis Optimus est mori quis in-
uat vivere. malis displicere laudari est Dolos est
ignis est leuis patientia. si gravis non leuis est glo-
ria paupertas tibi gravis est uno in prosperitate.
Illa enim expedita est hilaris et tuta tu opinione La-
boras non re. multi aliquaez constituerat et nul-
ce sequuntur. cedentia lapidaria fornicare. et pre-
dam sequitur turba ista non hominem pecuniam si
perdidisti eris summa in via expeditior donatio.
quod damnum putas remedium est Desiles gemes mi-
serum te clamitas et opibus excedas es Tuo vi-
cio ista tibi iactura tristis est. non nos molle perdita
ferres si tamquam perditura habebitis. intelligendus
est partez esse innocentie occiditam. Oculi quos sunt
instrumenta vicerum duces scelerum Statim est qui

deflet mortem mortaliū: nichil hic nouū aut miserum
est. nausagium fecisti cogita nec quod perdisideris
sed q̄ euasieris. Quere amicum inter recta et honesta
ta officia: quere in laboribus: in mensa res ista non
queritur. libro primo questionū naturalium. facie
le ē extinguae sitim sanguinem. Inter nullos magis q̄ i
ter philosophos equa debet esse libertas. Quid non
intelligit omnia consuetudine dum sanguinem perdere. Illo
libro secundo: non ideo aliquis sentit minorem naturam bos
na si vicio male utendū nocent. Si beneficia nature
vientiū prauitate perpendimus. nichil non malo nos
tro accepimus. nichil enim inuenies tamen manifeste vi
tulitatis quod non in contrariū transeat culpa. In
libro tertio. Hoc habet inter cetera subtile lucu
ra principiū. q̄ eis ad extēnum verum et omnes in eis
quo sumus. nichil interest verum me loquens vnuis eli
dat qui totus mons premat. Egregie S. gellius in
illo incisito carmine inquit. Dic ad eum iniqui et e
celo cecidisse velim Humano animo ab omnib⁹ occi
tor robur venit et a consideratione nature. Quid est
enī cur ego hominē aut feris aut sagittā aut lanceā
tremā: maiora me pericula expectare fluminibus et
magnis nature partibus. Nulla res ē hominis vi
ta: hinc res ē contemp̄tū nūc. hoc qui compleri se
curit indebet maria turbari: securit̄ aspiceretur id
facit fulminantis celi. Quid ad me q̄ magna sine qua
b⁹ pereo ipsū perire nō magna praeide si volunt̄ ē
felices illi nec dominū nec resistimore versari ania
in expeditiōe habēda ē. mox naturae lex ē. tributus
officiūq̄ mortaliū: morsorumq̄ boniū reme
dium est. Optet illa q̄ quisq; timeret mortis nomine ne

formides. effice illam cogitatione tibi multum fa-
miliarem ut si ita vuleris possis ei et obvia extire. li-
bro quinto. nulla tempestas magna perdurat. pro-
celle quatuor plus habent utrum ratus minus te-
ris. libro sexto. Contentus mortem et omnia que ad
mortem ducunt contemptus sine fine bella sine naufra-
gia sine minarum pondera. nuncquid amplius face-
re possumus? ne corpus ab anima resoluatur hec nul-
la diligentia evitare nulla felicitas domat: nulla po-
tentia evanescit. O te dementem et oblitum fragilitate
tue si tame mortem contumaciam cum tonat. viues si
fulmen effugieris. repete te gladius. perei lapies. pe-
ter billo. libro septimo. Quid precipuum redux bu-
manni ex erigere animis lyses mias et promissa
fortunae: quicquid accipit nec ferre quam voluntaria ti-
bi occidere. Debutiles enim velle si scutis omnia
et decretis defierit. sile aut queri et genere defi-
tere est. Quid est precipuum. animus contra calamis-
tatem fortis et contumaciam luxurie non aduersus can-
tam sed infestos. nec auditos periculi. nec fugaz qui
scire fortunam non expectant. sed facere et aduersus
utramque intrepidus facinusq; perdidere nec illius
fumulet nec huius fuligine perturbare posse ad celum
manus levare. Difficile in exercitu est vixius ducem
rectoremq; desiderat. sed sine magistro vixia diffici-
tur. Quotidie aliquid subtilitas aliquid eleganter exco-
gitat luxurie favor et ostentatio conseruante. Tantumq; fuit
homines ad pompa deumibus et mentre croce congre-
ti etia oculis galos fuit. Mox octavo Zarbez rerum
hominumq; desiderio qualem passus recesserat. Caput
secum optime conservavit: nobis autem nobisq; molesti

sumus: modo amore nostri modo redio laboramus
In felicem animum nunc superbis inflamamus. nunc
cupiditate dissimilamus. et quod miserrimum est. nū
q̄ singuli sumus Adulatori laetus ne prebeas: arti-
fices sunt ad capiendo superiores. et aliis quidē
adulatione clam ostentur parce aliis ex aperto rustis
citate simulata que si simplicitas illa et non ars sit
In tragedia quam vocat tyeste. qui
regere non posse imperium quo plura possis: plura pa-
tienter feras: violenta imperia nemo diu continuat
moderata durant In alia quam vocat tyeste. qui
non per as peccare cum possit: ubet. minimum libe-
re debet cui multum licet. Operanda mors est sine
metu mortis mori. leue est miseria ferre perfette
grave. nescitis cupidi regnum quo sacer loco. Regi-
num non faciunt opes non vestes tyro color: nō au-
ro nitide trabes Rex est qui posuit et dixi mala pec-
toris quē non ambitio ipotens et nūc stabilita vul-
gi favor mouet. qui est in ruto positus loco et omnia
infra se vides. pector est bello timor ipse bellum. nulla
vis maior pietate vera est: quos verus amor tenuit
tenebit. abeat quekus discedat timor virile nimis a
vidua est quicquid non vult mandam se cum perire
te mori. In octavo libro. luxuria blanda vicit
orbis immensas opes auctor mansibus ut perdere
rapit Idem in hercule et bero. nūc est ille miser
qui facile est mori. Misera amantur quicquid licet
et cedit fortuna amorem pector inflammat magis.
In hercule forense. quod misera miseri volvit hoc fa-
cile credant. prona est timori semper in pectore fides
nullo premetur onere qui celum vult. Vicitur et domine

re quod cuncti pauent. Post multa opera virtus lar
ari solet quemcunq; videris miserum hominē scias
quod fuit durum meminisse dulce ē Edī verus ai
mor nec patitur moras. In thebaide. Regna cu;
scelere sunt omnibus exillis grauiora In hyppoli
to. Contēne famā vix vero fauet. Intrepida costent
uerba. Qui timide rogant; docent negare. Hospes
amantiū cedula Rex est forma fugarum Celo iup
piter alto vicina petet. non capit vñq; maguos me
tus humilis plebea domus. In edippo Abi tur
pis est medicina sanari p̄get. Solent extrema face
re securos mala. Quid uerba queris ueritas odit
moras. quod sepe fieri non potest fiat diu In me
dea. lenior eſe dolor qui capere consillū potest. libet
ſre contra ſuſpecta. nec ſunt longa colloquia ampu
tata In agamennone Exire mores pietatē fidem
et qui redire cu; part nescit. per ſcelera ſemper ſce
leribus tutum eſt iter. Remeemus illuc vnde nō de
cuit abſre non intrat vñq; regium limen fides pre
cio parata: precio vincetur fides. Heu q; dulce mai
lum mortaliſbus additum vīre dirus amor. Quē pe
nitet peccasse pene ē innocēs. O q; miferum eſt nes
cire mori Rudis ē tyrranus morte qui pena exigit.
Der ille venia facile cui vena opus eſt De imatu
ra morte Una res ē uirtus que nos imortalitatē do
nare poſſit et pares dīs facere In epiftola prima
ad lucilium Ita fac mi lucille vēdica te tibi et tēp⁹
quod auſerebatur aut excidebat aut ſurripiebatur
collige et ſerua Turpissima ſuctura ē que per negli
gētiā ſit. quem mſchī d abſe qui aliquid preciuu

tempori ponat qui dsem estimet. qui intelligat sequo
tidie mori. In hoc omnes fallimur & mortez prospic
cimus cum magna pars eius iam preterit. Quicqz
quid etatis retro mors tenet dum differtur: vita trans
currit. Reliqua omnia aliena sunt: tempus nostrum
est tantum. In his usus rel vni fugacis ac lubece pos
sessionem natura nos misit. non reputo pauperem cui
quantulum cunqz est satis est. Sera parcimonia in
fundo est. non enim tantum minimi immo sed pessi
mum remaneat. Primum argumentum composite
mentis existimo posse consistere et secum morari.
Illiud autem vide ne lectio multorum auctorum et
diversi generis voluminum habeat aliquid vaguz
et instabile certis ingenis immorari et innigeri o
portet. Si vis aliud in animo trahere quod in ani
mo fideliter sedeat. nusqz est qui vbiqz est. non pro
dest cibus nec corpori acceptus quis statim sumpus
emittitur. nichil tam utile est quod in transitu proposit.
nichilqz tam sanitatem impedit ut remediorum cre
bra mutatio. Itaqz distractus maledicto libioruz
et cum legere non possis quem babueris satis est
habere quem legas. fastidientia stomachi est mul
ta degustare. Qui cum paupertate bene conue
nit diues est. nec qui parum habet: sed qui plus cu
pit pauper est. Quid enim refert quantus illi in ar
cha quantus in borreis facit: si non acquisita sed ac
quirenda computat. Quis sit diuinarum modus
queris. Pratus habere quod necesse est. prouide ha
bere quod satis est. Si aliquem amicum elemasen
non tantundem credis & tibi vehementer erras. Errat

et ille qui amicum in atrio querit et in conuculo
probat. nullum habet in asu malum homo occupa-
tus et in bonis suis obsecus q̄ q̄ amicos sibi putat
quibus ipse non est. Tu vero omnia cum amico deli-
bera sed cum teipso primum Post amiciciam credē-
dum est amiciciā iudicandum. ipsi vero prepostere
permiscent officia que contra precepta Leopbrasti
cum amauerint iudicant: Tam audacter cum ami-
co loquere q̄ tecuz. Et tu quidez ita v̄lue ut nichil ti
bi cōm̄itas nisi quod committere etiam amico tuo
possis. Utrumq; v̄cium est omnibus credere et
nulli. sed alterum dixerim honestum v̄cium alterū
tutus. Sic et v̄rosq; reprobendas et eos qui sem-
per inquieti sunt et eos qui semper quiescunt. nam si
la tumultu gaudens non est inusteria. sed agitatio
ne mentis concursatio et hec non est quies que mo-
tum et omnem molestiam indicat. sed dissolutio et
languor. Itaq; inter se ista miscenda sunt et quiesce-
ti agendum est et agenti quiescendum cum natura
rerum sit libera ipsa dicet tibi et diez se fecisse et no-
ctem. Tenesq; in memoria quantu; senseris gau-
dium cum pretextam sumpfisti v̄rilem togam et in
forum deductus es in asu expecta cum puerilem a-
nimam depositus et te in v̄ires philosophie trans-
tuleris. Adhuc enim non pueritia sed quod graui-
us est puerilitas remaneat. Et hoc idem pelusest q̄
babemus auctoritates sendm sed vicia puerorum
prauorum tantum sed infantium Illi leuisa hi falsa
formidant nos v̄traq;. Pluresq; inter mortis metu
et v̄ste tormenta miseri fluctuat et v̄lue revoluit et mori-

nesciunt. Fac itaqz tibi iucundam vltā omnē pro illa
sollitudinem deponendam; nullū bonum adiuuat
habentē nīl ad cuius admissionē p̄paratus ē ans
mus ergo aduerſ9 omnia que accidere possūt et ad
hortare et indura. neminem eo fortuna prouerit ut
nō tantū illi miraretur quātū promiserat. nō bus
ſtranquillitatē cōfidere: momēto enim mare concu
titur. magne dſuſte ſunt lege nature cōpoſita pauſ
peras. Ier autem nature ſcīt quoſ nobis terminos
ſtatuit. non eſurire: nō ſuire. non algere: ut famem ſi
timqz repellas. nō ē necesse maria tempeſare nec ca
ſra ſequi. Ad manum ē quod ſatis ē. Pergamus ve
meltorem vltā ſeqmūr q̄ vulgas. non conterari. Eſ
lioquin quoſ emendare volum9 fugam9 a nobis et
auertim9. Illud quoqz facimus ut nīcib⁹ velint im
tari noſtri dum elment ne ſimilāda. ſint omnia. Con
tra naturā rorquere corp⁹ ſuū et faciles odiſſe mun
dicias et ſqualorem appetere cib⁹ nō tantum vilt
bus uti ſz horridis quemadmodū dſiderare deli
catas reſluxurie ita vſitatas et nō magno parabi
les fugere dementie ē. frugalitatē exigit p̄bia nō pe
nā. Temperetur vltā iter bonos mores et publicos
Qui domum intrauerit nō poeſ9 mſretur q̄ ſupelle
ctiſe noſtrā. magn⁹ ille ē qui ſic illib⁹ ſic vltetur quo
argēto. nec ille minor ē. qui ſic argento ueltur q̄ ſic
tilibus. Infirmi animi ē dſultas non poſſe pati. Eſ
pud Catonē noſtri ſuyci cypſdſtatū ſinem et ad ei
moris remēdia proficere. Deffines inquit timere ſi
ſperare deſſeris. ferre pericula que fidez fugiſſunt et
cum effugerint ſecure ſunt. nos autem et futuro ror
quemur et preterito. Timoreſ enim tormentum me

morsa reducit prouidētia anticipat. nemo tātum in
presentia miser est. Hoc ipsum argumētum est ani-
mi in melius translati q̄ vicia sua que prius igno-
rabit videt. nullius boni sine socio lucunda posses-
sio. Plus tibi v̄sua vox et cōūctus q̄ oratio prode-
rit. vnde in rem presentem ventas oportet primum
quia homines amplius oculis q̄ auribus credunt
Demum quia longum iter est per precepta · breue
et efficax per exempla. Inimica est multorum cō-
uersatio et v̄tqz quo malor est populus cui misce-
tur hoc plus periculis. nam et auarior redito et
ambitiosior et luxuriosior quin et crudelior et inbus-
mancor quia inter homines sūt. Verum tamē deui-
tandum est ne vel similes fias. quia multi sunt. ne
vel insimilis multis quia dissimiles sunt Recede ui-
ce ipsa qua potes. Cum h̄is conuersare qui melio-
rem te facturi sunt. Illos admittit quos tu potes fa-
cere meliores. mutuo ista sunt et homines cum do-
cent discunt. Altare que vulgo placent et ad omne
bonum forentum. suspicior pauidiqz subssistere. naqz
fera et piscis aliqua spe oblectante decipitur mune-
re. ista fortune putatis insidie sunt. Quisquis ergo
agere v̄tam tutam volet v̄scata ista beneficia de-
uiter. In precipiti cursu ista deducit huius eminen-
tis v̄ste exitus cadere est. Scito tam bene homines
culmo tegi q̄ auro. Logitate nichil preter animum
esse mirabile. cul magno nichil magnum. nichil cre-
de qui nichil agerē videntur maiora agunt huma-
na divisa simul trahant. Alienum est quisquid op-
tamus evenit. non est tuum fortuna quod fecit tuu3

Qui fertilitatis causa assumptus est tamdiu placebit opere utilis fuerit. Hac re florentes amicorum turbe circumsedent. Circa eversos soliendo est et amici inde fugiunt ubi probantur. necesse est enim in itia inter se exituorum conuenire. Qui amicus esse competit quia expedite placebit alius preclum contra amicitiam sed nullum in illa placet preter ipsam. negotiatio est ista non amicitia quemadmodum accidit. Ait Chrysippus sapientem nulla re egere et tamen in ultiis illi rebus opus est. econtra stulto nulla re opus est nulla enim re ut scit. Quid refert qualiter sit status tuus si tibi videtur malus nisi sapientia nostra placenter. omnisq; stultus laborat fastidio suis non iuuenio cum quo te malo esse tecum sic est fuge multitudinem fuge paucitatem fuge etiam unum. Sic viue cum hominibus tanquam deus videar. sic loquere cum deo tanquam homines audiant. Verecundia boni in adolescenti signum est. magna pars peccatorum tollitur si peccatoribus testis afflita. O felicem qui sic aliquem vereri potest ut ad memoriam quoque eius se componat et ordinet. Qui sic aliquem veretur citato erit verendus. Elige quoque illum cuius tibi placet vita et oratio. illum semper tibi ostende ut custodem uel exemplum. opus est enim aliquo ad quem mores nostri se erigant. nisi ad regulam prava non corriges gratissima sunt bona cum fugiunt. Ille beatissimus est et securus sui possessor qui certum sine sollicitudine expectat. non potest magnos spiritus auctorita ad certam afferre qui nunc fugillatur est ille qui sanguinem suum uidet cum detest crepuerit sub

pugno nec projectus animum prosecit sed quotiens
cecidit contumacior resurrexit cum magna spe des-
cendit ad pugnam. multum enim adscit sibi uir
lacestia plura sunt que nos terreant et que premunt
et sepius opinionem re laboram. Illud tibi preci
pius ne sis miser ante tempus cum illa que uelut immi-
nentia expauisti forte nunquam ventura sunt cerce nec
uenerunt Quedam nos torquent magis quam debeant
quedam antequam debeant quedam cum animo non debeant
Sicque augem aut dolorem aut fingim aut preoccupa-
mus quam multa expectata nunc comparauerunt etiam
si futurum est Quid suavit dolori suo occurrere satis
cito dolebit cum uenerit nichil tam certum est ex his
que timentur ut non certus sit et formidata subside-
re et sperata decipere. Quid turpis quam seu vivere in
ciplens multis seruit qui corpori seruit qui pro eo
nimis timet qui ad illud oia refert. Sic agere nos
debemus non tanquam propter corpus uiuere debea-
m us nam tanquam non possimus uiuere sine corpore huius
nos minus amor timoribus inquietat sollicitudini-
bus onerat. contumelitis obsecit Honestus uile ei cui
corpus nimis carum est agatur eius cura diligentissi-
sime. ita tamen ut cum erigit raro uel fides in igne
mittendum sit. Et iam in obessa via pauperi par est
nunquam intantum conualescit nequitia nunc sic contra
virtutes coniurgatur ut non phie nomen venerabi-
le et sacrum maneat: nemo sollicito bono fructus ad
sicere diues aliquid diuitiis studet duz de increme-
to cogitat oblitus est vobis rationes accipit foru con-
uerit sit ex domino procurator Quicquid facias ci-
to redi a corpore ad animum illum diebus ac noctis

bus exerce Id bonū cura quod vetustate fit mellus
q̄ suendum ē nichil poscere. q̄ magnificū ē plenū
ē: nec ex fortuna pendere Discedat aliquando iſ:
ta insidiosa bona et sperantib⁹ meliora q̄ affecutis
Si quid in illis eēt solidi aliquādo implerēt. Hūc
autem baurientum sīstīm concīstant. Plus opera ē
in eo proposita custodia q̄ ut honesta proponas. per
seuerandū ē et assiduo studio robur addendū donec
bona mens sit quod bona voluntas ē. naturalia de:
sideria finita sunt. Ex finitis autem. nascēria nisi de:
finiāt finē nō habent. nullus enim terminus falso ē
nam via enīti ad extremū error autē imensus ē Re:
trebe ergo te a vanis. Et cum vlo scire quod petis
aut naturalē habeat aut cecā cnpiditatē considera
si non possis aliuscul consistere. nam si longe progres:
sus semper restat scito illud naturale non esse. prosi:
ce ista omnia si sapis imo ut sapias et ad bonā mē:
tem magno cursu et torta vīribus rendas. Si quid
est quo teneris aut expedi aut excide multis ad phi:
losophandū obsticere dūstis paupertas expedita ē
secura ē. non circūstat illam turba seruorū ad quos
pascendos transmarinarū regionū ē opēda fertili:
tas: facile ē pascere paucos ventres et bene institu:
tos et nichil aliud desiderantesq̄ impleri parvo fa:
mes constat magno fastidiū paupertas contenta est
instantibus desideriis satissimacere. Cur ergo bāc cō:
tubernalē recuses culis mores sanus dīnes imita:
tur. Si vīs vacare animo aut pauper sis oportet aut
pauperi similiis non potest esse studium salutare si:
ne frugalitatis cura. frugalitas autem paupertas
volunteria est. multas parasse dūstis non fuit mi:

seriarum finis . sed cōmutatio nec hoc m̄ror. non ē
in rebus viciū sed in ipso animo Illud quod pau-
pertatem granem fecerat etiā diuitias graues fecit
quēadmodum enim nichil differt ut egrum in lecto
ligneo aut aureo collōces . quocunqz enī illum trās-
tuleris morbum suū secum transfert . Sic nichil re-
fert utrum eger animus an in diuitiis an in pauper-
itate ponatur . festis maxime diebus animo imperā-
dum ē . vt tunc voluptatibns solus abstineat cum in
illas om̄is turb a procubuerit . In ipsa securitate a
nimus ad difficultia se preparet et contra iniurias
fortune inter beneficia firmetur . Exerceamur ad
pauluz et ne imperatos fortuna deprehēdat fiat no-
bis familiaris paupertas . securius diuites erim⁹
si scierimus q̄ non graue sic pauperies ē . quanta
ē animi magnitudo ad id sua sp̄ote descendere q̄ ne
ad extrema quidem ductis timēdum sit . hoc ē preoc-
cupare tela fortune . non ē lucunda res aqua et po-
lenta aut frustuz ordeaces pani: sed summa volup-
tas ē posse capere etiā ex his voluptatē et ad aliud
se deduxisse . quod eripere nulla fortū iiquitas possi-
sit . Diuitiarum possessionē etiā nō iterdico : si effice-
re volo ut illas intrepidus possideas ut uno mō cō-
sequeris si te etiā sine illis bene vñcturū tibi persua-
seris si illas rāq̄ asperges perituras . Si potes sub-
duc te illis occupationib⁹ si minus eripe . tute in fre-
to vñxim⁹ moriamur in portu Tacerē docet ph̄ia nō
dicere . et hoc exigit ut ad legē suā quisqz vñuat . ne o-
rationis vita dissentiat . ut ipsa inter se vita vñsus si-
ne oīm actionū dissentione coloris sit . maxime hoc
ē officium sapientie et iudicium ut uerbis opera cō-

cordet. ut ipse ubiqz par sibi idēqz sit. Quid enim sa-
piēria semper idē velle atqz idē nolle licet alia exce-
ptūculā nō adiicias ut rectū sit quod uelis. nō pōe
enim cuiqz idē semper placere nō rectuz: variatur
autem quotidie iudicium hominū et in contrariū ver-
titur atqz plerisqz agitatur uita per lusum. Que tuo be-
neficio scire nō potes paupertatis scito. Illa enī ve-
ros certosqz amicos resinebit. Discebat quis nō te
sed aliud sequebatur: nōne uel ob hoc vnu amāda ē
paupertas qz a quibus ameris ostendat; O quando
ueniet illa dies quando nemo in bonorē mentatur
huc ergo cogitationes tue tendat: hoc cura: hoc opera
redigete ad parua ex quibus cadere nō possis. non
licet diuisias in sinu possitas contemnere. Ille inge-
tis animi ē qui illas circūfusas sibl dū multū mira-
tus qz ad se venerit viderit suavit gaudit magis esse qz
sentit. magnum est non corrumptī contubernio diuisi-
arum. pauderibus inest sine qua nūcibl lucnduz ē
securitas: quia delictis permadimus omnia dura-
ac difficilia iudicamus. Quod male implicuisti sol-
uas potiusqz obrumpas: dummodo si alia ratiō sol-
uendi non erit. non tam tūmīdus est ut malum sem-
per pendere qz semel cadere. Turpe ē cadere oneri
luctare cum officio quod semel cepisti. non est uir for-
tis ac irrennu9 qui laborem fugit ubi etiā crescit si
bi animus est ipsa rerum difficultate pessores mori-
mur qz nascimur: nostrum hoc nature viscum est. ne-
mo qz bene vivat sed qzdiu durat cū hoib9 contingē-
re possit ut bene vivant: ut diu nulli. fundamentū bo-
ne mentis est non gaudere vanis. mischi crede verū
gaudiū rea severa est en tu existimas aliquē saluto

vultu hilari oculo mortem contēnere paupertatis do-
mī aperire voluptates tenere sub freno. meditari
dolorum patientiā. hoc qui apud se versat in mag-
no ē sed parum blando Hec autem quibus delecta-
tur vulgus tenuem habent ac perfusoriā voluptatē
et quodcunqz mentitū ē gaudium fundamento cari
Corpusculum etiā si nichil sine ipso fieri potest in a-
gis necessariam rē credere q̄ magna vanas sugge-
rit voluptates brevis penitēias: et nisi magna mo-
deratione temperētur in contrariuz habituras Ita
dico in precipiti voluptas ad dolorē uergit nisi mo-
dum tenuerit: modū autē tenere i eo difficile ē: quod
bonum esse crederis aurs boni auiditas tutā ē que
subit ex bona conscientia: ex honestis consiliis et cō-
tempni fortis: pauci sunt qui ex cōsilio se suaqz re-
gunt. Ceteri eoz more qui i fluminib⁹ instant nō
eūt sed feruntur Quidam tunc vnuere incipiunt cuz
desinēdum est. quidam antē desierunt q̄ inciperēt
Quid necesse ē mala accersiri satis cito patēda cū
uenerit presumere ac presens tempus futuro metu
perdere stultum est. quia quādoqz futurus sis miser
esse iam misserum Sed ego te alia ad securitatē via
ducam. si p̄s omnē sollicitudinē exuere quisquid ue-
reris ne euētum vñsqz compone et quod
cunqz illud ē malum tecū sp̄e metue et timorem tu-
um tota. acris ē virtus ad occupanda persicula q̄
crudelitas ad irroganda. militem fuit carthaginem
uincere sed amplius mortē. adeo mors timenda nō
est ut beneficio eius nichil auferendum sit aut timē-
dum. ante omnia memento demere rebus tumultū
ac vñdere quid in quaçunqz re sit sciens nichil esse i-

istis rebus terrible nisi ipsum timore. Quod video
accidere pueris hoc quoq; nobis masculis euene-
rit. Illi quoq; amant quibus assueverunt cum qui
ibus ludunt si paratos viderint pertimescunt. non ho-
minibus tantum sed rebus persona demenda est et
reddenda facies sua: dolor quidem leuis est si fer-
re possum. brevis si ferre non possum. Hoc turpissi-
mum est quod nobis obicitur: verba nos pabulo-
sophie non opera tractare. Ipse voluptates iorme-
ta uertuntur. Epule cruditez generant ebrietate
neruorum torporez ac tremorem libidinis manu
et pedum ac articulorum depravationem pauper si-
am inter plures ero. Exuliam sibi me natum putas-
bo. Alligabor genim nunc solitus sum ad hoc me
natura graui corporispondere astrinxit. mors de-
sinam egrotare posse alligari: possem mori. Curpe ali-
ud loqui aliud sentire. quanto turpiter aliud scribe-
re aliud sentire. Quotidie morimur quotidie enim
dimicatur aliqua pars vite. et tunc quoq; cum cresci-
mus vita decrescit. Ridiculum autem est currere ad
mortes tedi vite. vis fortis et sapiens non debet de-
vita fugere sed exire. Quid ad duos amicos nostros
pertinet disuersa via eundum est. Alterius enim vi-
cia emendanda sunt alterius frangenda. Utar liber-
tate tota. non amo illum nisi offendero an profectu-
rus sum necio. malo successum quam fidem deesse. nu-
trientur est pudor qui quidam in animo durauerit a-
liquis erit sic honeste spe locus panem et aquam na-
tura desiderat. nemo ad hoc pauper inest terra quo
quisquis desiderium suum clauserit est in se ipso fe-
licitate contendat. Sic fac omnia tanquam spectet alia

quis prodest sine dublo custodez sibi imposuisse et
habere quem respicias quem interesse cogitationib⁹
tuis iudices. Ónsa enī hōbis mala solitudo persuadet.
Cum sā tantum profeceris ut sic tibi etiā tua re
uerentia licebit dissimile pedagogū multis dissimili
lēte fieri poterit dum tibitum non sit a te recede
re. Qne querela est quod incōmodum si quid debe
at desinere deficit. et quis exitus malorum q̄ in fiz
iem suum natura soluente dissolvit. Remoue existima
tionem hominum dubia semper ē in partem vtram
qz dissidit. Remoue studia tua vsta tractata mora
de te pronunciatura ē. Ita disco dissputationes et lit
terata colloquia et ex preceptis sapientū verba col
lecta et eruditus sermo nō ostendunt verum robur
enī est enim oratio tum idissimis audax. Quis es
gris iunc apparebis cum aīas agas lunior eris.
Quid refert incertum est quo loco mora te expectet.
Itaqz illam omni loco expecta. qui mori dissidit non
seruire didicis. Supra omnē potentiam est: certa ex
tra omnē. quid ad illā carcer et custodia et claustra
liberum ostium habent una cathena ē que nos obli
gatos tenet amor vste. numero annos tuos et pudes
bit eadem uelle que volueris puer. Hoc deniqz tis
bi circa dī moris presta. moriatur a te vicia. boz
na mēs nec cōmodatur nec emittur. Et puto si uenā
lls et nō haberet empōrem: ac mala quotidie emi
tur. Enī debes mutare nō celū licet enī vastū tra
seceris mare sequuntur vicia quocunqz peruenientia
queris quarete fuga ista nō adiuuet tecū fugis on⁹
enī deponēdū ē. nō ēt tibi ull⁹ placebit locus sm
mo quicquid facis cōtra te ipsum facis et motu sp

so vaces tibi. egrū enī cōcūtis qui non st̄ud eximis
malū omnis loci mutatio succunda fieri. In ultimis
licet terras expelleris in quolibet barbarie angulo
colloceris. hospitalis tibi illa qualiscūq; sedes erit
magis veneris q̄ quo interest et ideo nullis loco adiſ
cere debem⁹ animū. Cum bac persuasione uiuendū
est. nō sine ullo angulo nat⁹ et patria mea tot⁹ mū
dus ē. quid tam turbiduz fieri potest q̄ forū. Tbiq;̄
licet quicet uiuere si necesse ē sed si liceat disponere
se. Quid interest quod domi finit seruit⁹ vna ē. hanc
qui contempserit nunq̄ talibus turba dominatur s̄
liber est. In sc̄um salutis ē noticia peccati. nam quis
peccare se nescit corrigi nō vult. Ideo quantum pos
tes te ipsum argue. Inquire in te accusatoris perso
nam. partibus fungere diuinitudinis tandem depre
catoris. multo magis ad rez pertinet quae si tibi ut
dearis q̄ qualis alii. Consilium nisi turpi ratione
amor turpi nec pōt. Venit aliquis qd morte iatus
morti. venientē illa nemo hilaris excepterit nisi qui
se ad illam diu composuerit. generosos animos la
bor nutrit: quoniam non ē vir timere sudorem. Per
magna bōtatis ē uelle fieri bonū. Qia dicitur et fac
ta tua inter se cōgruat ac si respōdeat et una fortis
percussa sint. nō ē ei⁹ aim⁹ in recto cui⁹ et ea discor
det Turpis et ridiculosa ē elemētaris senex. Tamen
parcēdū sene utēdū ē. In mores fortissi sus nō bz ai
m⁹ ille trāquis illissim⁹ ad profectū uēt q̄ se dehinc
ē quocūq; mō rescedat cui si aggeratus vulgaris bōa
supra res suas emet siue aliud ex bisuet oīa cas⁹ et
cūsserit mōr nō sit. mōr quā siem⁹ uterū pīstis nō
eripset. veniet q̄ nos i lucē repōet dīs. Ex quo aio
m̄ 1111

debet rediturus exire obserua rerum ordinem in se remanentium vndebris in hoc modo nichil extingui si viciis condescendere ac surgere. Si vis omnia sihi subficeret subfice rationes reges multos se te illa rexerit et ab illa disces quemadmodum et quid aggredi debeas Turpe est non ire sed ferrari et subito in medio turbine rerum causam stupentem querere buc ego quemadmodum veni. Plurimum proficit sermo qui minutatim irrepit animo nec multis opus est sed efficacibus. Habet hoc optimum in se generosum animus et incitatur ad honesta magnarum rerum ad se vocat et attollit Animus enim noster ad modum flamine in motu est eo nobilior et actuosior est quo vobis bementior fuerit Sed felix quis ad meliora bunc impetum dedit et ponet extra sus distionemque suam temperabit aduersa continuet et alios admiranda despicet. magni animi est magna contemnere et medio crux malleus et anima, necesse est enim in immensum exeat cupiditas que naturae modum transilit. Desinit et remedius locus ubi fuerant vicia mores. Inopia uerborum et existas minus intentum auditorem facit tedium interrupte tarditatis facilis tamen insidet quod expectatur et quod preteruolat Illa qui dem que ueritas operam dat oratio composta esse debet et simplex Hic popularis nichil habet veri mouere vult turbam et inconsutas aures impetu rapere. Res media non prosunt nisi smoratur Quis medicus egestos in transitu curat: Quemadmodum sapienti uiro incessus modestior concuerit ista pressa vox non audax. Itaque tardiloquum te esse subeo Tantis utra nos spe cies sedet malorum bonorumque nostrorum obseruator et

custos. hic prout a nobis tractatuē ita tractat. multa posse tibi ostendere que acquisita acceptaqz liberitate nobis erit quēt. noscēt enim esse m⁹ si ista nostra nō ēēt cīrcūspicē ita que nos agūt in iſā et cuz plurimis lachrimis amīstrim⁹ scies i bis nō dānus eē molestem s̄z opīnione dāni. nemo illa perisse sensit s̄z cogitat qui se babet n̄schil perdidit. Hix quēz q̄ iuuenies qui possit aperto oculo v̄luerē. bona cōscie tia turbā aduocat: mala etiā in foliudine antia est atz follīcita. Si honesta sunt que facias oēs sciānt si turpia quid refert nemīne scire cū tu scies. nō refert q̄ multos libros sed q̄ bonos habeas. lectio certa prodest varia delectat. Hicla nobis sub uirtutib⁹ no mīne irrepunt. Temeritas sub titulo forendin⁹ latet. moderatio uocatur ignauia pro tanto tūmīd⁹ ac cipitur i bis magno periculo erramus. Hicla ubi causa sublata ē mentemur consuetudinis causa. Illos derideo qui turpe existimant cum seruo suo cēnare. Quem nīs superbissima consuēndo cenanti domino stantib⁹ seruorum turba cīrcūdedit. Ille quidem ingenti⁹ audītate dīsentum ventrem ornat serui autē tota nocte ieloni mutiqz p̄stāt. Sicqz fit ut de domīno loquantur quisbus coram domīno los qui non licet. Tu autem sic cum inferiori v̄lue quemadmodum tecum superiorem vēlīs v̄luerē: et quod siens i mente veneris quantum tibi in seruam liceat in mentem etiam veniat tantūdē i te domīno tuo līcere. Quō stultus ē quis equi⁹ emper⁹ ē nō ipsum in spicēt s̄z strati⁹ ei⁹ et frenos. sic qui boiez ex uestre aut ex cōdītōe estimat: Consortium rerū oīm sterenos facit amīcīcia. Omnia cū amīco cōmūnis bebedit

qui multa cum homine nisi interrogatione uafaria
astruxero et conclusione falsa a uero nascens medias
cium astruxero. non potero a fugiendis petenda ses
cernere. Pudet me in re taz serla senes ludim9. mus
sillaba ē. mus autem caseū rodit: sillaba ergo case
um rodit. Putes me ista nūc non posse soluere. Quid
michi ex ista sc̄ēta periculū iminet. quod incōmo
dum est. O pueriles ineptias. Quid michi ista com
ponis non ē locundi locus apta decent et simplicia
bonitatem etiam si multum supereret etatis. parce
disspendandum erat ut sufficeret necessarium. nūc at
que dementia ē superuacua addiscere in tanta tem
poris egestate. Que non perdidisti babes. cornua
nō perdidisti. ergo cornua hēs nō vaco ad istas in
eptias ingens negotiū i manib⁹ ē. quid agā mores
me sequitur fugit uita aduers⁹ bec doce me aliquid
dociles natura nos edidit et rationē dedit i perfec
tam⁹ que perfici posset. quādo fatuo delectari vob
lo nō enim michi longe querēd⁹ me uideo. Ceci du
ce querunt. nos aut sine duce erram⁹: et ideo diffi
culter ad sanitatē peruenim⁹. qz nos egrotare nes
cimus. Initium eundi ad uitutes arduum ē. qz hoc
primum imbecillis atqz egre mentis ē formidare in
experta itaqz cogenda eē incipiat. Deinde nō ē acer
ba medīcia. prōsn⁹ enī delectatio sanat. Id agere
dēm⁹ ut irrata mēta vīctorū ē lōgissim⁹ profugiam⁹.
Indurandus ē anlm⁹ et debellāde uoluptatesque
seua quoqz ingensa ad se rapuerunt vīcia sine mos
do sine fine perseguere. naqz illis quoqz nec finis nec
modus ē prolice quecunqz cor tuum dīgniant: que
si aliter extrab⁹ nequārent cor ipsum cum illis rele⁹

uandum erat voluptates precipue ex turba que las
tronū morem in hoc amplexatur ut strangulet Quā
vis ad eundē finem duo peruererint malor tamen
est laus idē fecisse in difficultori materia. Illum eli
ge adiutorē quem magis admireris cuz videris q̄
cum audieris. Quid letaris q̄ ab homīnib⁹ his lau
deris quos ipse laudare non potes. laudatio aliquid
exhortationis affert ipsis et animos adolescentium
exstimulat. In illis moribus in quibus affluntur
animi quo quis peius se habet minus sentit. Sōniū
narrare vigilantis ē. vicia sua confiteri sanitatis in
discum ē. omnia impedimenta dimitte et vaca bone
menti. nemo ad illā peruenit occupatus. magni arti
ficiis ē clausisse totum exiguo In boc nisi fallar erra
mus q̄ mortem sequi iudicamus cum illa et preces
sit et secuta est. quisquid enim ante nos fuit mors ē.
Illum lauda et imitare quem non p̄get mori cū su
uet viveret que est enim virtus cum ceteris exire: sa
plens nil iniustus facit: necessitatem effugit: q̄r vult
q̄ coartatur. Debilitatem nobis indire delitit: et
quod diu volumus posse desinimus: nulla placita ē
quies nisi quam ratio composuit. Omnia vicia ad
modum morbi in aperto leuora sunt. Tunc autē per
nicioſissima cum si mulea sanitatis subsidunt: nulla
res animi sapientis aduocat: nullus hominum aut
umque contemptus interrupit cogitationes bōas
solidaqz iam et certas leue illud ingenium est. nec
se se adhuc reduxit introitus quod ad uocē acciden
tiū erigitur. nemo nostrū est idē qui fuit p̄fide. quic
quid viuſt currit cū tēpore. nichil oris stabile uel fir
mū solidū ē et eoscū ea cepim⁹ta q̄aut sēper futura

aut semper habiturs: illud præcipue in nobis phias
impedit q[uod] cito nobis placeam[us] et quicquid in nos
adulatio cōtigerit tanq[ue] debitum pendim[us] optimos
q[ui] nos eē ac sapientissimos affirmantib[us] assentim[us]
Sequitur itaq[ue] ut sō non velimus. q[uod] nos optimos
esse credimus: Omnes ad gaudium tendimus sed
vnde stabile magnumq[ue] consequantur ignorāt. Et
sapientis quidem nūq[ue] sine gaudio ē. gaudium autem
nunq[ue] nascitur nisi ex virtutū scientia nec interrum
pictur nec desinit. Quod enim nō dedit fortuna non
eripit. Taurus paucissimum iugera pascua i[ps]e
tur: vna silua elephantibus pluribus sufficit. homo
vero et terra pascitur et mari. verum tamē nō famel
ventris magno cōstat sed ambitio. Ante senectutem
cura ut bene v[er]as. ut bene moraris. Da operā vt
ne quid vñq[ue] inuitus facias. qui imperia libens ex
cīpi partem acerbissimā effugit facere quod nō sit.
nec qui iussus aliquid facit miser est sed qui inuit[us]
Itaq[ue] sic animū cōponas ut quicquid res exigit id
velimus: contemnere aliquis omnia potest. omnia
habere nemo potest. Itaq[ue] breuissima ad diuinas
per contemptum diuinarū v[er]a ē. nec siccii sunt oculi a
mīco amissi ut fluat lachrimandū ē nō plorandum
Id agamus ut sociā nobis fīas amicorū recorda
tio amissorum: nemo libenter ad id redit quod sine
tormēto cogitarur nō ē. mīchi amicorū defunctorū
cogitatio dulcis ac bl̄da ē. babus enī illos rāq[ue] amissi
siuos amissi tanq[ue] babeam quis ferat hos qui negli
gerissime cū amicos babeant misserrime lugent. nec
amār[et] quēq[ue] nū perdidereint. Itaq[ue] tūc effusis meret
q[uod] verentur ne dubius sit an amauerint sera iudicia

affectus sui querunt. Que deo facēdī mundum cau-
sa fuit. bonū est homo nulla bonū inuidia ē: fecit ita
qz tanq̄ optimū potuit. vetas me celo interesset: id ē
iubes me capite demissō uovere maior suz et ad ma-
tora genitus q̄ ut corporis mel sim mancipium
Quod equidēnon aliter aspicio q̄ vluendum ac li-
bertati mee circūdatum cuiuscontēptus certa liber-
tas ē. Seruant detersora melsoribus: fortes sim⁹
aduersus fortuita. potest ex casa uir magnus exire.
potest et ex deformi humiliqz corpusculo formosus
animus ac magnus. nec deformatate corporis anima-
mus fedatur. sed pulchritudine animi corpus orna-
tur: animus intuens vere paratus fugitōrū ac pe-
tendorū non ex opīsone sed natura preclā reb⁹ im-
ponens neutrī forme se submittens super omnia que
contingūt eminēs hic facies virtutis crescere posse
imperfecte rel signum est. Omnis in modo ē virtus
omne honestum ē voluntarium. non enim potest be-
neficiū esse quod non est liberum. magis ē diffici-
lia perstringere q̄ leuis moderari: et hec magis lau-
daueri bona que exercitata sunt ac fortia et cuz for-
tuna ritata. non sum tā demēs ut egrotare cuplā: s̄
si egrotandū fuerit ut nichil effeminate faciam. nō
enim patēcōmendabile ē sed fortiter pati. gloriarī
ocio iners ambitio est. multa aperta transeunt con-
ditā et obstrusa rimantur. fures signata sollicitant
Uilevidetur quisquid patet aperta affractari spre-
terit. Hos mores habet imperitiissimus quisqz icer-
ta irrumperē cupit. Iactantie genus est nimis late-
re et a conspeetu hominum secedere. Convocat tur-
bam quisque ocio suo aliquam fabulā imposuit. nō

est autem agendum hic ut de te homines loquatur
sed ut ipse tecum loquaris. Quid autem loquaris quod
homines de multis libentissime faciuntur. de te apud
te mala estima et id maxime tracta quod in te infir
mum esse sentias. frequens de loco ad locum migra
tio instabilis animi est. ut animum possis contine
re primum corporis tui fugam sistere. nichilque amor
recrudescit Itaque qui deponere vult desideria rerum
omnium quarum cupiditate flagrant et oculos et
aures ab his que reliquit auertat cito enim affectus
quocunq; se uertit rebellat. nullum sine accuramēto
malum est. Avaricia pecuniam promittit. luxuria vo
luptatem. abiit potestam: mercede vicia sollici
tant vincit effici toto seculo potest ut vicia longa li
centia cumida submerguntur et lugum occipiunt.
Hic aduersus hoc corpus liber esse tanquam migratu
rus habita quomodo venit in mentem sumus omnia
sine fine cupientes. nemo nisi vicio suo miser est. Pro
deo peccamus quis de partibus vite omnes delibe
ramus. nemo de tota delibera eadem virtute et ma
lia fortuna vincitur et bona ordinatur virtutem itel
ligendo animosam et excelsamque incitat infestat: non
misum est in tranquillitate non concutit. Ibi mira
re ubi omnes facient. aliquia stare imperfecte necesse
labentur et modo prodeant et modo subsidant. sed et
pars protectus vel uelle proficere Id agamus ut
omne tempus nostrum sic quod non erit nisi prius nos
trum ceperimus et. Quidam aliquem canem missum
a domino frustum panis vel carnis apergo ore capi
tantem quisquis accepit protinus integrum deuorat:
et semper ad spem futuri habet. Idem euenit nobis

Quicquid enim expectantibus fortuna proiecit: id
sine ulla voluptate dismiserimus statim ad rapinam
alterius erecti et attoniti. hoc sapienti non evenit ple-
nus est: et si quid obuenit securus accipit ac reponit.
Impeditus autem a rudibus nullus precipitatiois
finis est. In epicureum chaos decidunt. inane sine
termino est. Qui de accipiendo cogitat oblitus est ac
cepsit nec ullum malum cupiditatis quamquam in-
grata est ambitionis non tam secundum est multos
post se videre quam grauem aliquem ante se. nec ambi-
tio tantum instabilis est. verum etiam omnis cupi-
ditas. quia incipit ante finem. Stulta augricia mor-
talium proprietatem discernit nec quicquam suum esse
credit quod publicum est. ac sapiens nescibilis magis
suum iudicat quam cuius illi cum humano genere con-
sortium est. docet philosophie precipue bene debere
beneficia bene soluere. Interdum autem solutio
est ipsa confessio. miserrimis homines ad deos ire de-
us ad homines venit immo in homines. nulla enim
bona sine deo sunt. nulla in rapina felicitas cessit.
gaudium rapti non durat in posterum aut ista bo-
na non sunt que vocantur aut homo felicior deo est.
quoniamque parata sunt nobis deus non habet in
ipsu nec enim opes nec epularum letitia nec quicquam
ex his hominem in escam cibis ad eum pertinet pla-
ceant homini quecumque deo placent. Ob hoc ipsum
quod deo placet quoadiu virtus salua fuerit ad sen-
tias quid abscederet. non affligitur sapientis liberos
rum amissione non amicorum. eodem enim animo
fert illorum mortem quosnam expectat. Concordat

sermo cum vsta. Ille promissum suum i pleuit qui et
cum vdeas illū et cum audias idē est nec delectē
uerba sed prossnt. quid stultius q̄ quod nō dīdices
ris nō discere. q̄dī v̄sulas tamdiu dīscendū ē quē
admodū v̄sulas. Equo animo audīda sunt imperi
torum conūscia et ad honesta vadenti. contemnēd
est ille conceptus optimū in homine ratio ē Hecā
cedest animalia sequitur deum amor ira cupido
pericula depulerunt. quod ergo breuis pōl obstina
tio animi aliquo stimulo exīstata quātomagis uirt
que nō ex impietu nec substo sed equaliter ualet in
perpetuum robur ē. vnum bonum ē uirtus que īter
hanc fortunam et illā superba incedit cum magno
vtriusqz contemp̄tu. Ut bonus quidem quid ei ac
ciderit equo animo sustinebit: sciet enim id accidisse
lege diuina qua vñuersa procedunt. nemo ex istis
quos purpuratos vides felix ē non magis q̄ ex illis
quisbus sceptrum et clamidem in cena fabule
assignant. Cum populo presenti elati insenserit et cō
tubernati simul exerent excalciantur et ad statuā
sūā redeat. nemo s̄torum quoā diuītie et honores i
fastis ponunt magnus ē: quare ergo magnus ui
detur cum basi sua illum metiri. Hoc laboram⁹ er
rore q̄ neminem estimam⁹ eo quod ē sed adūcim⁹
illī et ea quisbus adornatus ē ac quiscunqz voles ve
ram hominis estimationē inire inspice nudum. pos
nat patrīmonium honores et alia fortune mēdacia
corpus etiam ipsum exuat animū intuere qualis sit
et quantus alieno an suo magnus precognita malis
mollis letus venit. ac stultis et fortune credentibus
omnis v̄detur noua rerum et inopinata facies.

magha autem pars est apud imperitos mali nostras
Et ideo sapiens assuevit se mali futuris et que a illis
diu patiente faciunt leuis a his leuis facit diu cogi
tando Vesta non imperfecta sit honesta est ubi sicqz de
fines si bene desines tota est nemo tam imperitus est
ut nesciat quidogz sibi morandum esse et tamen cuz
prope accesserit tergiuersatur tremit plorat nonne ui
derit tibi struttissim9 qui fleuit et ante milie annos non
ulcerit eque stultus est qui flet et post milie annos non
viuet hec pars sunt non eris non fuisti utrumqz rep9
alenum est quid fles ad hanc legem natus es quid
nous est hoc omnibus accidit quo sit fabula vesta non
est diu sed est bene acta sit referit quocunqz doles de
sine tantu bonam clausulam impone In remedius
cedunt honesta solacia et quisquid animum erexit
rit esse corpori prodest Tria in omni morbo grauia
sunt metus mortis dolor corporis intermissione vo
luptria De morte satie dictum est dolere nemo potest
valde diu Sic enim nos amantissima nostra natu
ra disposit ut dolorem aut tolerabilem aut brevem
faceret non est autem acerbum carere eo quod cupe
re desieris densqz tolerabili est morbi patientia si
contempleris id quod extremum minatur noli ma
la tua cibispi facere grauiora et te querelis onera
re leuis est dolor si nichil nisi opinio adseget leues si
tum dum leuem putas facies tam miser est enim quiss
qz est credidit Quod acerbum fuit regalis locundii
est naturale enim est mali suo fine gaudere quomo
do est hostis fugientibus pernicioz sic omne fortu
stum incommodum magis instat cedent aduerso
nec vesta sit tedio nec mox timori vestrum modum sui

adiscere solet iners socium his quibus necesse est
omnem istaz breue videri qui volunt videri volup-
tatisbus vanis. et ideo infinitis mentiuntur. Interiz
hoc tene hoc morde aduersis non succumbere letis.
non cedere omnem fortune leticiam in oculis babes-
re. quicquid enim expectatum est diuileus accidit.
non est bonitas pessimis esse meliore. nunc virtus latet
et latuisse non est ipsius damnum veniet qui conditaz
et seculi sui malignitatem compressam dire publicz
veritas in omnem sui partem eadem est qui decipi-
unt nichil babent solidi. mendacium tenue est perlu-
cet si diligenter insperaris. quantum mecum cogita-
tio ad spectaculum lusorum fiat concursus quanta sit
contra bonas artes solitudo quod imbecilli animo sint:
quorum lacertos humerosqz miramur Corpora in-
ter se pauperum et diuistum vultus pauper septuages
fidelius ridet. nulla eius solitudo in alto. horum
autem qui felices vocatur bilaritas uicta est aut gra-
uis et supportata tristitia. omnium istorum quos su-
pra capita boim supraqz turbam delicatos leticia
suspedit parata felicitas est: cōtemnes illos si dispo-
naueris. Equi empturis solut tubis stratum vesti-
menta venalibus detrahis ne qua corporis uictia la-
teant hominem uero inuolutum estimas. quod de ali-
is loquo si perpendere te vis lepono pecuniam: do-
mum: dignitatem: intus te ipsum considera. Quereris
te incidisse hominem ingratum si hoc periculum vis-
tare volueris beneficia non dabis ita ne apud te pe-
reat aperte peribunt non respondeat potius quod detur
Cito inertis ocio torpebit uita. si relinquendū est quic-
quid offendit. et posse malam segetem serendum est

quoniam etiam si merita non precesserint oportebat leges
nosciri post beneficia ledenti plus quam ventia debetur.
pluris enim estimo beneficium quam iniurias ac non omnes
grati sciunt debere beneficium. utro sapienti nos
sumus quantum res quales sunt taxatae sit et omnia se-
cum examinabit quantum accepit a quo: quando v-
bi et quem admodum. bene metodorum ait. solum sapientem
referre gratiam scire. beneficium crescit mora.
et tanto plus soluendum est quanto tardius. Ingratus
est qui beneficium reddit sine usura. Sepe quod da-
tur exiguum est: quod sequitur ex eo magnum: nemo
michi videtur pluris estimare usurum. nemo sicut ma-
gis esse deuotus quam qui boni viri famam perdidit.
ne conscientiam perderet. Tuncque ingratus se et
macerat. odit quia accipit quid redditurus est et ex-
tenuat. iniurias vero dilatat et auget. Quid eo
misericordia cui beneficia excidunt causa iniurie. Ut con-
tra sapientem exornat omne beneficium et subtiliter co-
mendat et se assidua eius commemoratione delectat.
illa contemnit quibus iesus nec veritatem omnino in-
petus nec querit cui casum imputet ad fortunam po-
tius refert. quicquid accidit benigne interpretatione
leuat. non offense potius quam officia meminist quidam
in priore et meliore memoria se definierunt. nec mu-
tatio animatum aduersus bene meritos. semper enim
quicquid dubium est humanitas inclinat in melius
nemo autem ingratus esse potest: nisi contemnerit is
ta propter que vulgus insultant. nichil carius est
mamus quam beneficium quod diu petimus. nichil
villus cum acceperimus. Queris quid nobis faciat

obligationem acceptorum cupidas accipitendorum ab
strahunt a recto diuinitie honores potentie et cetera
que opinione nostra cara sunt. precio pislia. nescimus
estimare res de quibus non cum fama sed cum rerum na-
tura deliberandum est. nichil habet ista magnificus
quo mentes in se trahat propter hoc mirari illa con-
sueimus. Quid sine litteris mors est et hominis vel
ui sepultura. non habet fortuna longas manus. ne
minem occupat sibi habentem. Traqz quantum pos-
sumus ab illa resideamus. non est mors gloria sed
fortiter mori gloriosum est. Que demetia est fugere cum
retroire non possit. Omnis resque non habuerit de-
cuss uitute addita sumit. Sic certe usuendum est tan-
quam in conspectu alculius uiuam. sic cogitandum tam
aliquis intimum prospicere possit. Quid prodest ab
homine aliquid est secretum nichil deo clausum est.
nichil aliud est ebrietatis quam voluntaria insania. Om-
ne viscliam incendit et detegit obstantem malis vere-
cundiam remouer. Plures enim pudore peccandi quam
bona voluntate probitatis abstinent. adisse illi igno-
rante sue dubia et parum explanata uolentem ver-
bera incertos oculos gradum errantem uertigi-
nem capitis et cetera huiusmodi. Rebus itaqz non
uerbis proba istas que discuntur voluente aibi mo-
dum excesserint penas esse. aliter lectio ingens et stu-
dio fatigatum non tamen sine studio reficit. nec scribi
bere tantum nec legeret tantum debemus. Altera res
contristabitur pires et exhauster. de stilo dico: altera
soluet et diluet inuitem et hoc primo conueandus
est et altero alterum temperandum. et quicquid lecti-
one collectum est stylum redigat in corpus. Apes en-

imitari debemus qui vagantur et flores ad mel faciendum idoneos carpunt. deinde quisquis attulerint disponunt ac per favos digerunt. sic et nos debemus quecunqz ex aduersa lectione congesimus separare. deinde adhibita ingenii nostri facultate in unum saporem variabilis libamenta confundere tales animum nostrum esse volo ut multe in illo artes multa precepta multarum etatum exempla sint in numero conspirata. Relinque diuitias aut periculū aut onus pr̄sidentium. Relinque voluptates: mollisunt et enervant. relinque ambitiones. cumida res ē vana et ventosa: nullum habet terminum. laborat duplicit iudia cui insidetur et insidet. non ē bona ualitudo mediocritas morbi. Et facilis ē viciozū insita proibere q̄ imperium regere non enim recipiunt manus. la animi tēperamenta. facilis sustuleris illa q̄ rex eris. Tempestas non opus gubernatoris impedit. sed successum. non ex ebore tantum simulacra facit statuari. sed ex ere uel marmoze si affit. Sic sapientia uitutem si licebit in diuitiis explicabit si minus in paupertate si poterit in patria. Si minus in exilio. si poterit integer si minus debillis quantumcūqz fortunam acciperet aliquid ex illa memoriale efficer. nunq̄ maior ē animus q̄ ubi aliena seponit et facile sibi pacē nichil timēdo fecit sibi diuitias nichil concupiscendo ex contemptissimo cuiqz contingere ac turpissimo potest bonum nō ē opes aut et lenonis et lassitate contingūt. ergo bone nō sunt. fides sanctissimū humani pectoris bonum ē nulla necessitate ad fallendum cogitur nullo premio corrumptur. Tēperācia voluptatibus imperat alias odit et abigit alias diss

pensat et ad sanum modum redigit: hec vñq; ad illas propter illas uenit Scit optimū eē modū cupi torum nō quantū ve lls fz quārum debeas sumere: potest sine liberalib; studiis uentre ad sapientiā quācunq; partē rerū humanarū dūsūnārūq; cōpre bendens ingentiā copia querendorum fatigaberis: Hec causa multa q; magna ut habere possint libe rum hospitiū superuacua ex animo tollenda sunt laxū spacium rēs magna ut habere possit hospitiū liberum desiderat: et plus scire velle q; satis ē intēs perantle genus: Quid q; ista liberaliū artiū cōsecratio molestos: verbosos: intempestiuos sibi placentes facit: et ideo nō dissētes necessaria: q; superuacua dūsūcerunt: quatuor mīlia librōrū didim⁹ grāmatic⁹ scripsit. miser et si tā multa superuacua etiam scripsisset. In his enim librīs de patria Omeri queritur et de Enee matre natura et alia que erant dediscenda si scires. Explcit.

**Tabula presentis opusculi alphabetica phōnū
nomina efficacioresq; eorum sentētias succincte cō
pletebant. Incipit feliciter.**

A

Ctius lucius poeta	Capitulū. xv.
Alcibiades phōnū athensensis.	capl. xxxiiii.
Anatbarsis schytas.	capitulū decimum.
Anaxagoras phōnū assan⁹.	capitulū. xviii.
Anaxarchus philosophus	capitulū. lxvi.
Anaximander mīlesius.	capitulū nonum
Anaximenes mīlesius.	capl. decimūs tertium
Anaximenes orator.	capitulū. lxiii.
Antipater sidonius.	capitulū. lxvi.
Antipater stoicus.	capitulū. xviii.
antisthenes philosophus.	capitulū. xxxii.
apollonius philosophus	capitulū. cxii.
apulegus philosophus	capitulū. lviii.
aratus astrologus	capl. q̄dragesimū tercū
archebphilas philosophus	capitulū. lxii.
archiblochus poeta	capl. vicesimū p̄simū
archimedes syracusanus	ca. sepe uigintimū q̄rtū
archytas tarentinus	capl. vicesimūsterclū
aristides philosophus	ca. q̄dragesimū p̄simū
aristippus cyreneus	cap. tricesimū p̄simū
aristoteles macedo	capitulū. lxx.
athenodorus tharsensis	capitulū. cxii.

b

Bilides sacropolitanus	capitulū. cxii.
bias presenensis	capitulū quīntū

C

Clitescus philosophus	capitulū. cxv.
	a. lxxx.

C allisthenes	capitulum:lxvi.
Carneades philosophus	capitulum.li.
Cato marcus portius	capitulum.xcv.
Chilo lacedemonius	capitulum.lli
Chrysippus stoicus assanus	capitulum.xxix
Claudianus poeta	capitulum.cxxvii
Cleobulus lindius	capitulum.sexum
Crates thebanus	capitu.declimnonū
Curio orator	capitulum.xci.
D	
Demas athensensis	capitulū.lxii
Democritus philosophus	capitulū.xliii.
Demosthenes orator	capitulum.xxxvii.
Diodorus syculus	capitulum.xc.
Diodorus dialecticus	capitulum.xlii
Diogenes cynicus	capitulū quinquagesimū
Diogenes babylonius	capi.nonagesimūsextū
E	
Empedocles athensis	capitulū.lxvii
Ennius poeta	capitulum octogesimūprīmū
Epicurus athensis	capitulū sexagesimūq̄rtū
Epimenides cretensis	capitulū duodecimū
Eretides syrus	capitulū declimunterciū
Eschines athensis	capitulū tricesimūquintū
Esopus adelphus poeta	capi.vicesimūquartū.
Eudoxus astrologus	ca.quadragesimūsecūdū
Euripedes philosoph⁹	capi.tricesimūsextū
Euripides poeta	capitu.q̄dragesimūsextū
G	
Allenus medicus	capitulum.cxxvii.
gallus cornelius poeta	capitulum.cviii.

gorbias leontinus	capi. viii	cessimum sextum
Egesias egipcius	capitulum. lxx.	
Heraclitus assanus	capitulum. xlvi.	
Herastratus medicus	ca. septuagesimus tertium	
Hermes trimegistus	capitulum sexagesimum	
Heschilus poeta	capitulum quinquagesimus sextum	
Hippocras medicus	capitulum quadragesimus quintum	
Homerus poeta	capitulum decimum quartum.	
Horatius flaccus poeta	capitulum. cix.	3
Allus celsus historiographus	capitulum. clii.	
Justinus	capitulum centesimum usque secundum sextum	
Iosocrates phbus	capitulum. xxvii.	
Iurgus phbus et princeps lacedemonensis	capitulum. xv.	
lucius poeta	capitulum. ceterissimum primum in	
Arcus orator	capitulum nonagesimum	
marcus grammaticus	capitulum. cxiii.	
menander poeta	capitulum septuagesimus sextum	
misosternon	capitulum undecimum	4
vidius naso poeta	capitulum. cxii.	
Anetius philosophus	ca. octogesimus sextum	
patubis tragediarum scriptor	ca. octogesimus secundum	
Pertander corintinus	capitulum septimum	
Pericles atheniensis	capitulum tricesimum nonum	
Permenides	capitulum quadragesimum nonum	
Pbedron helvidensis	capitulum quinquagesimus quintum	
Pbilemon poeta	capitulum septuagesimum septimum	
Pythagoras phbus	capitulum decimum septimum	
Pittacus assanus	capitulum quartum	
Plato phbus atheniensis	ca. quinquagesimus secundum	
Plautus poeta	capitulum centesimum secundus	

Plautius armatus	ca. nonagesimum nonum
Plotius gallus	ca. octogesimum quinto
Plotinus philosophus	capitulum.lix.
Plotinus secundus.	capitulum.cxviii.
Plutarchus.	capitulum.cxviii.
Polemo	capitulum septuagesimum.
Polistratus et Ipolides	capitulum.lxv.
Porphyrillus	capi. centesimū vicesimū septimū
Possidonius stoicus.	ca. octogesimum octauum
Priscianus grammaticus.	capitulum.cxx
Protagoras sophista	capi. vicesimū octauum
ptolemeus philadelphus	capitulum.lxxv
ptolemeus pseudensis	capitulum.cxix.

Q

Uintilianus poeta	ca. cxvi.	S
Alustrius	capitu. nonagesimum octauum	
Scipio africanus	capi. nonagesimum terciū	
Geneca	capi. centesimū tricesimū primum	
Secundus philosophus	ca. centesimū vicesimus	
Simachus	ca. centesimū vicesimū nonū	
Simonides poeta	capi. vicesimū secundum	
Socrates philosophus athensensis	ca. tricesimū	
Solon phūs	ii: Sophocles poeta atben: ca:	
	tricesimū octauum	
	Spusippus phūs	ca. quinqagesimū septimū
		Stratiō cecilius poeta
		ca. octogesimus
		terciū Silbo phūs
		vicesimus
		E
Hales milesius phūs	ca. primum Thaurus ca	
	centesimū vicesimū terciū Leophrastus se	
	ragesimū octauum Teretius poeta comicus civi	
	Themistocles phūs	ii: Tito Livius historiographus
		pb. octogesimus septimus Trogus pontanus cxvii

Tulli⁹ marc⁹ cicer⁹ ca.xclii. A
Aler⁹ catull⁹ poeta capitulo: lxxviii.
Varro marcus orator ca.centesimū septimū
Virgilius poeta ci⁹. Ut⁹ lucret⁹ poeta ca.c
Enocrates phis⁹ ca.lxi. f
Enoppon athensis capi.trice' imūprīmū
rīsus pythagorīc⁹ capi.tricesimūsecūdū 3
Eno cicerēsis phis⁹ xxv zeno ali⁹ lxxix.
Zenon stōic⁹ septuagesimūoctauū zenopht
l⁹ pythagorīc⁹ li⁹. zoroastes phis⁹ ca.viii.
bstinentie exēplū plato abstenētia cā ē lōge
ue uste et sanitatis Hippocras plaro. Item
ubi parcimonia Itē ubi rēperāta: frugalitas par-
citas ītemperāta. addiscendat studiositas humilis
exemplū Secundus. addiscere būlliter sapientē
facit. Itē ubi studiositas ubi uovere. aduersantes
patēter tolerādi pittacus Itē ubi patēria. adu-
latores cauēdi sūt zenon: adulatores odīdi sūt
Hippocras adulatoris et pauperis alteratio no-
tabilis Diogenes adulatoris cōtempoz fuit dio-
genes adulatori responsum ē egregie pseuſpp⁹
Adulatio pētris ē amīcīcīe Tulli⁹ adulator i amī
cū recipi nō dī Cato affectiones amoris et odī
moderāde sunt Chilo affect⁹ īterior et locutio
exterio probat boiem Socra: amor libidinosus
ubi uoluptas Simac⁹ amatoris amīcīmūs mollis
describitur Simac⁹ amīcoruz recordatio qualis
ēē dēat Chales Hippocras amīci multo conatu
adquirēdi sūt exemplū Solō amīcīquō diligēdi
et tenēdi sūt Chales Solō Cleobol⁹ Hippocras
amīci et inīmīci quomodo tractēdi sūt Cleobolus

Amicicie v̄lus qualis ēē debeat bias :
Amici in propria patria conciliantur. anatharsis
Amicicia uera describitur Pythag. amicicie et
societatis socunditas archytas De amicis et az
micia Socrates. amicicie fidez fortune mutatio
ostendit Demostenes aristoteles Harro.
Amici falsi insidie nocentiores sunt. diogenes
Amicus ad amicū quō se habere dī. arist. Iso.
Amici et amicicie descriptio et cōmēdatio. Leophr.
amic super amicū pia cōparatio per exemplū. arch.
amicicia varis causis dimititur Scipio.
Amicorum certum numerū non habem⁹ Scipio
Amicicia uirtuosorū firmissimā et optima ē Tullius
Amicicie causa debet esse uirtus. Tullius
Amicicie lex describitur Tullius amicicie pra
uorsū dissuende sunt. cato. de amicicia et fide
Harro. Itē ubi adulatio. ubi fides ubi beneficia
anima humana describitur archytas.
anime rationalis immortalitas probatur plato
animi viciū corporis uel fortune vicio pērī Tullius
animus vbi constantia Tullius.
astra celis considerans sine dī. in foueā thales.
auari pueris et pauperibus assimilantur pythag.
auari reprehenduntur et comparātūr Isocrates
auaricia presidentsū et rectorū reprehēditur tul.
auaricia sensū reprehēditur tul. audacia pericu
losa ē bias aurea tabula pīscatores i rethī casu
extrabūt thales auris tyrāni pī apūtatur. zenō
Arba signū uirile ē Dioge Secūd⁹ beatī
tudis substātia ē dare dignis Socrā. bellato
ris bōi prudētia et cōditio describitur. pane:pit. bi.

beneficiam an possit seruus dare domino suo.
Caro Plato Diogenes beneficium officium et
ministerium distinguntur Tullius Lato Seneca
beneficentia amicorum describitur bias
beneficentia quales debet considerare circumstans
Tullius Crisippus De beneficentia plura
Tullius boni cum deo malis in inferno post
mortem manebunt.
bona spiritualia scilicet divinitate scientiarum acquis 2
renda sunt Arisippus.
bona vere virtutis et bona fortunae distinguntur
Solon bona tria precipua in tota rerum u
rietate Alcibiades Empedocles
bonitas simulata dessima malitia est
Demosthenes Pericles Tullius Diogenes
Statius breuitas sententiosa multilo,
quio prefertur Ebilo.
Aliuscius excusatio bona gorgias
Canendi dulcedo passiones temperat
Empedocles Larcer anime et corporis
Diogenes Lauenda sunt duo Plato
Lauandorum lingua dupliciter damnifica est
Demosthenes.
Uelum communis patria est omnium Anax.
Clivitas quomodo possit bene regi Solon Plato.
Item ubi respublika.
Comestions bona congrua Diogenes
Communitas ubi clivitas. Concordare homines
possim⁹ sed non zelotipas mulieres gorgias
Concordie doctrina ponitur gorgias
Cognoscere seipsum difficile est Thales

Cognoscere seipsum et ex hoc se emendare Chilo
Cognoscere seipsum summe ē necessarium Harro
Consilium duo impediunt Socrates
Consulendi amici et quare Tullius
Consilium agendorum quomodo formetur Ilos
crates. Consilio bono acquiescum ē. Isocra
tes Diogenes Conscientie securitas in ad
uersis Simonides Conscientia magis curan
da est ḡ fama Socrates chilo.
Conscientia secura sperat maledicta Socrates
chilo. Conscientia mala seipsum punit Simo
nides Diogenes Hippocras.
Constantia et equanimitas commendatur Ilos
crates: Constantia animi contra auaritiam et ī
properia verborum Isocrates. Constantia
sive perseverantia in studendo Anthonis.
Constantia in tormentis marisma exemplum in Zes
none. Constantia animi miserabilis et marisma
Diogenes. Contemptor sui et omnium diuina
rum Diogenes et Socrates: Contemnere va
bi adulatores vbi dūtile Zenocrates. Conti
nentia marisma in philosophis fuit Pythagoras.
Continentia oculorum manus et lingue Chilo Peri.
Corrigitur hominis vita duplisciter Diogenes.
Erapula nbi gula. Credendum non ē cito pla
to Cupiunt multis et orant pro illis que sibi no
ciua sunt Socrates: cupiens non cupienda li
ber non potestesse Hippocras curiositas repre
henditur Diogenes:
Amnum est eligibilis ḡ prauū lucū chilo:
Dare secundus est ḡ accipere Socrates.

Dare ubi rectitudo ubi beneficentia.
Deum orare debemus ut det bona Deus describitur Empedocles Socrates
Deum nichil latere potest Thales.
Detractio vñanda est ex bona ratione Plato
Detractores quomodo sunt tolerandi Diogenes
Detractores et adulatores prohibentur cbilo.
Detractor confunditur apud illi cui refert mala.
Diogenes Detractor non credit virtuos⁹ Pla.
Difficilia tria sunt cbilo De rebus gratias a
gere debemus Thales. Dicari nequiter ma
lum ē Thales. Dicari quomodo possit homo
docetur Thales. Disustie temporales et spiri
tuales distinguuntur Solon. Disustie tempora
les sc̄em non faciunt. cbilo discipline sol
lertia optima possessio dicitur Socrates:
docere et idem facere lycurgus Socrates Har
ro docēdi et verborū efficacia exēplū in pythas
gora docendi modus describitur. Tullius
dolor diffīcilius sustinetur q̄ mors Tullius.
dolor duplex distinguitur et ē contēnend⁹ Socra
tes democritus. dominū ē mansuetū deceat
Plutarcus. domus disponende et ordināde erē
plū i cbilone disustias cōtēpserūt sapientes Scipio
Tulli⁹ disustias cōtēnere propter studiū Anara.
disustias et mūdū cōtēnere facit disustie et potētē dīo
genes disustie q̄te sapientis sufficiunt Plato disustie
uere sunt sc̄etie et uirtutes Plotin⁹ disustie sc̄etie
arū acquirēde decēter. Aris. H̄e ubi bōa ubi pecūlia
brietas vñciū prudēter precauetur. Enathar.
Pittie Eloquētie grā multū cōmēdet sc̄etis. demos

Equalitas vste et possessionū docetur exēplo socratis
Equanimitas in mutatione fortune seruanda doce-
tur bias **E**quanimitas maxima doce-
tur Socratis exemplo et Zenonis **E**rrare ubi
peccare **E**xequiarum pietas apud hostes So-
phocles

Acere ubi docere. ubi labor fame bone ac-
quisitio in duobus consistit fama bona ab in-
famibus non leditur Diogenes Democritus
fama ubi conscientia ubi gloria felix quis sit di-
cendus Solon Anaxagoras
felix nemo dum vivit dicendus est Solon:
felix carens libidinis malo Galerius
felicia essent regna si duo contingenterent Plato:
felicitas in disiustis non esse probatur Pythagoras
fides amicicie inconcussa in Pla. fidelitas ac
constantia vere amicicie commendatur Tullius.
Pythagoras Item ubi amicicia. De fidelitate
ad deum Socrates flere mortuum nichil
prodest Solon. fortis patienter sustinet in
corpo et rebus. Zenon fortis nemo nisi sapiens
fuerit. Socrates fortitudo audacie op-
ponitur. plato. fortitudo diffinatur. plotinus
fortuna ignaro medico comparatur Chilo.
fortuna prospera et aduersa simul in uno homine
Alcibiades fortita constanter superare. Seneca
fortunatus qualis esse debet plotinus
fortunati attendere habent varietatem fortune.
Alcibiades Item ubi equanimitas:amicicia:sa-
piencia. fugienda sunt a nobis sex mala Teren.
frugalitatis exemplum pythagoras

frugalitas mense notatur Socrates.
frugalitas siue parcitas in expensis Euripedes
frugalitas in uscu docetur Pythagoras.
frugalitas in cibo exemplum pythagoras Item
ubi abstinentia.parcimonia.parcitas. tēperantia.
Arrulitas reprobatur pythagoras genō
gloria humana quo magis fugitur ratomagis
sequitur fugientem exemplum Cato
gloria attingitur breui via Socrates
gloriaris in paupertate voluntaria Diogenes
gratiarum acis triplex fortune debetur Thales
gratia principum quomodo obtinetur Aristippus
gula vistanda vocetur Archy.
Omo superbus describitur Callisthenes
Homo vicioſus in beluam mutatur Zul Dio
Homo in assūlī matatur maleſicio mulieris Spule.
Homo id quod ē būſſiter cogitare debet Callisthe.
Homo sine ſc̄ientia ē ut prouincia sine rege Socrates
Homo rea n̄m̄lūm singularis ē Plautus
Homines vocantur ratiōe viētes et ſapientes Diog.
Homines cognoscuntur in ſermone Plato
Hominiſ bonorum morum ſigni Aristippus Dio
genes Item virtuosus. vita viveret
Honor ver⁹ quid sit et quōd acquiratur Plotinus
Plaut⁹ Honorādi magiſtri doctores & parctos
Aristoteles Honor ubi gloria
Humiliſtis ſtudioſitas exemplum in Socrate
Humiliſtis doctrina ſub exemplo Petrus
Humiliſter addiscere ſapientiam. Socrates
Humilitas ubi homo

amicis pessimi signa Zenon
Item ubi amici ubi aduersantes
Infamia cauenda est et timenda xistus
Infirmitas carcer est corporis Diogenes.
In honestum utile non est exemplum in Aristeide
Inuriarum spontanea remissio exemplum notabilis
le in pittaco.
Inuriam faciens alteri selpsum diffamat
Diogenes zenocrates
Inuriosa res est q magni fures minores morte
damnant Socrates
Inopia et auaricia eque disconueniunt imperare
volenti. Scipio Injustitia miserū facit non
paupertas Tullius
Imperita malum maximum dicitur Socrates
Impudicus error de uxore utenda Dioge.cynic
Impudica et turpa uerba reprehēdūtur pythag.
Innocentia ubi conscientia
Intemperati et crapulati diu vnuere et sancti esse non
possunt Socrates
Inuidie et infamie periculum declinare Anathar.
Inuidia grauat quādoqz sapientiores Socrates
Inuidie materia felicitas est aliena Socrates
Inuidia pro laudabili victoria peri. Scipio
Irasci sibī pīlī quid sit Socrates Plato
Ira quomodo a sapiente moderatur. Diogenes
Item ubi canendi dulcedo
Ire remedium opimum. Socrates Diogenes
Ire et passionum victor Plato
Ire victor meretur fortis dici Socrates

tre Alexandri crudelitas Callisthenes
tra corridentis aut punitis moderari debet
Pythagoras
iudex vel prelatus qualis esse debeat
Plutarcus plato
iudicium de amico et inimico qualis esse debeat
Cicero
iudicare inter duos amicos molestius est quam inter
duos inimicos bias
iudicare debemus inter homines sicut inter equos
emendos Epulegios
iudicant multi magis aliena quam propria
Anatbaris Terentius
iudicium humanum regulatur Diogenes
iudicium de hominibus qualis esse debeat
Diogenes plato.
iuris naturalis duo precepta Socrates
iuramentum incautum emisit alexandro enarr.
item ubi probitas
iusticia diffinitur Plotinus
iusticia est virtus omnibus necessaria Zulli

9

Aboris assuefactio docetur lycagus
labor virtuosus brevisque perpetuus premis La.
lachrime feminarum duplices Socra. pytha:
laudandus est homo de bonis veris non fictis.
Diogenes
laudis appetitus aristoteles

o 11

lex aranearum telis comparatur Solon
leges abrogare in necessitate contingit Aristoteles
teles Archy. legis diuine laus et sanctitas.
lycurgus Ptolemeus.
liber quis sit uel non sit. Hippocras
liber ubi cupiens Tullius libertas quid
sit Hippocras libertate omnes homines affec-
tant Tullius. libertatem uendit quis munera
accipit Socrates liberalis quis sit Solon.
liberalitas animos hostium placat. exēplū i biāte
liberalitas ybi beneficentia Tullius
līngua mala acutior gladio Solon
līngue dominari Solon Chilo
loci mutatio animum quandoq; nō mutat Socratis
loci mutatio vītanda est propter tria Socrates
loquendum non est de maleficiis Tullius
loqui bene amicīclam causat Aristippus
loqui optimē quomodo contingat. Zophrastus
loqui turpia in honestum est Terentius
loquens de alio in honesta seipsum de honestatē
Diogenes. loquens de seipso nec lau-
det nec vītuperet Aristoteles
loquuntur balbutientes plus allis Simachus
loquendi doctrinē ponuntur Demosthenes
locutio probat qualis sit homo Plato
loquax reprobenditur et loqui docetur Socrates
luxuria sēnum turpissima est Sophocles Tullius

Agnis et virtutis apud principes similes sunt culis rationum. Solon
malum factum latere non potest. Socrates
maioritas penes virtutem attenditur. Socrates
malitia ubi bonitas
mali in inferno post mortem manebunt.
matrimonii incommoda plura Teophrastus.
medicina artis inveniores Hippocras
mel cōgestū ī ore pueri signat eloquētse dulcedinem
mīnari nutius debet alteri Cibilo
mendacium. ubi veritas
moderatio agendorum docetur Plutarchus.
moralem philosophiam p̄fim⁹ docuit Socrates
moralis honestas in usuendo docetur Tull⁹ Sen.
mores optimi Scipionis discuntur.
mors et bene mors distinguuntur Socrates
mors duplex Socrates et plato
mors non esse mala probatnr xenophō et zenon
mors pre gaudio Sophocles p̄blosomon
mors a canibus illata philosopho Euripides
mors genus rarum Demosthenes Esebines
mors iuuenium grauior q̄ senum xenophō Tulli.
mors a sapientibus est appetenda. plato
mors malle pre pudore q̄ evadere velle Curio.
q̄ patrē amor mulieris cōsortia ultraða sūr Zeo.
mulierum malitia notatur sub exemplo socrates
mulieris maleficio philosophus in assinu⁹ mutatur
Apulegi⁹. mulieris pulchre diffinitio Zeof.
item ubi vroz. mundi amatoris et mundi contēpti
toris altercatio Aristoteles
mundus duplex secundum platonem.

munera accipere non debet qui paria dare nō vult.
Vero. munus magnum dedit qui seipsum de
dit exemplum Socrates **Irem ubi libertas.**

Natura reprehenditur q̄ corvis utam diuturnā
homīnibus vero breviorē dedit **Leopras.**
natura omnes ad mortem sententiauit **Socrates**
natura gaudet varietate **Vero**
natura ubi sapientia.

Uiderē seipsum propter variis causas **Chrys.**
Homerus **Zerentius** **Empedocles** **Zenon**
Oculos sibi eruere causa studii **Democritus**
Oculos sibi eruere variis causis contingit ibidem.
Quintilianus. **Oculus** cici baculus su⁹ ē **Dioge.**
Odissēi sūt adulatores **Socras.** op⁹ ubi labor
Orāndus est deus solum ut bona tribuat **Socras.**
Ornatus exterior contemnendus **Pythagoras**
Ornamenta sunt uirtutes non vestes
Ornatus naturalis artificiali prefertur **Solon**

Patientie rationales due **pittacus**
Patientia difficultas est **Chilo Solon**
Patientia vera vindictam excludit **Solon**
Patientia zenonis exemplum **Anarchus**
Patientie socratis exemplū et cōmēdatio preclara
Patientie aristippi exemplum.
Patientie maxima commendatio **pittacus**

patientia docetur **Solon**
Item ubi fortis ubi paupertas.
Parcymonia suadetur **Chilo** pythagorae.
Parcitas cauta commendatur
Item ubi abstinentia. frugalitas. temperancta.
Parentes honorandi sunt. **Socrates**
Partus formatur secundum imaginationem feminae
ne pregnantis **Hippocrates**
Passionibus deditus seruus est **Socrates**
Passiones suas et fram superare **Socrates** Dio.
Patriam quantu[m] philosophi non curauerunt **Socrates**.
patria non significat hominem sed homo quandoq[ue]
q[ui] patrem. **Entharasis**
patria communis omnium est celum **Socrates**
Item est mundanus **Socrates**
patrie amor cogit morte **Demo.** lycurgus
patria ubi locus.
paupertatem tolerare patienter **Socrates**
paupertatis remedium est sufficientia **Plato**
Item parce vivere exemplum in socrate. **Diogenes**
paupertatis amator **Br.**
paupertatis vincum incommodum h[ab]et sapientia **b[ea]tus**
paupertatis securitas preferitur disuertit bias
pauper sensatus disuertit non sensato preferendus pl[acitum]
paupertatis maxima commendatio valde **Epicurus**
paupertas leta est res honesta. quomodoq[ue] pauper
tas in quibusdam fuerit philosophie **Epicurus**
paupertatem scire vel nescire paupertatem vel di-
uisitas causat **Barro** **Epicurus**

Pacta gratia bella suscipiantur **Tullius**
Pacta reformande opus describatur **gorgias**
Pacifice vite notabilis doctrina **Solon**
Peccatum nullum latere potest **Isocrates**
Peccatum et consentaneum par culpa est **Isocrates**
Peccare uel errare humanum est: perseverare in eo
pessimum est. **Tullius**
pecunias contemnere et pecunie usus triplex pla.
pecunia si virtutis locum tenet malum ē **Cra.** **Tul.**
pecunie contemptor **Diogenes**
pecunie et diuinarum contempor exemplaz i **Cra**
ce et **Anaxagora**:
pecuniam mutuans amico quādoq; perdit utrum
qz. **Democritus**
pecunia mater curarum ē plantus pythagoras
perseverare in studio docemur. **gorgias**
pestilentie causa et remedium **Hippocrates**
philosophie nomen unde ortu babuerit. **pythagoro**.
philosophia quid sit describitur. **plato** **pythagoro**.
philosophia utilitas **Aristippus** **Aristotele**. **pytha**.
philosophorum et diuini differentia: **aristippus**
philosophia et diuinitate non conuensant **Thales**
philosophie facile est dictari exemplum **Thales**
philosophorum duo genera tradicuntur **Thales** **Egypt**.
item ubi diuinitate sapientia. sapientia.
pietas hostibus exhibita fit pacis materia:
Socrates **bias** **Scipio**
pietas sua apud bonos plus opes valent
Socrates **lycurgus**
pietas uel aliorum rector qualis esse debeat
Plutarchus **Solon**

Prelati a ludo et leuistaribus sunt arcendi
Chilo pers. **Zemistocles**
prelati et aliorū rectores duo precepra teneat plā.
prelatos in subditos se usre crudelissimū ē **plato**
prelatus qui se vñscum non bene regit quomō mul
tos bene reget **Socrates** **plato**
item ubi vñvere. **Rector.**
prelati quo animo corrīgere debeant subditos suos.
Socrates **plato**
probitas pōloris fidei est q̄ suramenti **socrates**
prudentes diffīcilia prouidere debent **Anaxime.**
prudenter consiliari de agendis.
prudentia diffīcilitur. **plotinus**
prudentis vñri animus et vita qualis esse debeat
Golon **panētus**
prudentis actus optime describitur **pythagoras**
pulchritudo corporis ex pulchritudine morum eu
getur **Eiogenes**
pulchritudo corporis fragile bonū ē. **Bristote.** apu.
pulchritudo morum dat pulchritudinem faciei et
auget et econuerso **Socrates**
Uerenda est sanitas anime ad modum sani
tatis corporis **gallenus**
Quare sapientior bonore dignior est **Leophrast**
Quandoq̄timent sapientes ubi nō fatui. **Bristip.**
Qualiter sapientes per consilia defendunt commu
nitates. **Demosthenes**
Quare sapiens potius a scientia sua q̄ ab ornatis
norari appetit exemplum **Demosthenes**
Sapiens cognoscitur per duo signa **plato**
Sapientis libertas et sociūda solitudo **enar**

Sapientia est non posse perturbari Chilon.
Chrysippus Zenon. Sapientia omnis liber
est Plato Diogenes Zullius
Sapientia ubi fortis uita vixit. Zullius
Sapientia commendatur socrates
Sapientie nature et fortune tres proprietates Zba.
Sapientia pulchritudo notabilis plato
Sapientiam et fortitudinem oportet eē simul. socra.
Sapientia culmen in addiscere humiliter adquiri
tur: ptolemeus
Sapientia duo precepta tacere et loqui addiscere
socrates
Sapientia calliditas opponitur protagonas
Sapientia et eloquens debent esse simul Zullius
Sapientia possesso omnibus securior. bfas Zeo.
Item ubi diuinitate scientia temperantia.
scia studiosos dignificat et ornat socra. Atq; lu.
Scientia et litteratis commendatio secundum platonem
senes honorandi docentur. solon lycurgus
senectus studiositatem non excludit socrates. pl.
seruus aliquando ē maior domino suo Dio
genes et plato
seruus domino suo beneficium dare potest Dioge.
seruitus miseria describitur Diogenes Zullius
seruitus omnes homines odunt Zullius
silentium ubi taciturnitas.
Socetas cum leuisu nris no ē habenda Igo. Cbi.
Item ubi amicitia.
Socetas amor et vita. Archytas plautus
solitudo quibusdam grata et solaciosa. Znara.

solitudo reprehenditur. architas
Solitudo propter studium eligitur Plato
Solitudo et fuga boim propter duo. perme. miso
Solitaria vita eligitur propter magna bona Abi.
Sophsite cuidam respondit optime. Diogenes
Speculo videre et noscere seipsum vtile est socratis. plato.
studiositas siue sedulitas intermitetur quādoqz Zul
Studia philosophie et pecunie sibi vultem non cōs
uentunt Thales
Studiosi ualde antiqui fuerunt. solon
Item ubi addiscere.
studiosum esse in senectute exemplo socratis et solos
nisi et gorgias.
studiositas platonis humilis et maxima.
studiosatis vita datur et auferitur gorgias. Archis.
stare diu quasi contemplando exemplum socrates.
crates Archimedes
stultus omnia pista habet Chrysippus.
stultus omnis seruus est Diogenes Zulli
stultus tacere nescit solon
sufficientia in bonis fortune docetur socrates.
sufficientia diuitem facit ex paupere plato
Insufficientia miserum.
sufficientiam in suis rebus temporalibus facit.
plato.
superbia reprehenditur Callisthenes
superbia hominum describitur.
superbia hominum crudelitas Cleopatra.

Aciturnitas a Solone commendatur.
Aciturnitas in disciplina requiritur. Pytha.
Aciturnitas et silentium secreti precipitur Pyth.
Acere quandoqz utilius est qz respondere Dio
genes Hippocras **A**cere docemur reno.
Temperantie magne Socrates
temperantia diffinitur Plato Plotin⁹
Temperantia et continentia maria in philosophis
fuit pythagoras Socrates plato Diogenes
temperantia ad sapientie studium hominem diss
ponit. pythagoras
teror debilitat in hominib⁹ erit⁹ Juli⁹ cels⁹
thesaurus virtutum et pecuniarū distinguitur Solō
timenda sunt duo Cato.

Erba turpia vitanda sunt Hippocras
Herba ex rebus querenda sunt et non econ
uerso missernon
Veritas commendatur pythagoras
Veritas inter liberum et seruū distinguit Demos.
Vicioſi moderni describuntur Cato viciū ubi virt⁹
Victoria sine sanguine commendatur pythagoras
Victoria omnium passionum exemplum i Socrate
Victoria rum optima est vincere seipsum plato
Alium bonum et malum diversis respectibus
platacuſ
Uinea fert tres botros Anabasis
Uirtus animi maximie commendatur nullus
Virtutum clarissimum exemplar Socrates

Virtus et opposito vicio cognoscitur.
Virtutes quatuor cardinales describuntur Plott.
Virtutibus magis quam armis res publica defenditur
Demosthenes Cato.
Virtuosi antiqui describuntur Cato Item ubi
magus. vitare vobis fugere:
Vita presens tripliciter distinguatur et eteribus com
paratur. Pythagoras In vita presenti quid
optimum Apulegius.
Vita hominis duplicitate corrigitur Plutarc.
Vita brevis a natura hominibus data est Zophr.
Vita humana ferro comparatur Cato.
Vite busus mala verbis lucide representare bias
Utram suam emendat sapientia ex alterius vite con
sideratione Tullius Zerentius
Vita presens vse uel visatori comparatur Harro
Viuere male miserabilissus est quam mori Tullius
Viuendi et addiscendi finis unus Socrates
Viuere bene omnes homines optant Apulegius
Viuere cum leticia animi docemur Tullius
vivere et recte viuere distinguuntur Tullius
vivere ut velis libertas est Tullius
vivere iuste quomodo prelatissima contingat Thales
voluptas peccatis in homine pessima.
voluptas libido in nosa quantum malum Arcytae
Plato
voluptatis carentia maximum bonum est Lycurgus
voluptatis contemptor Diogenes
voluptas et libido fragitur variis modis
Lycurgus
voluptas est esca malorum. plato

Uoluptas peccati brevis ē sed pena perpetua. **Cai**
Urorem ducere uel non ducere utrumq; penitentia
dignum est. **Socrates**
Urois bone uel male descriptio. **Socrates**
Urorem ducere duo importat **Diogenes.**
Uori siue consuglio multa. Incommoda annexa sūt
Socrates **Epicurus**
Uxor a sapiente raro ducēda probatur **Teophr.**
Uori simul et philosophie intendere vix potest sa
piens **Teophrastus** **Tullius**
finitur tabula.

